

ကျပ်အစ်မ
ဒေါ်ဘောင်ဆန်းစုကြည် ကို

ပြောပြရဦးမယ် ^{နှင့်} အခြားဆောင်းပါးများ

■ မိုက်လင်း (မိုးလေး)

ကျုပ်အစ်မ

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်

ပြောပြရဦးမယ် အခြားဆောင်းပါးများ

မိုးစားလင်း (စိုးလင်း)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း :

- ပုံနှိပ်ခြင်း - (ပထမအကြိမ်)
ဒီဇင်ဘာလ ၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ်
- မျက်နှာပုံဒီဇိုင်း - မြင့်သူရ
- စာအုပ်အပြင်အဆင် - အေးဖြူအောင်
- စာစီ - ဝါတွတ်
- ထုတ်ဝေသူ - မရမ်းတလင်းစာပေ
ဦးဝင်းဇော် (၁၅၇၆)
မရမ်းတလင်းစာပေ
(၁၄)ကျောက်ရေတွင်းလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း
တာမွေ၊ ရန်ကုန်။
၀၉ - ၅၁၃၅၀၁၄ ၊
- မျက်နှာပုံနှင့် အတွင်းပုံနှိပ် - ပြည်အေးပုံနှိပ်တိုက် (၁၀၇၃၁)
- ဖြန့်ချိရေး - မရမ်းတလင်းစာပေ
၀၉ - ၇၃၀၀၂၉၆၅၊ ၀၉ - ၇၃၀၀၅၈၉၂
- အုပ်ရေး - ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး - ၂၅၀၀ ကျပ်

“စာအုပ်ကတ်တလောက်အညွှန်း” (CIP)

မိုင်းလင်း (ဖိုးလေး)
ကျုပ်အစ်မဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကိုပြောပြရဦးမယ်/ရန်ကုန်
မရမ်းတလင်းစာပေ ၊ ၂၀၁၅။
၂၅၃ - စာ၊ ၁၃ စင်တီ × ၂၁ စင်တီ။
(၁) ကျုပ်အစ်မဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကိုပြောပြရဦးမယ်
မိုင်းလင်း (ဖိုးလေး)

ဒေါ်ခင်ရီ
(၁၉၃၀ - ၂၀၀၂)

အမေတစ်ခု၊ သားတစ်ခုဘဝနဲ့ ထောင်ကျမယ့်အလုပ်တွေ လုပ်နေတာကို စိုးရိမ်စိတ်မရှိဘဲ “မေမေ အသက်ကြီးလာလို့ အရင်လို ထောင်ဝင်စာ လာမပို့နိုင်မှာကိုပဲ စိုးရိမ်တယ်” လို့ ပြောခဲ့သော ကွယ်လွန်သူ မိခင်ကြီး မေမေဒေါ်ခင်ရီ (ဖျာပုံ-အလို) အား ဤစာစုလေးများဖြင့် ဦးခိုက်ကန်တော့ပါသည်။

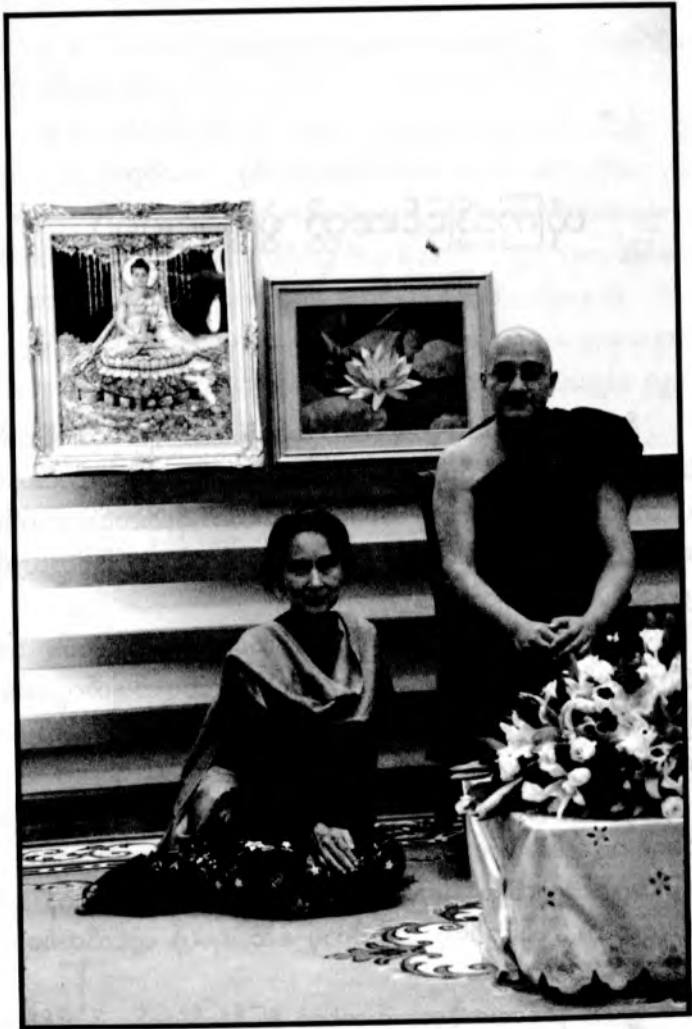
သားမောင်
မိုဗ်းလင်း (ဖိုးလေး)
(မောင်မြင့်စိုး)

မာတိကာ

ယုံကြည်ခြင်းသတ္တိ စွဲမြဲခြင်းပုံရိပ် ဟံသာဝတီဦးဝင်းတင် အမှာစာ	... ၁၀
စာရေးသူ၏ အမှာစကားနှင့် ကျေးဇူးစကား	... ၁၂
၁။ လိုရာဆွဲပြီးတော့ ဥပဒေအရမဟုတ်ဘဲလုပ်တာတွေက အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့ပြီ	... ၁၇
၂။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပုံပါတဲ့ အင်္ကျီလေးနှစ်ထည်ရဲ့ နောက်ခံဖြစ်ရပ်မှန်	... ၅၅
၃။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သား အောင်ဆန်းလင်း (ကိုကိုလင်း) အုပ်ဂူလေး ပင်လယ်ဝသို့ ရောက်သွားခြင်း	... ၆၃
၄။ အစ်မဖေဖေ ကျောင်းသားသမဂ္ဂခေါင်းဆောင် သခင်အောင်ဆန်းနဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ (ဒုတိယအကြိမ်)တွေ့ဆုံခြင်း	၆၉
၅။ ကမ္ဘာကျော် သမ္မတအကြံပေးများအကြောင်း	... ၈၅
၆။ ကိုမင်းအောင်လှိုင်သို့အိတ်ဖွင့်ပေးစာ	... ၈၉
၇။ ကျုပ်အစ်မ အညာသားသမီး ကြီးကြီးစု	... ၁၁၁
၈။ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်လူငယ်အစ (၁၉၈၈-၈၉)	... ၁၁၇
၉။ ကျုပ်အစ်မဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ပြောပြရဦးမယ် NLD ရဲ့ အမေချော (NLD ဒုက္ခသည်စခန်းတာဝန်ခံ)	... ၁၂၆
၁၀။ သမီးရွှေဝါရောင်လေးသို့ မာလာလာဖြိုးဖြိုးအောင်၊ မာလာလာ ချောစုစံ၊ မာလာလာအိသဉ္ဇာမောင် တို့အကြောင်း ပြောပြခြင်း	... ၁၃၁
၁၁။ မစ်ချီဂန်ပြည်နယ်၊ ဒက်ထရိုက်မြို့သား ကိုယက်တော တတိယအကြိမ် တရားဝင် ဝင်ရောက်ခြင်း	... ၁၅၅
၁၂။ တို့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ ယာဉ်တန်းကိုတားဆီးရမယ် ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ တားဆီးရမယ်	... ၁၇၅

ဘုရားသားတော် သာမညဆရာတော်ကြီးနှင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်
(၁၉၉၅၊ နိုဝင်ဘာလ)

ဘုရားသားတော် ရွှေပါရမီတောရဆရာတော်နှင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်

(၂၀၁၄)

ယုံကြည်ခြင်းသတ္တိ စွဲမြဲခြင်းပုံရိပ်

ဒီမှတ်တမ်းကိုရေးတဲ့ မိုဗ်လင်းက အစ်မနဲ့ပတ်သက်ပြီး မှတ်တမ်းတင်သင့်တာတွေ တင်ထားတာပါလို့ဆိုတယ်။ မှတ်တမ်းတွေလို့ ဆိုနိုင်ကောင်းတဲ့အရာတွေပါတာပေါ့။ အများစုကတော့ အစ်မမှတ်တမ်းထက် မိုဗ်လင်းမှတ်တမ်းတွေလို့ ဆိုရမယ်။ သူ့မှတ်တမ်းတွေက ရေးသင့်တဲ့မှတ်တမ်းတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာတွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါ။

ဖတ်ကြည့်ရင် အစ်မအကြောင်းပဲ အများဆုံးတွေ့ရမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီအကြောင်းကိစ္စတွေအားလုံးရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ တဖျတ်ဖျတ်လှုပ်ခါနေတဲ့ အကြောင်းကိစ္စတစ်စွန်းတစ်စကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီကိစ္စက မိုဗ်လင်းရဲ့ အကြောင်းကိစ္စ ပုံရိပ်သင်္ကေတတွေပါပဲ။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို လူထုက ယုံကြည်ကိုးစားတယ်။ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်အဖွဲ့ဝင်တွေကလည်း ကြည်ညိုတန်ဖိုးထားကြတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့ချုပ်အဖွဲ့ဝင်တွေထဲမှာ မနည်းလှတဲ့ အဖွဲ့ဝင်ထုကြီးက ဒေါ်စုကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြတယ်။ မိုဗ်လင်းက အဲဒီထဲကမှ စံထားရမယ့် လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်တယ်။

သူဟာ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုရဲ့ စံပြုနိမိတ်ပုံတစ်ခုလို့ ဆိုနိုင်တယ်။ အဖွဲ့အစည်းပေါ်မှာ၊ ခေါင်းဆောင်အပေါ်မှာ၊ မူဝါဒလုပ်ငန်းစဉ်တွေအပေါ်မှာ ယုံကြည်စွဲမြဲခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့ကို ကျွန်တော် ရင်းရင်းနှီးနှီးမသိပါဘူး။ နီးနီးစပ်စပ်လည်း မဆက်ဆံဖူးပါဘူး။ ပါတီဝင်ရဲဘော်ချင်း သိကျွမ်းဆက်ဆံတဲ့ သဘောလောက်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့

သူ့ကို မြင်ဖူး၊ တွေ့ဖူး၊ သိဖူး၊ ကျွမ်းဖူး ဖြစ်နေတာ နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်ပြီ။ တွေ့ရာနေရာမှာ သူ့ကိုကြည့်လိုက် စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်ပဲ။ သားသားနားနားရယ်လို့ မြင်ရခဲ့တယ်။ တီရှပ်ဝတ်ထားတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပုံတီရှပ်၊ ဒေါ်အောင်ဆန်း စုကြည်ပုံ တီရှပ်။ ဒါပဲ။

သူ့ကို အဲဒီလိုပုံစံနဲ့ မြင်လာခဲ့၊ တွေ့လာခဲ့ရတာနှစ်ပေါင်းကြာခဲ့ပြီ။ နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်လား၊ နှစ်ပေါင်းအစိတ်ကျော်လား၊ တကယ့်အကြာကြီး ကြာခဲ့ပြီ။ ထောက်လှမ်းရေး အမေးအစစ်တွေကို ဖာတ်စက်ကလေးမှမဖြူ။ ဒီပုံ ဒီပုံပဲ။ ဒီအလုပ် ဒီအလုပ်ပဲ။ ဒေါ်စု ခရီးထွက်နေတဲ့အချိန်တွေမှာ သူက အိမ်စောင့်၊ ဒေါ်စု ထောင်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ သူက ထမင်းပို့၊ နိစ္စပတ်ဝတ်မပျက်။

နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ခုမှာ ခေါင်းဆောင်ကို ဝပ်တွားခစား၊ အနားပျာတာ၊ ဖားတာဟာ မဆန်းဘူး။ လူတိုင်းလုပ်တယ်။ လူတိုင်း လုပ်တတ်တယ်။ လူတိုင်း လုပ်ချင်တယ်။

မိုဃ်းလင်းလို မြတ်နိုးကိုးကွယ်စိတ်နဲ့ ပါတီကို ချဉ်းကပ်သူ၊ ခေါင်းဆောင် ကို ဆည်းကပ်သူတော့ ရှာလို့မရ။ ရှာမှ ရှားတယ်။

မိုဃ်းလင်းဆိုတာ 'ဖိုးလေး' ပါ။

ဟံသာဝတီ ဦးဝင်းတင်
၁-၂-၂၀၁၃
ရန်ကုန်မြို့။

အမှာစကား

ဤစာစုများ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် အကြံပြုသူမှာ ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်း (ဒေါက်ကလပ်(ခ) ကိုတာ)ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က အစ်မ (ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်) ထံ နေ့စဉ် နားရက်မရှိ စားသောက်စရာ ချက်ပြုတ်ပြီး လိုအပ်သမျှ ပစ္စည်းများကို ပေးပို့ရပြီး ဆရာတင်မျိုးဝင်းနဲ့ မပြုံးက တစ်လတစ်ကြိမ် အစ်မနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး ကျန်မာရေး စစ်ဆေးပေးနေရပါတယ်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အတွင်း တစ်နေ့မှာ ဆရာနဲ့ စကားပြောရင်း “ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ဟာ အစ်မနဲ့ အနီးကပ်နေလာခဲ့တဲ့သူတွေ ဖြစ်တယ်။ အစ်မနဲ့ပတ်သက်ပြီး မှတ်တမ်းတင်သင့်တာတွေ မှတ်တမ်းတင် ထားရမယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျားလုပ်သင့်တယ်” လို့ ပြောတဲ့အခါ “စိတ်ချပါဆရာ၊ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ကူးရှိပါတယ်” လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ လွတ်လပ်ပွင့်လင်း ထင်သာမြင်သာ ရှိလာပြီလို့ ယူဆလို့ရတယ်။ စာပေ ကင်ပေတိုက်အဖွဲ့ကြီး မရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်းကျမှ “မြန်မာတိုင်း(မ်)ဂျာနယ် အိုပင်းနယူးစ်ဂျာနယ်၊ ပေါ်ပြူလာဂျာနယ်တို့ကြောင့် စာစုလေးများပေါ်ထွက်လာပြီး “သမီးအောင်ဆန်း နှင့် ခြံထဲမှ ကျွန်ုပ်၏ မှတ်စုများ” စာအုပ်နှင့် ၎င်းကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေ သော "UP Close" စာအုပ် “ကျုပ်အမ အညာသားသမီး” စာအုပ်များ ထုတ်ဝေ နိုင်ခဲ့ပြီး “ယခု ဒီစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေလိုက်ပါတယ်။

ကလောင်နာမည်ကို အင်းစိန်ထောင် တိုက်(၃)တွင် အတူတူနေထိုင်ခဲ့ စဉ်က အစ်ကိုမင်းသိမ်က သူ့အာရုံရတဲ့အမည်နဲ့ ရေးပါလို့ အကြံပြုထားတဲ့အတွက် မိုးလင်း-မိုးလင်း အမည်နဲ့ ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာကြီးတစ်ယောက် ကလည်း ဤအမည်ကို နှစ်သက်ကြောင်း ရွေးချယ်ပေးပါတယ်။ အလွယ်တကူ ခေါ်လို့ရတဲ့ အမည်အတိုကောက် ကေ. အမ်. အက်စ် (K.M.S) Ko Myint Soe အမည်တွေနဲ့လည်း တစ်ခါတရံ ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ အတွေ့အကြုံနှင့် ဖြတ်သန်း ခဲ့ရသော တော်လှန်ရေးကောင်စီနဲ့ မဆလခေတ်က (၂၆)နှစ် နဝတ-နအဖ

ခေတ်က (၂၃)နှစ်၊ မိဘပြည်သူများခံဗျာဆိုတဲ့ခေတ်က (၅)နှစ်၊ အဲဒီခေတ်တွေ အတွင်းက အကြောင်းအရာ အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ ရင်းနှီးခဲ့ပါတယ်။ သိခဲ့မြင်ခဲ့ တွေ့ကြုံခဲ့ရတာလေးတွေကို မှတ်မိတဲ့အနေနဲ့ တစ်ဆင့်ပြန်လည်ပြောပြခြင်းပါ။ ရေးသားပုံ ရေးသားနည်းတင်ပြနည်းတွေက နုနယ်သေးတဲ့အတွက် အားနည်း ချို့ယွင်းချက်များ ရှိနေပါသေးတယ်။ သို့အတွက် စာရေးသူအား နားလည်ခွင့်လွှတ် ပေးပါရန် စာဖတ်သူများအား တောင်းပန်အပ်ပါတယ်။

လိမ်လိမ်မာမာ မနေတတ်သေးတဲ့အတွက် “လိမ်လိမ်မာမာနေနော်” လို့ အမြဲ ဆိုဆုံးမခဲ့သော အစ်မ (ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်)အားလည်းကောင်း၊ ဆောင်းပါးများအား အမြဲဖတ်ရှုအားပေးခဲ့သော အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် သဘာပတိအဖွဲ့ဝင်များအားလည်းကောင်း “မင်း စာရေးပါ၊ ဆက်ရေးပါ၊ တိုတို တုတ်တုတ်နဲ့ လိုရင်းကိုရေး၊ ဖွဲ့နွဲ့ပြီး ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မရေးနဲ့”လို့ သွန်သင် နည်းပြခဲ့တဲ့ ကွယ်လွန်သူ ဘာဦးဝင်းတင်အားလည်းကောင်း၊ မြန်မာတိုင်း(မ်) ဂျာနယ်မိသားစုအားလည်းကောင်း၊ မြန်မာ့နေနှင့် အိုးပင်းနယူးစ်ဂျာနယ် မိသားစု အားလည်းကောင်း၊ အမရာစာပေတိုက်နှင့် ဝှံ့စာပေတိုက်အားလည်းကောင်း၊ ကိုမျိုး(မြန်မာစာ)ပေါ်ပြူလာဂျာနယ် မိသားစုအားလည်းကောင်း၊ နင်းဆီဖြူဂျာနယ် မိသားစုအားလည်းကောင်း၊ အစ်မပုံ ပန်းချီကားအား ဓာတ်ပုံအဖြစ် ပြုလုပ်ပေး သော ရွှေအင်းသားနှင့် (မျိုးမျိုး-ဝေဟင်လင်းထွန်းနှင့်အဖွဲ့)အားလည်းကောင်း၊ စာစီစာရိုက်နှင့် အတွင်းအပြင်အဆင် မအေးဖြူအောင်၊ ဝါတွတ်တို့အားလည်းကောင်း၊ စာအုပ်မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း ပြုလုပ်ပေးသော ကိုမြင့်သူရနှင့် ရွှေအင်းဝ ဝီနိုင်မိသားစု အားလည်းကောင်း၊ ကိုဇာ(စံ-ဇာနည်ဘို)မိသားစုအားလည်းကောင်း NLD ပညာပေးရေးကွန်ရက်မှ အမေ ဒေါ်စန်းနွဲ့အားလည်းကောင်း၊ ကျေးဇူးရှိခဲ့သူ အားလုံးအားလည်းကောင်း အထူးပင် ကျေးဇူးစကားဆိုအပ်ပါသည်။

(ကာတွန်းပုံများအား ခွင့်ပြုတောင်းခြင်းမရှိဘဲ အသုံးပြုခဲ့သဖြင့် ကာတွန်း ပညာရှင်ကြီးများအား တောင်းပန်အပ်ပါသည်။)

မိုးယုလင်း (ဖိုးလေး)

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အသက်(၁၈)နှစ် သမီးအရွယ် အိန္ဒိယနိုင်ငံ နယူးဒေလီမြို့ မြန်မာသံအမတ်ကြီးအိမ်တော်တွင် ပန်းချီဆရာကြီး ဦးသောင်းဟန် ဆွဲပေးသွားသော ပန်းချီကားဖြစ်ပါသည်။ (၉-၂-၁၉၆၃)နေ့ ဆွဲသည်။ နှစ်ပေါင်း (၅၃)နှစ်ရှိ ပန်းချီကား

၁၉၆၃ ခုနှစ်က ပန်းချီဆရာကြီး ဦးသောင်းဟန်သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ နယူးဒေလီမြို့ရှိ ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ အဆောက်အဦး နံရံပန်းချီကားကြီး သွားရောက်ရေးဆွဲတဲ့အခါမှာ အမှတ် (၂၄) အကာဘာလမ်း နယူးဒေလီမြို့ရှိ မြန်မာသံအမတ်ကြီး ဒေါ်ခင်ကြည်ထံ ဝင်ရောက် ဂါရဝပြုပါတယ်။ လေဒီရှုရိရစ်ကောလိပ်မှာ ကျောင်းတက်နေတဲ့ အစ်မ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ပုံတူပန်းချီကားပေးစီစဉ်အဖြစ် ရေးဆွဲပေးခဲ့သော ပန်းချီကားဖြစ်ပါတယ်။ မှန်ဘောင်ကအစ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ပြုလုပ်

ထားပြီး ယခုဆို နှစ်ပေါင်း ၅၃ နှစ် ရှိပါပြီ။ အစ်မ (၁၈)နှစ်သမီးအရွယ်ပုံ ပန်းချီ
ကားပါပဲ။ ပန်းချီဆရာကြီး ဦးသောင်းဟန်သည် ထိုပန်းချီကားကို အလွန်မြင်တွေ့
ချင်ကြောင်း၊ စံတော်ချိန်သတင်းစာ စိတြရေး စံတော်ချိန်ကြိုက် ပန်းချီကား
ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုမိသည့်အတွက် သိရှိရပါသည်။ ဆောင်းပါးရှင်က ယခုအခါ
ဦးသောင်းဟန်သည် ပန်းချီကားလေးကို မြင်ရပါက သတိရနိုင်တော့မည်မဟုတ်ဟု
ဆိုထားသဖြင့် စိတ်မကောင်းမိပါ။ အကယ်၍ ပန်းချီဆရာကြီး ဦးသောင်းဟန်
ကျန်းမာရေးကောင်းလာပါက ထိုပန်းချီကားကို ကျွန်ုပ် လာရောက်ပြသပါမည်။
ကျွန်ုပ်နှင့် ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။

မိုဗ်းလင်း (ဖိုးလေး)

လိုရာဆွဲပြီးတော့ ဥပဒေအရမဟုတ်ဘဲ လုပ်တာတွေက အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့ပြီ (၃၆ရက်တိတိအိပ်ထဲမှာ အစာငတ်သံ ဆွဲပြု၊ တစ်ယောက်သေးရုံတင်လိုက်ရ)

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ မေလ ၃၀ ရက်နေ့မှာ ရွှေဘိုခရိုင်၊ ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊ ကြည် (ကျိုရွာ)ရွာ အနီးမှာ ဖမ်းဆီးခဲ့ပါတယ်။ အစိုးရအသိအမှတ်ပြု တရားဝင်တည်ထောင်ထားတဲ့ နိုင်ငံရေးပါတီ တည်ထောင်ထားတဲ့ နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ခုရဲ့ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဟာ မိမိပါတီတွေရှိတဲ့နေရာကို လွတ်လပ်စွာ သွားလာခွင့်ရှိရပါမယ်။ ကန့်သတ်နယ်မြေ (အမည်းရောင်နယ်မြေ) ကလွဲရင်ပေါ့။

အစ်မ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကလည်း သူ့အဖေ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအတိုင်း နိုင်ငံရေးသွေးကပါလာတော့ အာဏာရှင်ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်သူတွေရဲ့ လက်အောက်က ခံစားနေရတဲ့ပြည်သူတွေ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ပေးရမယ်ဆိုတဲ့ သန္နိဋ္ဌာန်ကိုချမှတ်ပြီး မိသားစုအရေးကို စွန့်လွှတ်ကာ တရားဝင်နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ခု တည်ထောင်ခဲ့ပါတယ်။

အစ်မက သူ့ဖေဖေလိုပဲ တိုင်းပြည်အတွက် ဖြစ်စေရမယ်ဆိုတဲ့စိတ်က ငယ်စဉ် ကတည်းကရှိခဲ့ပါတယ်။ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝအတွေးက (၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ ၁၁ နှစ်သမီး အရွယ်အတွေး) တိုင်းပြည်အတွက်လုပ်ဖို့ဆိုရင် ဖေဖေလို ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်မှ လုပ်လို့ရမယ် ထင်ပြီး ကြီးလာရင် စစ်ထဲဝင်မယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်အောင်ကြိုးစားမယ်။ ဒါမှ တိုင်းပြည် အတွက် လုပ်လို့ရမယ်ဆိုပြီး ထင်ခဲ့၊ တွေးခဲ့ပါတယ်။ (အဲဒီအချိန်ကတည်းက ခင်ဗျားတို့ ပြောပြောနေတဲ့ စစ်ရေးအမြင်ရှိခဲ့တာပါနော်။) ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့လည်း အဲဒီအချိန် ကာလတွေတုန်းကဆို သားသားကြီးလာရင် ဘာလုပ်မလဲ၊ စစ်ဗိုလ်ကြီးလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ အတွေးက ကလေးတိုင်းရဲ့ရင်ဘတ်ထဲက အတွေးတွေဟာ မပျောက်ပျက်ခဲ့ကြပါဘူး။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်နောက်ပိုင်းလည်းရောက်ရော အတွေးတွေက ပြောင်းကုန်ပါတယ်။ ရေဘူးပေါက်တာမလိုချင်ဘူး။ ရေပါလာဖို့က အဓိက၊ ဖိနှိပ်နှိမ့်တော်ရင် ဖနောင့်ကိုဖြတ် ဆိုတဲ့ ပုံစံခွက်တွေမြင်လာကြတော့ သားသားကြီးလာရင် မှောင်ခိုစီးပွားရေးလုပ်မယ်၊ သင်္ဘောသားလုပ်မယ်၊ ဆရာဝန်ကြီးဖြစ်ချင်တယ်၊ အင်ဂျင်နီယာကြီးလုပ်မယ်ဆိုတဲ့

အတွေးတွေက ဝင်ကုန်ကြတယ်။ (ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်က ကလေးစစ်ဝတ်စုံ ဗိုလ်ကြီး သဏ္ဍာန် အကျီဘောင်းဘီလေးတွေက သိပ်ရောင်းကောင်းပါတယ်။ မိဘတွေက ဝယ်ပေးပြီး ဗိုလ်ကြီးစစ်ဝတ်စုံသေးသေးလေးတွေနဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်ကြတာ အမောပါပဲ။ ဒီဘက်ခေတ်မှာ ကလေးစစ်ဝတ်စုံလေးတွေ မတွေ့မိတာ အနှစ် ၂၀ ကျော်၊ ၃၀ နီးပါး ရှိခဲ့ပါပြီ။)

စစ်ဗိုလ်ကြီး မလုပ်ချင်တော့ဘူး။ ဆရာဝန်ကြီးလုပ်မယ်၊ အင်ဂျင်နီယာကြီး လုပ်မယ်ဆိုသူတွေအတွက်လည်း စစ်ဆေးတက္ကသိုလ်တွေ၊ စစ်အင်ဂျင်နီယာ တက္ကသိုလ် တွေ တည်ထောင်ပေးထားပါတယ်။ ကွန်ပျူတာတက္ကသိုလ်လည်း ခေတ်နဲ့အမီပါတယ် ထင်တာပဲ။

ဒီပဲယင်းမှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နဲ့အဖွဲ့ကို ဆူပူအကြမ်းဖက်လိုသူ လူစုတွေ က ဝင်ရောက်ရိုက်နှက်သတ်ဖြတ်မှုတွေ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော်လည်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် နဲ့အဖွဲ့ကိုသာ ဖမ်းဆီးထောင်ချခဲ့ကြပါတယ်။ ဆူပူအကြမ်းဖက်သူတွေကို တစ်ယောက်မှ ဖမ်းဆီးခြင်းမပြုဘဲ ခရိုင်တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်ကိုတောင် ရာထူးအဆင့်တိုးပေးပြီး သူကောင်းပြု ခဲ့ပါတယ်။ ကျွမ်းကျင်လို့လားမသိဘူး။ အမေရိကန်နိုင်ငံက (ဘလက်ဝါးတာ) ကုမ္ပဏီလို မျိုးတောင် တည်ထောင်ထားသတဲ့။ (ဘလက်ဝါးတာ ကုမ္ပဏီလည်း ကမ္ဘာကျော်သွားတော့ အခု နာမည်ပြောင်းပြီး ကုမ္ပဏီအသစ်သဏ္ဍာန်ထပ်ပြီး တည်ထောင်ထားပါတယ်။)

တရားခံလို့ သတ်မှတ်ခွင့်ရှိပြီဆိုရင်တော့ ဥပဒေအရ လုပ်တယ်ဆိုရင် တရားခံ မဟုတ်သေးသည့်တိုင် ဥပဒေရဲ့ သံသယအကျိုးကို ခံစားခွင့်ရှိရပါမယ်။ ဥပဒေအကျိုးဆောင် (ရှေ့နေ) ငှားရမ်းပိုင်ခွင့် ရှိရပါမယ်။ မိမိရှေ့နေနဲ့ တိုင်ပင်နှီးနှောဖလှယ်ခွင့် ရှိရပါမယ်။ မိမိ ရှေ့နေကတစ်ဆင့် ပြောဆိုပိုင်ခွင့်ရှိရပါမယ်။ မိမိရှေ့နေက ထုချေခုခံပိုင်ခွင့် ရှိရပါမယ်။ (ဒါဟာ လူသားတစ်ယောက်ရဲ့ လူ့အခွင့်အရေးပါ။)

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဟာ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ကစပြီး သူ့အတွက် ဥပဒေကြောင်း အရ ပြောဆိုဖို့အတွက်ဆိုပြီး မိမိရဲ့တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရှေ့နေကြီး ဘာ ဦးထွန်းတင် (ယခု ကွယ်လွန်)ကို ခန့်အပ်ပါတယ်။ မိမိရဲ့ ဥပဒေ အကျိုးဆောင်အဖြစ် အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်း (ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေကြီး)ကို ခန့်အပ်ပြီး ဆောင်ရွက်စေခဲ့ပါတယ်။

ဘာဦးထွန်းတင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ဦးမြင့်သိန်း (၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် မွန်ပြည်နယ်မှ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်)သတ်မှတ်ပြီး အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်းနဲ့ လူမှုရေးနဲ့ ဥပဒေရေးရာများကို ဆောင်ရွက်စေခဲ့ပါတယ်။

ဦးမြင့်သိန်း ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ဦးဉာဏ်ဝင်းကို ပြောရေးဆိုခွင့် ရှိသူ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်းတို့နဲ့ ဆောင်ရွက်စေခဲ့ ပါတယ်။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ပုဒ်မ ၁၀(ခ) နေအိမ်အကျယ်ချုပ်နဲ့ နေနေရတော့ အပြင်ထွက်ခွင့်မရှိပါဘူး။ အိမ်ထဲမှာ ရေဒီယို၊ ရုပ်မြင်သံကြား ကြည့်ခွင့်နားထောင်ခွင့်တော့

ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဂြိုဟ်တုစလောင်းတပ်ဆင်ခွင့်တော့ မရှိပါဘူး။ မြန်မာ့အသံက လွှင့်တာတွေပဲ ကြည့်ခွင့်နားထောင်ခွင့်ရခဲ့တယ်။ စက်တွေရဲ့ သဘောကတော့ ကြာလာရင်တော့ ပျက်စီးမှာပဲလေ။ ဒါက သဘာဝကိုး။

ရေဒီယိုပျက်ပြီဆိုရင် ကျုပ်ကို ပြင်ခိုင်းပြီ။ ချက်ချင်းယူသွားပြီး ပြင်လို့မရသေးဘူး။ အထက်ကို အကြောင်းကြားတင်ပြရသေးတာ။ ခွင့်ပြုချက်ရမှ ထုတ်ခွင့်ပြုတာပါ။ ထုတ်ခွင့်ရပေမဲ့ ချက်ချင်းယူသွားလို့ မရသေးဘူး။ စောင့်နေတဲ့ (ခေါ်ထားတဲ့) ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်က စက်ကိုဖွင့်ပေးရပြီး လျှို့ဝှက်စွာ ဘာတွေများပါသလဲဆိုပြီး အစစ်ဆေးခံရပါတယ်။ ပြီးမှ စက်ကို ပြန်ပိတ်ပေးကာ ကျုပ်ကမှတစ်ဆင့်ယူပြီး ရင်းနှီးပတ်သက်ရာဆိုင်တွေမှာ ပြင်ရပါတယ်။ ရေဒီယိုကတော့ ချက်ချင်းပြင်လို့ရတဲ့ဆိုင်မျိုး ရှေးချယ်ရပါတယ်။ ကိုယ့်ရှေ့မှာ ပြင်နေတာကိုကြည့်ခွင့်တောင်းရပါတယ်။ ညနေမှ ပြီးမယ်ဆိုရင် စောင့်ပြီး ယူရပါတယ်။ ပြီးတာနဲ့ ခြံဘက်ပြန်လာပြီး အစ်မကိုပေးရပါတယ်။ ချက်ချင်းပေးလို့မရပါ။ ယူသွားတုန်းက ပုံစံအတိုင်း ဖွင့်ဖောက်စစ်ဆေးတာ ခံရပါတယ်။ ပြီးမှ အစ်မခြံဘက်ကူးပြီး အန်တီဝင်းကို ခေါ်ပေးရပါတယ်။ (ရေဒီယိုက အစ်မအတွက် အသက်တမျှပါပဲ။ ရေဒီယိုမရှိလို့ မဖြစ်ပါ။ ပြင်ပကမ္ဘာနဲ့ အစ်မကို ဆက်သွယ်ပေးတာ ရေဒီယိုပါပဲ။ ရေဒီယိုသတင်းနားထောင်မှ အခြေအနေတွေကိုသိရတာပါ။ ရေဒီယိုကတော့ ချက်ချင်းကို ပြင်ပေးရပါတယ်။ ရက်ဆိုင်းလို့မရပါ။)

ရုပ်မြင်သံကြားစက်ပြင်ရင်တော့ ရက်ဆိုင်းလို့ရပါတယ်။ ရင်းနှီးစိတ်ချရတဲ့ မိတ်ဆွေဆိုင်မျိုးမှာပဲ ပြင်ရတာပါ။ ရေကျော်က ကိုမိုးမြင့်တို့ ညီအစ်ကိုဆိုင်က ခိုင်ခံပြီး ပြင်ပေးပါတယ်။ ရုပ်မြင်သံကြားအပေါ်စက် ပြင်ပြီဆိုရင်တော့ ကျုပ်အတွက်က သေပြီ ဆရာပါပဲ။ ကျုပ်အစ်မက စည်းစနစ်ကျတယ်။ တီဇွိုကို ဒီအတိုင်းထုတ်ပေးတာမဟုတ်ဘူး။ ပိတ်စ (သို့) စောင့်နဲ့ အထပ်ထပ်ပတ်တယ်။ ခေါက်ရိုးနေရာတွေကို ချိတ်တွေနဲ့ သေသေချာချာ ချိတ်ပေးတယ်။ ပြန်ယူလာရင်လည်း သူ့နဂိုမူလ ချိတ်အရာအတိုင်း ချိတ်ပေးရတယ်။ ပြီးမှ ပလတ်စတစ်တွေကို ပတ်တယ်။ တိတ်နဲ့ သေသေချာချာ ကပ်ပေးတယ်။ ပြန်ယူလာရင် သူ့လုပ်ထားတဲ့အတိုင်း ပြန်လုပ်ပေးရတယ်။ အိမ်ထဲကနေ တီဇွိုကို အန်တီဝင်းတို့သားအမိက လှည်းကလေးပေါ်တင်ပြီး ခြံတံခါးဝအထိ တွန်းယူလာတာ။ ခြံတံခါးဝက ကျုပ်က ထမ်းပြီး စစ်ဆေးမယ့်သူတွေ စောင့်နေတဲ့ ရှေ့ကခြံအထိ ကားလမ်း ဖြတ်ပြီး ယူသွားရတာ။ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တွေက ဖွင့်မစစ်ဆေးခင် ကျုပ်က-

“ကျွန်တော်ဖွင့်ပေးပါမယ်”ဆိုပြီး ပလတ်စတစ်ကို တတ်အရင်ခွာ၊ သူ့ခေါက်ရိုးအတိုင်း၊ သူ့တိတ်အတိုင်း ပြန်ကပ်၊ သေသေချာချာခေါက်၊ သတ်သတ်ထား၊ စောင့်ကို ခေါက်ရိုးအတိုင်း ချိတ်ကို ဖြုတ်၊ ခွာ၊ စောင့်နဲ့ ချိတ်ကို ပြန်တပ်၊ စနစ်တကျ ပြန်ခေါက်လုပ် ပြီးမှ “ကဲ ခင်ဗျားတို့ စဖွင့်လို့ရပါပြီ”ဆိုပြီး ပြောရပါတယ်။ ကိုယ့်ရှေ့မှာ ဖွင့်တာကို လိုက်ကြည့် ရပါတယ်။ ပြီးပြီဆိုမှ တီဇွိုကို ပြန်ထုပ်ပြီး ကုက္ကိုင်းလမ်းထိပ်အထိ တီဇွိုကြီးကို ထမ်းသွားရပါတယ်။ လမ်းထိပ်ကျမှ ကားကို ငှားရပါတယ်။

နောက်နေ့မနက်ကျ “အစ်မရေ တီဗွီက ဘယ်နှရက်ကြာပါမယ်။ ဘယ်နေ့ကျရင် ရပါမယ်” လို့ အန်တီဝင်းကနေတစ်ဆင့် ပြောပြရပါတယ်။ ပြောတဲ့နေ့အတိုင်းရစေရပါတယ်။ မရလို့ကတော့ အစ်မက ကျုပ်ကို ဆူတာပေါ့ဗျာ။ သူက အချိန်အတိအကျသမား၊ မီးပျက်နေရင် လျှပ်စစ်ပစ္စည်းက ချက်ချင်းပြင်လို့ရတာမှ မဟုတ်တာ။ မီးပြန်လာမှ ဆက်ပြင်ရလို့ ရက်ချိန်းက ပြောင်းသွားပါတယ်။

“မီးပျက်သွားတဲ့အတွက် မီးလာမှပြင်ရလို့ ရက်ချိန်းပြောင်းသွားတာပါ အစ်မ” လို့ပြောရင် “ကေအမ်အက်စ်က ညာပြီး ဆင်ခြေပေးတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ လျှပ်စစ် ဓာတ်အားက သုံးမကုန်လို့ ပိုလျှံနေလို့ နိုင်ငံခြားကို ထုတ်ရောင်းနေရတာလေ။ ဘာလို့ မီးပျက်ရတာလဲ” ဆိုတော့ “အစ်မရယ် ကျွန်တော်က ပါဝါစတေရှင်ကြီးနားမှာ နေတာပါ။ အီးပီစီရုံးချုပ်နားမှာ နေတာပါ။ မိုးကောင်းဝင်း သစ်တောလမ်းတို့ဆိုတာ ကျွမ်းပြီးသားပါ။ လျှပ်စစ်အကြောင်း အသိဆုံးပါ။ ဒါကြောင့်လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ညစာထမင်းစားရင်း ဥရောပစတိုင် ‘ဖယောင်းတိုင်ထွန်း ညစာစားပွဲ’ စားတတ်နေပါပြီ အစ်မရယ်” လို့ ပြောပြလိုက်တော့ အစ်မက ရယ်သတဲ့။

(အစ်မက ကျုပ်ကို ညာပြောတယ်တဲ့။ ညာတာက ဘယ်သူလဲ။ စာရေးဆရာကြီး ‘မာရျေ’ရယ်သလိုမျိုး ရယ်ခွင့်ပြုပါအစ်မ၊ ဟာ ဟာ ဟာ လို့)

အစ်မမှာက ဗီဒီယိုအခွေကြည့်လို့ရတဲ့ အောက်စက်လည်း ရှိပါတယ်။ အောက်စက်လည်း ခဏခဏ ပြင်ရပါတယ်။ အခွေတွေက မှိုတက်တော့ အောက်စက် အတွက် မှိုဆေး တဲ့ ဗီဒီယိုအခွေဆိုတာ ယခင်က ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်ကာလ မှာ ဗီဒီယိုပြတဲ့အခွေအစား ဗီဒီယိုစီဒီပြားလေးတွေ ပေါ်လာတော့ ဗီဒီယိုခွေတွေက တိမ်ကောသွားပါပြီ။ တိတ်ခွေနဲ့ ဖွင့်ရတဲ့ ဗီဒီယိုစက်တွေအစား စီဒီပြတဲ့စက်တွေက နေရာယူလာပါတယ်။ ‘အဲဒီမှာ အစ်မအတွက် ပြဿနာ’ပါပဲ။ အစ်မမှာရှိတာက ဗီဒီယို တိတ်ခွေပြစက်ပဲရှိတာ။ ဗီဒီယိုတိတ်ခွေဆိုတာကလည်း မရှိတော့ဘူး။ မရောင်းတော့ဘူး။ မှိုဆေးတဲ့ တိတ်ခွေမရှိတော့ လက်လှည့်တိတ်ခွေဆေးလို့ရတဲ့ ကိရိယာလေးတွေ ၃၅ လမ်းကနေ ဝယ်ပေးရပါတယ်။ အစ်မမှာက ဗီဒီယိုတိတ်ခွေ တော်တော်များများရှိတော့ မပျက်စီးအောင် ဆိုပြီး မှိုဆေးထားလေ့ရှိပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ဆိုင်တွေမှာ မှိုဆေးတဲ့ တိတ်ခွေလက်ကျန်တွေရင် ဝယ်ထားပြီး သက်ဆိုင်ရာတင်ပြကာ အစ်မထံ ပို့ပေးရပါတယ်။ လက်လှုပ်မှိုဆေးတဲ့ ကိရိယာလေးရယ်၊ အရည်ရယ်ကို ခဏခဏ ပို့ပေးရပါတယ်။

အစ်မကိုလည်း ပြောပြရပါတယ်။ အစ်မ အပြင်မှာ ဗီဒီယိုတိတ်ခွေစက်တွေက မသုံးတော့ဘူး။ မရှိတော့ဘူး။ နောက်ဆုံး ပြင်တဲ့သူတွေ ရှိတော့မှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ အခုက စီဒီစက်တွေပေါ်လာတော့ အားလုံးက စီဒီစက်တွေပဲ သုံးနေကြပြီဆိုပြီး ပြောရပါတယ်။

စက်တွေက ကြာလာတော့ ပြင်လို့မရတာတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ အစ်မက စက်အသစ် လဲချင်လာတယ်။ စက်အသစ်ကလည်း တိတ်ခွေပြတဲ့စက်အစား စီဒီပြတဲ့စက်

တွေပဲ ခေတ်စားလာတော့ စီဒီစက်ပဲ ဝယ်ရမယ့်သဘော ဖြစ်နေတယ်။ အစ်မက ဒါဆို ကောင်းပြီ၊ တိတ်ခွေခေတ်မရှိတော့လည်း စီဒီစက်ပဲ ဝယ်ရတော့မှာပေါ့ဆိုပြီး စီဒီစက်ဝယ်ဖို့ ကျွန်တော့်ကို မှာပါတယ်။ စက်ဝယ်ပြီး စီဒီခွေမပါလို့က ဘာနဲ့ သွားကြည့်မှာလဲ။ အခွေပါ ဝယ်ရတော့မယ်လေ။

အဲဒီမှာ ဇာတ်လမ်းက စပါတယ်။ သူတို့ပြောပြောနေတဲ့ ဥပဒေဆိုတာ သူတို့ လိုရာ ဆွဲဆွဲသုံးနေတဲ့ ဥပဒေကို ဆိုတာလား။ ကြည့်လေ။

ထောင်ထဲမှာ နာမည်ကြီးအကျဉ်းသားတချို့ဟာ ဂြိုဟ်တုစလောင်းတပ်ပြီး ကြည့်ကြသတဲ့။ ဘယ်ဥပဒေ ဘယ်ပုဒ်မနဲ့ ခွင့်ပြုကြသလဲတော့ မသိပါဘူး။ ထောင်ထဲမှာ လွတ်လာသူများ ပြောတာကြားဖူးတာပါ။ အစ်မမှာတော့ ဂြိုဟ်တုစလောင်းတောင် တပ်ခွင့်မရှိခဲ့ပါဘူး။ မြန်မာ့အသံနဲ့ မြဝတီကလွှင့်တဲ့ 'ပေါင်ချိန်ဇာတ်လမ်းတွဲ'၊ 'ချန်ဂင် နန်းတွင်းဇာတ်လမ်းတွဲ' တွေပဲ လွှင့်တာကို ကြည့်ခွင့်ရခဲ့တာပါ။ တစ်ခါတလေ မြဝတီ လိုင်းဆို သိပ်မမိပါဘူး။

စက်တွေက ပြင်မရရင် အသစ်လဲရပါမယ်။ လဲခွင့်လည်းရှိရပါမယ်။ ရုပ်မြင် သံကြားကြည့်စက် (အခွေစက်ခေတ် မရှိတော့ရင်) စီဒီကြည့်လို့ရတဲ့ သဘောပါပဲ။ (ဆက်သွယ်ရေးစက်တွေ သွင်းတာမှမဟုတ်ဘဲ) တယ်လီဖုန်းကြိုးလည်း ဖြတ်ထား ခံရပြီးပါပြီ။

အစ်မက အသစ်လဲပေးဖို့ (ဝယ်ဖို့)မှာတော့ သက်ဆိုင်ရာကို ကျပ်က တင်ပြ ရတာပေါ့ဗျာ။ သက်ဆိုင်ရာက ခွင့်မပြုတဲ့စကားပြောလာတော့ အစ်မကို ပြန်ပြောရ ပါတယ်။ အဲဒီမှာ အစ်မနဲ့ သက်ဆိုင်ရာတာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့ စကားပြောကြပါတယ်။ ၁-၈-၂၀၀၈ နေ့မှာ အစ်မနဲ့ အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းကြားမှာ တာဝန်ယူဆက်သွယ် ပြောဆိုရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တွေ့ဆုံစကားပြောတဲ့အခါ

“ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ပြင်ပနဲ့ စာအဆက်အသွယ်၊ လူ့အဆက်အသွယ် မလုပ်ရဆိုတာ ပြောထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိမိရဲ့ ဥပဒေအကျိုးဆောင် (ရှေ့နေ) နဲ့တွေ့ဖို့၊ ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်စက် (အဟောင်းနဲ့အသစ်လဲတာ)နဲ့ အခွေများသွင်းဖို့ ရော ခွင့်မပြုကြောင်း ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးက ပြောပါတယ်” ဟု တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ် ပြောဆို တာကို နောက်တစ်နေ့ (၂-၈-၂၀၀၈)မနက် အစ်မထံ ပစ္စည်းသွားဖို့တဲ့အခါ အန်တီဝင်း (ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း)က-

“ကဲ ကေအမ်အက်စ်ရော၊ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့အဖွဲ့ကရော လိုက်မှတ်ပါ။ အစ်မက စာရေးပေးလိုက်တယ်” (အဲဒီနေ့က ဇာတ်မင်းသားလေးမရှိလို့ ကိုမျိုးဆွေ က လိုက်မှတ်ပါတယ်။) ပြော၍ ကိုမျိုးဆွေနဲ့ ကျပ်က လိုက်မှတ်ရပါတယ်။

“အပေါ်ကပြောတဲ့ စာပိုဒ်အတိုင်း မနေ့က တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်က လာပြောတယ်။ ဒါကို လက်မခံနိုင်ဘူးဆိုတာ အစ်မက ပြန်ပြောခဲ့ပြီးပြီ။ ‘လိုရာဆွဲပြီးတော့ ဥပဒေအရ မဟုတ်ဘဲ လုပ်တာတွေအကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့ပြီ။’ ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်း ကြီးစားပြီး ပြေလည်

အောင် လုပ်နေလို့စောင့်နေခဲ့တာ။ ဘာမှမထူးတော့ ဥပဒေအကျိုးပြု (ဥပဒေအကျိုးဆောင် ရှေ့နေ ဦးကြည်ဝင်း)နဲ့ တိုင်ပင်ပြီးလုပ်ဖို့ အချိန်ရောက်ပြီ။

အဲဒီလို ဥပဒေအကျိုးပြု (ရှေ့နေ)နဲ့ တိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ကိုလည်း ပိတ်ပင်တဲ့ အထိ အခုဖြစ်နေပြီ။ ကဲ ဒီတော့ ဥပဒေအကျိုးပြု (ရှေ့နေ) ဦးကြည်ဝင်းနဲ့ မတွေ့ရမချင်း နက်ဖြန် (၃-၈-၂၀၀၈)နေ့ကစပြီး ကေအမ်အက်စ်ရော၊ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့အဖွဲ့ရော မလာပါနဲ့တော့။ အစ်မအတွက် ဘာမှ မစိုးရိမ်ကြပါနဲ့။ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့အဖွဲ့က အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ မထူးခြားဘဲနဲ့ ခြံဝက ဘဲလ်တီးခေါ်တာတွေ မလုပ်ပါနဲ့။ ဘယ်သူမှ ထွက်လာမည် မဟုတ်ပါ။ ကေအမ်အက်စ်ရော၊ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့အဖွဲ့ရော နားကြပါ” (အစ်မ အောင်ဆန်းစုကြည်)

ဆိုတဲ့စကားကို စာနဲ့ရေးပြောတာကို ကိုမျိုးတွေတို့က လိုက်မှတ်ရပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကျုပ်က ရိပ်မိလိုက်တယ်။ ကျုပ်အစ်မအကြောင်း ကျုပ်က သိပြီးသား။ “တိုက်ပွဲခေါ်သံ”တော့ စပြီလို့။

ခြံတံခါးဝကနေ ပြန်ထွက်လာတော့ ကိုမျိုးဆွေက “ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဗျ။ ခင်ဗျား အစ်မပြောတာ ကျွန်တော် နားမရှင်းဘူး”မေးတော့ “ဒီလိုဗျ။ ကျုပ်အစ်မ ဆိုလို ချင်တာက ဥပဒေပဲ။ ဥပဒေဆိုတာ ဘာလဲ၊ စာအုပ်ထဲမှာ ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ ဥပဒေအတိုင်း ဆောင်ရွက်တာလား။ ကိုယ်လိုရာဆွဲပြီး ပါးစပ်ထဲက ဥပဒေလား။ ကျုပ်အစ်မက နိုင်ငံတကာတက္ကသိုလ်တွေ တက်လာတာ။ နိုင်ငံတကာဥပဒေတွေ လေ့လာသင်ယူ လာတာ။ လူတစ်ယောက်ကို တရားဥပဒေနဲ့ ငြိစွန်းတယ်ထင်ရင် ဥပဒေအရ အရေးယူပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလူကိုလည်း ဥပဒေရဲ့ အကျိုးခံစားခွင့်ကိုတော့ ပေးရပါမယ်။ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် ဥပဒေအကျိုးဆောင် (ရှေ့နေ) ငှားရမ်းပိုင်ခွင့်ရှိရပါမယ်။ မငှားရမ်းနိုင်ရင်လည်း အစိုးရက ငှားပေးရပါတယ်။ ဒါမှ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနဲ့ ညီညွတ်မှာပါ။ တရားခံရှေ့နေမပါဘဲနဲ့ တရားလိုရှေ့နေတစ်ဦးတည်းသာ ပါတဲ့ တရားစီရင်ရေးစနစ်ဟာ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး ကို ပျောက်ကွယ်သွားစေပါတယ်”လို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါ “ဟာ ဒါတွေ ကျုပ်လားမပြောနဲ့၊ ကျုပ်မသိဘူး”ဆိုပြီး ကိုမျိုးဆွေက စကားဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကျုပ်က “ကဲ ကျုပ်ပြန်တော့မယ်။ ပစ္စည်းမမှာတော့ဘူးဆိုတော့ ဘာ စာရင်းမှ ပေးစရာမလိုတော့ဘူး။ ဒီလမ်းထဲကိုလည်း လာစရာမလိုတော့ဘူး”လို့ပြောပြီး ကုက္ကိုင်းထိပ်ဘက်လာတယ်။ လမ်းမှာလည်း စဉ်းစားတယ်။ ဒီကိစ္စ ဆရာ(ဒေါက်တာ တင်မျိုးဝင်း) သွားပြောပြရမယ်ဆိုပြီး ကုက္ကိုင်းမီးပွိုင့်ရောက်တော့ တက္ကစီတားပြီး ဆရာ့ဆီ ထွက်လာခဲ့တယ်။ ကားပေါ်မှာလည်း စဉ်းစားတယ်။ ငါ့အစ်မနဲ့တော့ ပြဿနာဖြစ်ကြပြီ။ တစ်ချိန်လုံးပြဿနာကို ဖြေရှင်းနေရတာနဲ့တင် အချိန်တွေက ကုန်ဆုံးနေရတယ်။ နှစ်ဖက်ကို ပြေလည်စေချင်တယ်။ သူစိမ်းတွေလည်း မဟုတ်ဘူး။ လူမျိုးခြားတွေလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဘာလို့ မပြေလည်နိုင်ရတာလဲ။ တစ်မတော်ဖခင်ကြီးသမီးနဲ့ တစ်မတော်သား

တွေဆိုတာ ပိုပြီး ပြေလည်သင့်တာပေါ့။ ငါတို့ ငယ်ငယ်တုန်းက အမေရိကန်နဲ့ တရုတ် ပြေလည်ဖို့ဟာ အခရာကျတဲ့ ပင်ပေါင်ဒစ်ပလိုမေစီလို့တောင် နာမည်ကြီးခဲ့တယ်။ နောက်ဆက်တွဲက သံတမန်ကြီး ကစ်ဆင်ဂျာ လျှို့ဝှက်စွာ သွားလာလှုပ်ရှားလိုက်တော့ တရုတ်-အမေရိကန် သံတမန်ဆက်ဆံရေးကဏ္ဍ ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့တယ်။

ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲကို အဆုံးသတ်ဖို့ အဓိကကျခဲ့တာလည်း သံတမန်ကြီးနှစ်ဦး ဖြစ်တဲ့ ကစ်ဆင်ဂျာနဲ့ လီဒတ်သိုတို့နှစ်ဦး ပါရီမှာ လျှို့ဝှက်စွာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲက စခဲ့တာပါပဲ။ (ကစ်ဆင်ဂျာနဲ့ လီဒတ်သိုဆိုတဲ့ သီချင်းတောင် ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။) ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝက်စ်မိုးလင်းနဲ့သာဗီယက်နမ်မှာ ဆက်ထားပြီး လုပ်နေလို့ကတော့ ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲက ဘယ်တော့မှ ပြီးမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ကစ်ဆင်ဂျာနဲ့ လီဒတ်သိုတို့ကြောင့် ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲလည်း အဆုံးသတ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုပြီး တွေးနေမိတယ်။ (ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နဲ့ စစ်အစိုးရကြားမှာ ပြေလည်စေဖို့၊ ဖြေရှင်းပေးဖို့ဆိုပြီး ကုလသမဂ္ဂက မြန်မာနိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာ အထူးသံတမန်ကြီး ခန့်အပ်ပြီး ကြားဝင်ဖြေရှင်းနေခဲ့ပါတယ်။ ပါမောက္ခ မစ္စတာ ယိုဖိုယိုကိုတာ၊ မစ္စတာဂိုတာ၊ မစ္စတာ အယ်လ်ဗာရ်ဒီဒိုတို့၊ မစ္စတာ ရာဇာလီအစ္စမေးလ်နဲ့ အခု မစ္စတာဂမ်ဘာရီအထိ ရောက်နေပါပြီ။ ခဏပဲပြေလည်ပြီး တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်သာ ပြောင်းသွားပါတယ်။ ထာဝရပြေလည်မှု မရသေးပါဘူး။ ဒီတစ်ယောက်လည်း ပြောင်းသွားဦးမှာပါပဲ။ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်မှာက ပညာရှိတွေ၊ သံတမန်တွေက အဓိကပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ။ ငါတို့တိုင်းပြည်မှာ ဟိုးရှေးဘုရင်တွေခေတ် ကတည်းက ပညာရှိ သုခမိန်တွေ၊ သံကြီး တမန်ကြီးတွေ ရှိခဲ့တာပဲ။ ရှင်ဒီသာပါမောက္ခတို့၊ အမတ်ဒိန်တို့၊ မဟာပညာကျော်တို့၊ အမတ်ကြီး ဦးပေါ်ဦးတို့ဆိုတာ ထင်ရှားခဲ့တာပဲ။ နောက်ဆုံး ကင်းဝန်မင်းကြီးအထိ ရှိခဲ့တယ်။ နောက် ဒီဘက်ခေတ်မှာ ဦးသန့်တစ်ယောက်သာ ကမ္ဘာကျော်တဲ့အထိ ထင်ရှားခဲ့တယ်။ ပုံစံခွက်တွေခေတ်လည်းရောက်ရော တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ဘူး။ အရပ်သားထဲက သုံးယောက်လက်ပဲ ရှိခဲ့တယ်။ ဒေါ်ခင်ကြည်၊ ဦးသီဟန်နဲ့ ဦးအုန်းဂျော်နောက်ပိုင်း ဒုံရင်းက ဒုံရင်းပဲဆိုပြီး စဉ်းစားလာလိုက်တာ ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်း လမ်းထဲရောက်တော့မှ အတွေးပြတ်သွားတယ်။

ဆရာတင်မျိုးဝင်းအိမ်ရောက်ပြီး ဆရာ့ကို အကျိုးအကြောင်းစုံ ပြောပြတယ်။ ဆရာကလည်း အတော့်ကို အံ့သြသွားတယ်။

“ခင်ဗျားက လမ်းထဲကိုတော့ ပုံမှန်သွားပြီး အခြေအနေကြည့်ပြီး လေ့လာပါ။ ရက်ကြာလာရင်တော့ စိုးရိမ်ရတယ်။ ဒီတိုင်းဆို အခြေအနေကို မပြတ် စောင့်ကြည့်နေရမယ့် သဘောရှိတယ်”လို့ ဆရာက ပြောပါတယ်။

နေ့စဉ်မှတ်တမ်းထဲမှာတော့ ၃-၈-၂၀၀၈ နေ့စကပြီး “အစ်မကို ရိက္ခာမပို့ရ တော့ဘူး”ဆိုပြီး ရေးမှတ်ထားလိုက်ပါတယ်။

၄-၈-၂၀၀၈ အစ်မထံ ရိက္ခာမပို့ရ။

၅-၈-၂၀၀၈ အစ်မထံ ရိက္ခာမပို့ရ။

၆-၈-၂၀၀၈ အစ်မထံ ရိက္ခာမပို့ရ။

ဒါပေမဲ့ ၁၁ နာရီကျော်လောက်မှာ အမေချောတို့အိမ်မှာ ကျုပ်ရိုနေတုန်း ဗဟန်းမြို့နယ်တာဝန်ခံ ဆရာထွတ်ရောက်လာပြီး “ကေအစ်အစ်၊ ခင်ဗျားကို ခေါ်ခိုင်း လိုက်လို့ လာခေါ်တာပါ။ ခဏလိုက်ခဲ့ပါ။ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းကိုပါ” ပြောတော့ အစ်မခေါ်ခိုင်းတာပဲ နေမှာပါဆိုပြီး ဆလွန်းကားအပြာရောင်လေးနဲ့ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာ လမ်းရောက်သွားတယ်။ ဟိုကျတော့ ဇာတ်မင်းသားလေးက ပြည်ထဲရေးရုံးကို ခေါ်သွားပါ ပြောတော့ ပြည်ထဲရေးရုံး ရောက်သွားတယ်။ ၁ နာရီ ၃၅ မိနစ်မှာ အစည်းအဝေးခန်းမကြီး တစ်ခုထဲခေါ်သွားတယ်။ သက်ဆိုင်ရာ အကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်က

“ခင်ဗျားအစ်မကို ရှေ့နေဦးကြည့်ဝင်းနဲ့ ပေးတွေ့မယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျားကို ခေါ်ပြောတာပါ။ ဒါကို တရားဝင်ဖြစ်အောင် သက်သေတွေ့အနေနဲ့ မယက ဥက္ကဋ္ဌ၊ မြို့နယ်တရားသူကြီး၊ မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး၊ ရယကဥက္ကဋ္ဌတွေရှေ့မှာ သက်သေထားပြီး ပြောတာပါ” ဆိုပြီး ရှင်းပြပါတယ်။ ၁၁ နာရီ ၅၅ မိနစ်လောက်မှာ ပြည်ထဲရေးက ထွက်လာကြပြီး အစ်မခြံရှေ့ လိုက်ပို့ပေးပါတယ်။

၂ နာရီမှာ အစ်မခြံဝရောက်တဲ့အခါ “ခင်ဗျားအစ်မကို ပြောပြပြီးခေါ်ပါ” ဆိုတာနဲ့ အန်တီဝင်းကို အော်ခေါ်ရပါတယ်။ တစ်ယောက်မှ ထွက်မလာပါ။ ၂ နာရီ ၃၅ မိနစ်မှာ ခဏနားပြီး ၂ နာရီ ၄၅ မိနစ်အထိ ဆက်ခေါ်ပါတယ်။ တစ်ယောက်မှ ထွက်မလာပါဘူး။ အဲဒါနဲ့ သက်ဆိုင်ရာအကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ရှိတဲ့ ခြံရှေ့ကို ပြန်လာပြီး ပြောပြပါတယ်။

“အစ်မက ထူးခြားမှလားပြောလို့ပြောထားတာ။ အခု ထူးခြားလို့ လာပြောတာ ကို တစ်ယောက်မှ ထွက်မလာကြဘူး။ တစ်ခုခုများ ဖြစ်နေကြသလားမသိဘူး။ ကျွန်တော် ခြံထဲကျော်ဝင်ပြီး သွားခေါ်ရမလား” ပြောတော့-

“ကျွန်တော်တို့ မနက်က ခင်ဗျားခေါ်သလို ခေါ်ပြီးပြီ။ ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း ထွက်လာ တယ်။ ဝင်းမမ(အငယ်လေး) ထွက်လာပြီး ပြန်ဝင်သွားတာ တွေ့လိုက်တယ်။ ခင်ဗျား အသံမဟုတ်လို့လား မသိဘူး။ ဒါကြောင့် နောက်ဆုံး ခေါ်မရလို့ ခင်ဗျားကိုလိုက်ရှာပြီး ခေါ်ခိုင်းရတာပါ” လို့ ဖွင့်ပြောကြပါတယ်။ ကျုပ်က-

“ဒါဆို ခင်ဗျားတို့ဘက်က ကင်မရာတွေနဲ့ချိန်ပြီး ရိုက်တာတွေရှိလား။ အခုလည်း ကျွန်တော့်ကို ကင်မရာတွေနဲ့ချိန်ပြီး ရိုက်နေတာတွေ့ရတယ်” လို့ ပြောတော့မှ အကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်က-

“ဟုတ်ပါပြီ၊ ခင်ဗျားပြောတာ ဖြစ်နိုင်တယ်” ဆိုပြီး ကင်မရာသမားတွေကို

သွားခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ စကားတွေပြောနေတာ တွေ့ရပါတယ်။ အချိန်ကလည်း မရှိတော့ဘူး။

“ကဲ ဒါဆို ကေအမ်အက်စ်ရေ ကျွန်တော်တို့ နက်ဖြန်ကျမှ ဆက်ခေါ်ကြတာပေါ့။ ဒီနေ့က အချိန်ကလည်း မရှိတော့ဘူး။ နက်ဖြန် ကေအမ်အက်စ်ကလည်း ခင်ဗျားအစ်မ အတွက် စားစရာတွေ ယူလာပေါ့ဗျာ” လို့ဆိုပြီး ကျပ်ကို ပြည်ထဲရေးရုံး ပြန်ခေါ်သွားတယ်။ နက်ဖြန် ဘယ်အချိန်ဆိုတာ ပြောဆိုကြတယ်။ ပြီးတာနဲ့ ကျပ်ကို သွားချင်တဲ့နေရာပြောပါ ဆိုတာနဲ့ ရွှေဂုံတိုင်မီးပွိုင်နားပဲ ပို့ပေးပါလို့ ပြောရပါတယ်။

ရွှေဂုံတိုင်လမ်းကနေ ကားငှားပြီး ဆရာတင်မျိုးဝင်းအိမ်သွားရပါတယ်။ ဆရာ့ကို အကြောင်းစုံ ပြောပြပါတယ်။

“ဆရာ၊ အစ်မတောင်းဆိုတဲ့အတိုင်း ရှေ့နေ ဦးကြည်ဝင်းနဲ့ ပေးတွေ့ပါမယ်လို့ သူတို့ဘက်က ပြောလာပြီလေ၊ တောင်းဆိုတာရပြီပဲ။ ထူးခြားမှ လာရမယ်ဆိုလို့လာတော့ လည်း တစ်ယောက်မှ ထွက်မလာကြဘူး။ တစ်မျိုးပဲဆရာ” လို့ ပြောတော့ ဆရာက-

“နက်ဖြန်ကျ ထွက်မလာဘူးဆိုရင် ကျော်ဝင်ပြီး ဆရာက ကျော်ဝင်ပါပြောလို့ ဆရာသဘောတူလို့ ကျော်ဝင်ရတာပါ” လို့ အစ်မကို ပြောခိုင်းပါတယ်။

၇-၈-၂၀၀၈ (ကြာသပတေးနေ့)

မနေ့က သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲနှင့် ပြောဆိုထားသည့်အတိုင်း တက္ကသိုလ် ရိပ်သာလမ်းထဲလာ။

ရိက္ခာပစ္စည်းပို့ခွင့် ရ/မရ မသေချာ၊ သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲက “ခင်ဗျား အစ်မအတွက် ရိက္ခာပစ္စည်း ယူလာပါ” ပြော၍ အစ်မအတွက် ရိက္ခာပစ္စည်းနည်းနည်းပဲ ယူလာ၊ (ဂေါ်ရခါးညွန့်၊ ဂျူးမြစ်အဖူး၊ ကိုက်လံအဖူး၊ ကြက်သာ၊ နံနက်စာ ဘဲသားမှန့် နှစ်ခု၊ ပဲဘဲဥမှန့်တစ်ခု) ယူသာယူလာရတာ (ရှေ့နေဦးကြည်ဝင်း)နဲ့ မတွေ့ရမချင်း လာ မပို့ရဘူးလို့ မှာထားတာလေ။ (လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျပ်အစ်မက တိတိကျကျသမား။ အကြောင်းသိပြီးသားလေ) သက်ဆိုင်ရာအကြီးအကဲက စေတနာနဲ့ ပြောတာပဲလေ ဆိုပြီး ယူလာရတာပါ။

တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းထဲဝင်တော့ တစ်လမ်းလုံး တိတ်ဆိတ်နေတယ်။ ဇာတ်မင်းသားကလေးက ကေအမ်အက်စ်ရောက်ပြီဆိုပြီး သက်ဆိုင်ရာ ပြည်ထဲရေးကို အကြောင်းကြားပေးတယ်။ သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲနဲ့အဖွဲ့က ကားနှစ်စီးနဲ့ ရောက်လာ တယ်။ သက်သေအဖြစ် မနေ့ကအတိုင်း မယကဥက္ကဋ္ဌ၊ မြို့နယ်တရားသူကြီး၊ မြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးနဲ့ ရယကဥက္ကဋ္ဌတို့ကလည်း စောင့်နေကြပါတယ်။

ခြံတံခါးဝကနေ ၉ နာရီခွဲမှ ၁၀ နာရီအထိ ခေါ်တာ တစ်ယောက်မှ ထွက်မလာ ကြပါဘူး။ သက်ဆိုင်ရာ အကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်က “ကေအမ်အက်စ်၊ ဘယ်လိုလုပ်ချင်လဲ” ပြောဆိုတာနဲ့ ဆရာဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်း မှာသလိုပြောပြတော့ “ခဏနေပါဦး။

ကြိုးစားကြည့်သေးတာပေါ့" ဆိုတာနဲ့ "ဒါဆို ဘေးခြံကနေ ဝင်ပြောကြည့်ချင်ပါတယ်" လို့ပြောပါတယ်။ (ဘေးခြံဆိုတာက နိုင်ငံတော်ပိုင်ခြံပါ။ မဆလလက်ထက် တစ်လျှောက် လုံးမှာ ဆိုဗီယက်သံအမတ်ကြီးက ငှားရမ်းနေထိုင်တာပါ။ စစ်အစိုးရတက်လာပြီး ၁၉၉၅ နောက်ပိုင်းမှာ ရန်ကုန်မြို့တော်ဝန်၊ ဒုတိယမြို့တော်ဝန်တို့ နေထိုင်ပါတယ်။ ၂၀၀၈ခုနှစ် နောက်ပိုင်းမှာ ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးတစ်ယောက်၊ ရဲမှူးကြီးတစ်ဦး နေထိုင်ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာ လမ်းမှာက နိုင်ငံတော်ပိုင်ခြံမြေတွေ အများကြီးပါ။ အစ်မခြံရှေ့မှာ ဆိုရင် စီမံ/ဘဏ္ဍာ ဝန်ကြီးဌာနပိုင် ဘဏ်ရိပ်သာရှိပါတယ်။ ဘဏ်အရာရှိကြီးတွေ နေထိုင်ပါတယ်။ အင်းလျား ကန်ဖျားကျောင်းတိုက်နားမှာဆို စွမ်းအင်ဝန်ကြီးဌာနပိုင် ခြံမြေရှိပါတယ်။)

ဘေးခြံကနေ ဝင်ပြောဖို့ စီစဉ်ပေးပါတယ်။ အစ်မအိမ် မီးဖိုဆောင်နဲ့ကပ်လျက် အုတ်တံတိုင်းဘေးမှာ ခုံမြင့်တစ်လုံး စီစဉ်ပေးပါတယ်။ ခုံမြင့်ပေါ်တက်ပြီး "အစ်မခင်ဗျာ၊ အစ်မတွေ့ချင်တဲ့ ရှေ့နေဦးကြည်ဝင်းနဲ့ တွေ့ဆုံဖို့ သက်ဆိုင်ရာက ခွင့်ပြုပါတယ်။ အစ်မ ဘယ်နေ့၊ ဘယ်အချိန် တွေ့ချင်ပါသလဲပြောပြပါ။ ကျွန်တော် ကေအမ်အက်စ် အာမခံ ပါတယ်။ ဆရာ ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်းကလည်း ပြောခိုင်းပါတယ်" ဆိုပြီး ၁၀ နာရီ မိနစ် ၂၀ ကနေ ၁၀ နာရီ မိနစ် ၃၀ အထိ အော်ပြောနေရပါတယ်။ ၁၀ နာရီ ၃၄ မိနစ်မှာ ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း ခြံတံခါးဝဘက်ကို လာနေပြီဆိုပြီး ပြေးရပါတယ်။ အန်တီဝင်း က တံခါးဖွင့်ပြီး

"ကေအမ်အက်စ်၊ အစ်မကပြောတယ်၊ သေချာရဲ့လားလို့ မေးခိုင်းတယ်" ပြောတော့

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အာမခံပါတယ်" လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပြီး သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲက အန်တီဝင်းနဲ့ စကားပြောဆိုပါတယ်။ ပြောဆိုတာကို အန်တီဝင်းက စာရွက်နဲ့ လိုက်မှတ်ပြီး

"ခဏစောင့်နေကြပါ။ အစ်မကို သွားပြောပြရမယ်" ဆိုပြီး ပြန်သွားပါတယ်။ ၁၀ နာရီ ၄၅ မိနစ်မှာ အန်တီဝင်း ပြန်ထွက်လာပြီး

"အစ်မက ပြောတယ်၊ ရှေ့နေ အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်းကို မနက်ဖြန် တွေ့ချင် တယ်။ အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်း မနက်ဖြန် အားမယ့်အချိန်၊ လာနိုင်မယ့်အချိန်ကို ပြောပြပါ။ ဒီနေ့ညနေ ၄ နာရီမှာ သိချင်တယ်" လို့ အစ်မပြောတဲ့စကားကို အန်တီဝင်းက ပြန်ပြောပါတယ်။

သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲကလည်း "စိတ်ချပါ၊ ညနေ ၄ နာရီ အကြောင်းပြန် ပါ့မယ်" လို့ ပြောပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွပ်ကလည်း "အန်တီဝင်း၊ သက်ဆိုင်ရာ လူကြီးက ခင်ဗျားအစ်မအတွက် စားစရာတွေ ယူလာနိုင်ပါတယ်ပြောလို့ ကျွန်တော် ယူလာခဲ့ပါတယ်" ပြောပြတော့

"ကေအမ်အက်စ်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ရှင့်အစ်မက ဘာမှ လက်မခံရဘူးလို့ ပြောထားတဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကေအမ်အက်စ်ကို အစ်မက မှာ

လိုက်တယ်။ ရှေ့နေအန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်းလာပြီးနောက်ပိုင်းမှ ကေအမ်အက်စ်က ပုံမှန်ပြန်လာရုံရမယ် လို့ ပြောလိုက်တယ်။ "ဆိုတဲ့အတွက် ပါလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ပြန်ယူလာရပါတယ်။ (ကျွပ်ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ အစ်မက လက်ခံမှားမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို သိပြီးသား။ သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲက ယူလာစေချင်တဲ့အတွက် ယူလာရတာပါ။)

ပြီးတာနဲ့ ရှေ့ဘက်ကခြံ ပြန်လာပြီး ပြန်မလို့လုပ်တော့ သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲက "ကေအမ်အက်စ် မပြန်ပါနဲ့ဦး။ ခဏစောင့်ပါဦး။" ဆိုပြီး သက်ဆိုင်ရာ အထက်လူကြီးဆီ အစီရင်ခံနေတာ တွေ့ရပါတယ်။ ၁၁ နာရီ၊ ၁၅ မိနစ်လောက်မှာ သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲက "ကေအမ်အက်စ် ပြန်နိုင်ပါပြီ။ မနက်ဖြန် ရှေ့နေဦးကြည်ဝင်းလာမယ့် အချိန် ခင်ဗျားအစ်မ ကို ညနေ ၄ နာရီမှာ အကြောင်းကြားပါမယ်။ ခင်ဗျားက မနက်ဖြန် လာရင် ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ကိုမေးပါ။ လမ်းထိပ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က စောင့်နေပေ့ဗျာ" ဆိုပြီး နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားပါတယ်။

၈-၈-၂၀၀၈ (သောကြာ)

ဒီနေ့က ရှစ်လေးလုံး နှစ်ပတ်လည်နေ့၊ ရှစ်သုံးလုံးဖြစ်နေတယ်။ မနက်စောစော ထကာ ဆရာတင်မျိုးဝင်းအိမ်သွားပြီး မနေ့က ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေကို ပြောပြပါတယ်။ "ဒီနေ့ အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်းနဲ့ အစ်မ တွေ့ခွင့်ရပါမယ်။ အစားအသောက် ရိက္ခာကိုတော့ ဦးကြည်ဝင်းနဲ့တွေ့ပြီးမှ လက်ခံမယ်လို့ အစ်မက ပြောတယ်။ ဒါဆို မနက်ဖြန်တော့ ကျိန်းသေပို့လို့ရပြီဆရာ" လို့ ပြောတော့ "တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်စာ အစ်မအတွက် ဝယ်ထားမယ်။ ကေအမ်အက်စ် လာယူပါ" ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။ ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး တက္ကသိုလ် ရိပ်သာလမ်းဘက်ကို ဦးတည်ရပါတယ်။ ၉ နာရီထိုး လမ်းထဲရောက်တော့ ဦးကြည်ဝင်းကားလာတာမတွေ့ပါ။ ဆက်စောင့်ရပါတယ်။ ၁၂ နာရီလောက်မှာ ဦးကြည်ဝင်းကားရောက်လာပြီး ဇာတ်မင်းသားလေးတို့က ထုံးစံအတိုင်း ရှာဖွေစစ်ဆေးတယ်။ ၁၂ နာရီခွဲမှာ ခြံတံခါးဝလိုက်ပို့ပေးပါတယ်။ ၁၂ နာရီခွဲကနေ သုံးနာရီအထိ အစ်မနဲ့ ဦးကြည်ဝင်းတွေ့ဆုံခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

(ငါးနှစ်အတွင်း အစ်မရှေ့နေ ဦးကြည်ဝင်း ပထမဆုံးအကြိမ် ခြံထဲ စဝင်ခွင့်ရခြင်း ပါပဲ။)

ဦးကြည်ဝင်း ခြံထဲက ပြန်ထွက်လာပြီး ၃ နာရီ ၁၀ မိနစ်မှာ သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲနဲ့အဖွဲ့က ကားနှစ်စီးနဲ့ ဦးကြည်ဝင်းကို ပြည်ထဲရေးရုံးဘက် ခေါ်ဆောင်သွားပါတယ်။ ဦးကြည်ဝင်းကားကိုတော့ ရဲဘော်တစ်ဦးက မောင်းပြီး နောက်ကနေ လိုက်သွားပါတယ်။

၉-၈-၂၀၀၈ (စနေနေ့)

မနက် ၁၀ နာရီကျော်လောက် အိမ်ပေါ်ကဆင်းလာတော့ အိမ်ရှေ့မှာ

ပါပလေကာ ကားအဝါရောင်လေးထဲက ဇာတ်မင်းသားလေး ထွက်လာတယ်။ (ကားက ဆရာထွေးကား)

“ဟေ့လူ၊ ဒီနေ့ ဘာလို့ လာမပို့တာလဲ။ ခင်ဗျားကို စောင့်နေတာ” လို့ ဇာတ်မင်းသားလေးက ပြောတော့

“ဟာ အစ်မပို့ခိုင်းမှပို့မယ်။ ခင်ဗျားတို့ ပို့ခိုင်းပေမဲ့ ကျုပ် မပို့နိုင်ဘူး” လို့ ပြန်ပြောတော့ “ခင်ဗျားအစ်မက ဦးကြည်ဝင်းကို မှာလိုက်တယ်။ ဦးကြည်ဝင်းက ပြည်ထဲရေး ရောက်မှပြောတော့ ခင်ဗျားက ပြန်သွားပြီ။ တကယ်ပြောတာပါ။ လမ်းထဲမှာ ကိုနီ စောင့်နေတယ်။ မယုံလိုက်ကြည့်ပါ။ ခင်ဗျား ဘာမှ မဝယ်ခဲ့တော့။ ကိုနီ သူ့အိမ် မှာရှိတာတွေ ယူလာတယ် လိုက်ခဲ့ပါ” ဆိုတာနဲ့ ကားနဲ့ခေါ်ရာ ပါသွားတယ်။ လမ်းထဲကျ ကိုနီက “ဟုတ်တယ်။ ဦးကြည်ဝင်းက နောက်ကျမှပြောတော့ ခင်ဗျားက မရှိတော့ဘူး။ အစ်မမှာတာ သေချာပါတယ်” လို့ ပြောလို့ အထုပ်ကိုဆွဲပြီး ခြံဝဘက် ဦးတည်ရပါတယ်။ ဘဲလ်တီးတော့ အန်တီဝင်း ထွက်လာပြီး

“ဦးကြည်ဝင်းကို အစ်မမှာလိုက်တယ်၊ ပြောလား” ဆိုတော့မှ ယုံရပါတယ်။ ကေအမ်အက်စ်ရေ ဈေးစာရင်းနဲ့ စားစရာကတော့ ကြည့်သာဝယ်လာခဲ့ပါ။ မမှာသေးဘူး” ဆိုတာနဲ့ ပါလာတဲ့ ပန်းဂေါ်ဖီ၊ ဂေါ်ရခါးသီး၊ နံနက်စာ ပဲပြုတ်၊ အီကြာကွေး၊ မုန့်ခိုင်းတောင့်၊ ကောက်ညှင်းပေါင်းတို့ ပေးခဲ့ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ (အင်္ဂါ၊ စနေနေ့ ပို့နေကျ နှင်းဆီ ပန်းပါ ပေးခဲ့ပါတယ်။) ဇာတ်မင်းသားလေးတို့က “ဘာမှာလဲ၊ ဈေးစာရင်းကော” မေးလို့ “အစ်မက ဘာမှမမှာဘူး။ ကျုပ်ဟာကျုပ် ကြည့်ဝယ်ခဲ့ရမှာ။ မနက်ဖြန်မှ လာမယ်” ဆိုပြီး ဆရာတင်မျိုးဝင်းအိမ် ကားငှားပြီး သွားရပါတယ်။ ဆရာ့ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြတော့ မနက်ဖြန် တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုတော့ မနက်စာ အဆင့်သင့်လုပ်ထားမယ်လို့ ဆရာက ပြောပါတယ်။

၁၀-၈-၂၀၀၈ (တနင်္ဂနွေနေ့)

မနက်စောစော ဆရာတင်မျိုးဝင်းအိမ်သွားတော့ ဆရာက နံနက်စာ ပီဇာမုန့် လေးခု၊ သစ်သီးပေါင်မုန့်တစ်လုံး၊ မုန့်ပိုင်းတစ်ခု၊ ပတ္တမြားဆိုင်က ဘဲကြွပ်ကြော်တစ်ကောင် နဲ့ ဦးဉာဏ်ဝင်းက ချောကလက်ခြောက်ပြားပေးလိုက်ပါတယ်။ လမ်းမှာ ရွှေဖရုံသီးနဲ့ ပဲပင်ပေါက်ဝင်ဝယ်ပြီး အစ်မခြံဘက် ကားငှားပြီး ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဇာတ်မင်းသားတို့ဆီ ရောက်တော့ ထုံးစံအတိုင်း ရှာဖွေစစ်ဆေးတာ ခံယူပြီး ခြံဝသွားရပါတယ်။ အန်တီဝင်း ထွက်လာပြီး မနက်ဖြန်အတွက် ဈေးစာရင်းပေးပါတယ်။ “ကေအမ်အက်စ်ရေ အစ်မက ပြောတယ်။ ဒီလ ဘရက်ဒ်အော့ဖ်အော့ဖ်မန့်သ် မေးခဲ့ပါလို့ မှာလိုက်တယ်” လို့ ပြောပါတယ်။

၁၁-၈-၂၀၀၈ (တနင်္လာနေ့)

မနက် ဆီဒိုးနားဝင်ပြီး ဒီလ ဘရက်ဒ်အော့ဖ်မန့်သ်က ဘာပါလဲလို့ မျက်မှန်း တန်းမိနေတဲ့ မိန်းကလေးကိုမေးတော့ “အနီကယ် ဒီလက မေ့လိပ်စာဘရက်ဒ်ပါ” ရှင့်

တဲ့။ “မယူသေးဘူးနော် မေးခိုင်းလို့ လာမေးတာပါ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” ပြောပြီး တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းဘက် ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ရှာဖွေစစ်ဆေးပြီးတာနဲ့ ခြံဝသွား၊ အန်တီဝင်းကိုခေါ်၊ ပါလာတဲ့ပစ္စည်းတွေ ပေးရပါတယ်။

ဆားအကြမ်းတစ်ထုပ်၊ အနုတစ်ထုပ်။

MCW ဖယောင်းတိုင်ငါးထုပ်၊ ရွှေနန်း အမွှေးတိုင် ငါးထုပ်။

နံနက်စာ ဗယာကြော်၊ ပြောင်းဖူးစမူဆာသေး၊ အာလူးစမူဆာသေး တွေပေးပြီး

“အန်တီဝင်းရေ၊ ဒီလ ဘရက်ဒ်အောက် စာရင်းယူရပါတယ်။ ပြန်လာပြီး ဇာတ်မင်းသားတဲ့ ဆီမှာ မနက်ဖြန်အတွက်မှာတဲ့ ပစ္စည်းစာရင်း ဝင်ပေးရပါတယ်။”

၁၂-၈-၂၀၀၈(အင်္ဂါနေ့)

နံနံပင်၊ ငရုတ်သီးစိမ်းအပွ၊ ငရုတ်သီးစိမ်းအရှည်၊ ငရုတ်သီးစိမ်းအသေး၊ မှို၊ ကန်စွန်းရွက်သုံးမျိုး၊ ဟင်းနုနယ်ငါးစည်။

Milk Tea Bread - တစ်လုံး (Bread of Month)

Arm-N-Hammer Advance White 6.07.170 g သွားတိုက်ဆေးနှစ်ဘူ။

(အန်တီနီမှ ပေး) ခြေအိတ်သေးနှစ်စုံ၊ ဆံပင်ညှပ်ကလစ် ခြောက်ချောင်း၊ (နမူနာ ထုတ်ပေး)။

Villars Dark Chocolate 72% တစ်ပြား။

Ghirardelli Semi Sweet Chocolate တစ်ပြား။ Ghirardelli CACAO

72% တစ်ပြား။

Hershey's Special Dark တစ်ပြား။ Reoco Mocha Wifers။

(အန်တီဝင်း မှာလိုက်သော သူ့အတွက် ဆေး၊ သိမ်ဖြူဆေး၊ ၉၂ လမ်းမှဝယ်)

ရွှေရုပ်လွှာ ၁၅ ထုပ်၊ သကြားရေစင် ၁၅ ထုပ်၊ အထူးနုလုံးဆေး ငါးထုပ်

တို့ကို အန်တီဝင်းထံ ပေးအပ်ပြီး မနက်ဖြန်မှာမယ့်စာရင်းကို လိုက်မှတ်ရပါတယ်။

ထုံးစံအတိုင်း ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ဆီ နက်ဖြန်မှာတဲ့ စာရင်းပေးပြီး ပြန်လာခဲ့တယ်။ အနေအထားတွေကိုကြည့်ပြီး ကျုပ်ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပဲ။ “တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်လိမ့် မယ်ထင်တယ်။ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ”။

၁၃-၈-၂၀၀၈ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

သကြား၊ ပဲတောင့်ရှည်၊ ပဲစောင်းလျားသီး၊ ဟင်းနုနယ်၊ ငရုတ်သီးအတောင့်၊ ငရုတ်သီးအလှော်မှန်း၊ မျှစ်ချဉ် (မပြုံး)

နံနက်စာ-နန်ကြီးသုပ်နှစ်ပွဲ

နာရီပြင်ခိုင်း၊ အကြီးတစ်လုံး၊ အသေးတစ်လုံး။

မီးပူပြင်ခိုင်း (ချက်ချင်းပြင်ပေးပါ)

Van Hoolten Pour Coacoapower တစ်ဘူး။

နံနက် ၉ နာရီကျော်ရောက်၊ ထုံးစံအတိုင်း အစစ်ဆေးခံပြီး ခြံဝဘက်လာ၊ အန်တီဝင်းကို ဘဲလ်တီးခေါ်ပြီး ပစ္စည်းတွေပေး။ နက်ဖြန်အတွက် မှာတဲ့ပစ္စည်းစာရင်းယူ၊ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ကို မနက်ဖြန်အတွက်မှာတဲ့စာရင်းပေးပြီး ပြန်လာ။ ညနေ ၃ နာရီ ကျော်လောက်မှာ ရှေ့နေအန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်းကခေါ်၍ အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်း ရုံးခန်းကိုသွားတော့ သက်ဆိုင်ရာအကြီးအကဲထံ လိပ်မူထားတဲ့ စာတစ်စောင်ကို မနက်ဖြန် ကျရင်ပို့ပေးပါလို့ပြော၊ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ဆီကနေ တစ်ဆင့်ပို့ပေးဖို့ပြော။

၁၄-၈-၂၀၀၈ (ကြာသပတေးနေ့)

ဂေါ်ဖီထုပ်၊ ရွှေဖရုံသီး၊ နှမ်းလှော်အကြီးတစ်ထုပ်။
ငါးမုန့်ကြော်စားရန် အစိမ်းတစ်ထုပ်၊ ပါပလာကြော်စားရန် အစိမ်းတစ်ထုပ်။
အသားတုခြောက် နှစ်ထုပ် (မမအေး)
ဘဲသားပဲငါးပိချက်၊ ကြက်ဥကြော်၊ ကြောင်လျှာသီးကြော်၊ ကြံမဆိုင်ဟင်းချို
လက်ဖက်အကြော်စုံ၊ မရန်းတော်ဖိနှစ်ထုပ် (ပိုင်ပိုင်)
Mushroom Sauce တစ်ပုလင်း (ဝယ်လို့မရသေး)

အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်းက သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲထံကို စာတစ်စောင်ပေးခိုင်း လိုက်ပါတယ်ဆိုပြီး ဇာတ်မင်းသားလေးကိုပြောပြတော့ “သူနဲ့မဆိုင်ဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာ သွားပေးပါ”လို့ ပြန်ပြောတယ်။ နည်းနည်းတော့ ဒေါက်နဲသွားတယ်။ (သူ့ဘိုးအေ၊ သူ့အဘဆီ ပေးခိုင်းတဲ့စာ၊ တင်ပြတဲ့) စာထဲမှာပါမှာက ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှေ့နေကတစ်ဆင့် နိုင်ငံတော်ထံ သိစေဖို့ တင်ပြတဲ့စာ။ ဘယ်လောက် အရေးကြီးတဲ့စာလည်း သူ မစဉ်းစားဘူး။ “ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သွားပေးတဲ့”။ ကျုပ်က ပြည်ထဲရေးကို သွားပေးပါပြီတဲ့ စာဝင်စာထွက်က လက်ခံထားပါပြီတဲ့ ပျောက်ပျက်သွားရင် ဘယ်နယ်လုပ်မလဲ။ ဒီစာမျိုးက လူကြီးလက်ထဲ ချက်ချင်းပေးရမယ့်စာမျိုး ဖြစ်နေတဲ့ ကာလ။ ဇာတ်မင်းသားလေးရဲ့ စိတ်ဓာတ်က တာဝန်ခံမှု၊ တာဝန်ယူမှု စိတ်ဓာတ်မျိုး မရှိဘူး။ လူကြီးလာရင် ကြောက်နေပြီ၊ ကျောက်ရုပ်လို ရပ်နေပြီ။ “ဟုတ်ကဲ့အဘ ... ဟုတ်ကဲ့ အဘ” ဒါပဲပြောတတ်တယ်။ ရိုးသားတဲ့စိတ်ဓာတ် ရှိတယ်။ အလုပ်အပေါ်မှာ တာဝန်ကျေတယ်။ လူမှုရေးပိုင်းမှာတော့ အားနည်းချက်ရှိတယ်လို့ ထင်ရပါတယ်။

အစ်မခြံဘက်ကနေ စားစရာပို့ပြီး ပြန်လာတော့ ဇာတ်မင်းသားလေးက ခင်ဗျား သွားပို့မယ့်စာကို ခိုလှုံမှုက သူ့လာယူမယ်လို့ပြောတယ်။ ခဏစောင့်ပါဦးလို့ ပြောတော့ ကျုပ်က ပြုံးမိတယ်။ ဒီစာဟာ ဘာစာလဲဆိုတာ သဘောပေါက်တော့ မှယ်တိုင်တောင် လာယူရတဲ့ အနေအထား။ (ခိုလှုံမှုလို့ခေါ်ပေမဲ့ ခိုလှုံမှုကြီးအဆင့်၊ ပြီးတော့ သူတို့ဌာနမှာ ဒုတိအကြီးအကဲအဆင့်၊ အစ်မနဲ့ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်း ကြား

အစစအရာရာ ဆက်သွယ်စီစဉ်ပေးနေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဗိုလ်ကြီး ဘဝကတည်းက အစ်မနဲ့ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ရင်းနှီးခဲ့ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ။ နှစ် ၂၀ ကျော်တောင် ကြာပါပြီ။) တကယ်ဆို အထက်လူကြီး လာမယူခင် ဇာတ်မင်းသားလေးက သွားပို့ပေး တယ်ဆိုရင် လူကြီးလည်း မပင်ပန်းတော့ဘူးပေါ့။

ခဏလောက်နေတော့ ဗိုလ်မှူးရောက်လာတာနဲ့ စာကိုပေးတော့ “ကေအမ် အက်စ်ကို ဦးကြည်ဝင်းက ဘယ်အချိန်မှာ ပေးတာလဲ” မေးပါတယ်။

“မနေ့ ညနေ ၃ နာရီလောက်မှာ ခေါ်ပေးပါတယ်”

ဗိုလ်မှူးက စာကို လက်ခံပြီး “ကေအမ်အက်စ် ခဏစောင့်နေပါဦး။ ကျွန်တော် အပေါ်တက်လိုက်ဦးမယ်” ဆိုပြီး ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ ရုံးအပေါ် တက်သွားပါတယ်။ ပြန်ဆင်းလာပြီး “ကေအမ်အက်စ် ပြန်လို့ရပါပြီ” ဆိုတာနဲ့ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ကို မနက်ဖြန်အတွက် မှာတဲ့ပစ္စည်းစာရင်းပေးပြီး ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ (ရှေ့နေဦးဝင်းကြည် ပထမစာ။)

၁၅-၈-၂၀၀၈။ (သောကြာနေ့)

ပဲပြား၊ ပဲပင်ပေါက်၊ ဘူးသီးနုနု၊ မုန်လာဥနီ၊ မုန်ညင်းထုပ်။

နံနံပင်၊ သံပရာသီး၊ သံပရိုသီး။

ကြောင်စာ ငါး၊ ပဲင်ပြာရည်အကြည်

နံနက်စာ (ပုစွန်ဖက်ထုပ် အိုးကပ်ကြော်)

နံနက် ၉ နာရီကျော်ရောက် ထုံးစံအတိုင်း အစစ်ဆေးခံပြီး ခြံဝကိုသွား၊ အန်တီဝင်းကို ဘဲလ်တီးပြီးခေါ်၊ အန်တီဝင်းထွက်လာ၊ မျက်နှာသိပ်မကောင်းတဲ့ပုံစံနဲ့ (အင်း တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ။ ငါထင်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်ပြီထင်တယ်ဆိုပြီး စိတ်ထဲက တွေးလိုက်မိတယ်။)

အန်တီဝင်းက “ကဲ ကေအမ်အက်စ်ရော၊ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ရော လိုက် မှတ်ပါ။ အစ်မပြောလိုက်တာတွေ ဖတ်ပြမယ်။ အရင်အပတ်က ဦးကြည်ဝင်းကို ပြော ထားတဲ့အတိုင်း နေ့စဉ် နိစ္စရူဝက်စွဲတွေကို ဥပဒေအရ ဘယ်လို စီစဉ်မလဲဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ပြီး ဆရာကနေတစ်ဆင့် ကေအမ်အက်စ်ကိုလည်း အကြောင်းကြားမယ်။ ဒီကြားထဲ ကေအမ်အက်စ် အေးအေးဆေးဆေး နားနေပါ”

“ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ကလည်း ဦးကြည်ဝင်းလာတဲ့အခါမှ လာပါ။ ဘဲလ်ကို ဖြုတ်ထားမယ်။ ခေါ်ပါ။ ခေါ်ရင် ‘အန်တီဝင်းဧည့်သည်’ လို့ ပြောပြီးခေါ်ရင် အဓိပ္ပာယ်ပေါက် တယ်” လို့ အန်တီဝင်းက အစ်မမှာတာတွေကို ပြောပြပါတယ်။ ပါလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို အန်တီဝင်းက ယူပြီး တံခါးပိတ်သွားပါတယ်။

“ကဲ ဇာတ်မင်းသားလေး၊ အစ်မပြောတဲ့အတိုင်း မနက်ဖြန်ကစပြီး ကျုပ် မလာတော့ဘူး။ အစ်မက အကြောင်းကိစ္စရှိရင် ဆရာကနေတစ်ဆင့် အကြောင်းကြား

မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်နော်။ ကျုပ်ကို လိုက်မရှာပါနဲ့” လို့ပြောပြီး ကုက္ကိုင်းထိပ် အမြန် ပြေးပြီး တက္ကစီနဲ့ ဆရာအိမ် ၅၁ လမ်း သွားပါတယ်။ ကားပေါ်မှာ စဉ်းစားမိတယ်။ ၃-၈-၂၀၀၈ နေ့ကနေ ၈-၈-၂၀၀၈ နေ့အထိ ခြောက်ရက် အစားအသောက် မိကွာတွေ မယူဘူး။ လက်မခံဘူး။ ကြားထဲမှာ အကျိုးဆောင်ရှေ့နေနဲ့ အစ်မကို ပေးတွေ့တယ်။ သက်ဆိုင်ရာနဲ့ ဆွေးနွေးတယ်။ ၉-၈-၂၀၀၈ နေ့အထိ လက်ခံပြီး ဆွေးနွေးနေတာတွေ မအောင်မြင်ဘူးနဲ့တူတယ်။ မနက်ဖြန် ၁၆-၈-၂၀၀၈ နေ့စကပြီး ဘာပစ္စည်းမှ လာမပို့ရဘူးနားနေပါဦးလို့ အစ်မက ပြောတယ်။

“ငါ့အစ်မ တိုက်ပွဲခေါ်သံတော့ စပြီ။ ၁၆-၈-၂၀၀၈ (စနေနေ့)” က စ။

ဆရာ ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်းကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြတော့ ဆရာက “လာ... အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်းဆီ သွားမယ်” ဆိုပြီး ဦးကြည်ဝင်းရုံးခန်းမှာ သွားတွေ့တယ်။ အကျိုးအကြောင်းပြောတော့ ဦးကြည်ဝင်းက သက်ဆိုင်ရာအကြီးအကဲထံ စာရေးပြီး ကျုပ်ကိုသွားပို့ပေးပါလို့ပြောတဲ့အတွက် ညနေ ၄ နာရီလောက်မှာ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ဆီသွားပေးတော့ ဒီတစ်ခါ ဇာတ်မင်းသားလေးက အရေးတကြီးနဲ့ ချက်ချင်းပဲ ပြည်ထဲရေးရုံးသွားပို့ပေးပါတယ်။ ကျုပ်ကိုလည်း စောင့်နေပါဦးဆိုလို့ စောင့်နေရပါတယ်။ ၆ နာရီကျော်မှ ပြန်ရောက်လာပြီး”ပို့ခဲ့ပြီးပြီ။ ခင်ဗျား ပြန်နိုင်ပြီ” လို့ ပြောတာနဲ့ အခြေအနေကို ဆရာထံ ဖုန်းဆက်ပြောပြရပါတယ်။ (အစ်မရှေ့နေ ဦးကြည်ဝင်းရဲ့ ဒုတိယစာ။)

၁၆-၈-၂၀၀၈ (စနေနေ့)

အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ (ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အစာဇာတ်ခံ ဆန္ဒပြ စတင်သည့်နေ့)

ည ၁၀ နာရီ ၁၅ မိနစ်ခန့်မှာ နယ်မြေခံ သတင်းတပ်ဖွဲ့အရာရှိ ကိုနေမျိုးအိမ်ကို ရောက်လာပါတယ်။ သူတို့ရဲ့လူကြီး အကြီးအကဲက မနက်ဖြန်မှာ တွေ့ချင်ပါတယ်။ ကေအမ်အက်စ် အားမယ့်အချိန်ပြောပါ။ လာခေါ်မယ်ပြောတော့ ကျွန်တော် နံနက် ၁၀ နာရီ ကျော်ဆို အားပါတယ်။ မနက်ဖြန် တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းက လင်းသစ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ စောင့်နေမယ်လို့ပြောတော့ ကိုနေမျိုးက ကျွန်တော် အဲဒီမှာ လာခေါ်ပါ့မယ်။ ခင်ဗျား စောင့်နေပါနော်ဆိုပြီး ပြန်သွားပါတယ်။

၁၇-၈-၂၀၀၈ (တနင်္ဂနွေ)

အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ။

မနက် ၇ နာရီကျော်လောက် အိမ်က ထွက်လာတော့ နယ်မြေခံ ကိုနေမျိုးကားကိုတွေ့ (ဘယ်အချိန်ကတည်းက ရောက်နေလဲမသိ) “ဒီနေ့မနက် လူကြီးနဲ့တွေ့ဖို့ ချိန်းထားတာ မေ့နေမှာစိုးလို့ ထပ်ပြောတာပါ” လို့ပြောတော့ “စိတ်ချပါ ၁၀ နာရီကျော်

လောက် တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လာခေါ်ပါ'' လို့ပြောပြီး ဆရာတင်မျိုးဝင်းထံ ကားငှားသွားရပါတယ်။ ဆရာအိမ်ရောက်တော့ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရပါတယ်။ ဆရာက သူ့ကိုလည်း သက်ဆိုင်ရာက ဖုန်းဆက်တယ်။ ၈ နာရီမှာ ဖုန်းထပ်ဆက်မယ် စောင့်ပါဆိုလို့ ဖုန်းစောင့်နေတာလို့ ဆရာက ပြောပါတယ်။ ခဏနေ ဆရာ့ဆီ ဖုန်းလာပါတယ်။ ဆရာ့ကိုလည်း ၁ နာရီခွဲမှာ ပြည်ထဲရေးရုံးမှာ တွေ့ဆုံဖို့ ပြောဆိုပါတယ်။ (အင်း တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုပဲ။)

၁၀ နာရီမှာ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းက လင်းသစ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကိုသွား နယ်မြေခံကိုနေမျိုးရောက်နေ၊ ကိုနေမျိုးက ကျွန်တော်တို့ ဒီကပဲ စောင့်နေကြမယ်ဆိုပြီး စောင့်နေ၊ ကိုနေမျိုး လက်ကိုင်ဖုန်းနဲ့ အပြင်ထွက်ပြီး စကားပြောနေတာတွေ့ရ။ (လမ်း ထဲမှာ ထူးခြားတဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေ တွေ့နေရပါတယ်)

ကျုပ်လည်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲကနေထွက်ပြီး အစ်မခြံဘက်ကို ကြည့်ကြည့် နေပါတယ်။ ၁၂ နာရီကျော်လောက်မှာ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ ခြံဘက်ကနေ အစ်မခြံဘက် လူငါးယောက်လောက် လမ်းဖြတ်ကူးသွားတာ တွေ့ရတာနဲ့ အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်းပါတာ တွေ့ရတော့ အစ်မနဲ့ အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်းကို ပေးတွေ့တဲ့ပုံပဲဆိုပြီး မသိချင်ယောင် ဆောင်ပြီး ပုဂံကြည့်ဒီကြည့်သလို လုပ်နေရပါတယ်။ အစ်မရှေ့နေ အန်ကယ်ဦးကြည်ဝင်း (ဒုတိယအကြိမ် ခြံထဲဝင်ခွင့်ရ)

ဒီနေရာမှာ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းရဲ့ အခြေအနေကို ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။ အစ်မ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ၁၉၉၆ ခုနှစ်ကစပြီး တားဆီးပိတ်ဆို့မှုတွေ စတင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ပထမပိုင်းလုပ်ဆောင်မှုအစီအစဉ်က အစ်မရဲ့ လုံခြုံရေးအဖွဲ့ လုံခြုံရေးအဖွဲ့ ဆိုတာက ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက် နေ့ ၅ နာရီမှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ခြံဝင်းကို သက်ဆိုင်ရာက စစ်ကြောင်းပုံစံနှင့် ဝင်ရောက်စီးနင်းပြီး ကျုပ်တို့အုပ်စုကို အင်းစိန် ထောင်ခေါ်သွားပြီး ပုဒ်မ ၁၀ (က)ဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားလိုက်ပါတယ်။ အစ်မ ဒေါ်အောင်ဆန်း စုကြည်ကိုတော့ ပုဒ်မ ၁၀(ခ) နေအိ ၁ ကျယ်ချုပ် ထားရှိခဲ့ပါတယ်။ လုံခြုံရေးပူးပေါင်းတဲ့အနေနဲ့ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က အတွင်းစည်း အနီကပ် လုံခြုံရေးအနေနဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ ခြံဝင်းထဲမှာ တပ်စွဲပြီး နေထိုင်ပါတယ်။ အပြင်စည်း လုံခြုံရေး အနေနဲ့ ခလရ(၁၆)၊ ခလရ(၉၀)၊ ခလရ(၉၁)၊ ခလရ(၈၂)တို့က အလှည့်နဲ့ တာဝန်ယူကြတာကို (၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၁၀ ရက်နေ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အကျယ်ချုပ်က ပြန်လွတ် လာတော့ ၁၁ ရက်နေ့မှာ ကျွန်ုပ် ခြံထဲပြန်ရောက်တော့ လေ့လာသိရှိရတာပါ) တွေ့ရပါတယ်။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှာ တပ်နဲ့အတူ ရဲတပ်ရင်းကပါ ပူးတွဲတာဝန်ယူတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ပထမဆုံးက ရဲတပ်ရင်း (၇)လို့ ထင်ပါတယ်။ (ဆေးပေါ့လိပ် အမြဲခဲနေတတ် တဲ့ ရင်းမျိုး ကိုမျိုးလွင်ကိုတော့ အမှတ်ရမိသား။ သူနဲ့အတူတွဲပြီး အမှတ်ရမိတာက ဗားကရာချောက်နားမှာနေတဲ့ မခရ-၄၃၆ ရင်းမျိုးကြီးပေါ့) တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းမှာ ရဲတပ်ရင်း (၁)ကနေ (၉)အထိ တာဝန် ကျဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းမှာ

ထူးခြားဖြစ်စဉ်တွေက ကမ္ဘာကသိအောင် ဖြစ်တိုင်း ရဲတပ်ရင်း (၇) တာဝန်ယူစဉ်မှာ ဖြစ်ခဲ့တာက အံ့ဩစရာပါပဲ။

ပထမဖြစ်စဉ်က

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်းမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ဂွတ္တလစ်လမ်းဆုံ အရေးအခင်း၊ ဘာဗျီးကြည်မောင်အိမ်ကအတွက် ကမ္ဘာအေးလမ်းမပေါ်က အရေးအခင်း၊ အဲဒီအရေးအခင်းတွေဖြစ်ပြီးနောက်ပိုင်းကစပြီး လမ်းကို ပိတ်ဆို့လို့ရတဲ့ မောင်းတံတစ်စုံကို မူလတန်းကျောင်းလေး ရှေ့မှာတစ်ခု၊ ကံဖျားကျောင်းတိုက်မရောက်ခင် ဓာတ်ဆီဆိုင် နားမှာ တစ်ခု တပ်ဆင်လိုက်ကြပါတယ်။ အင်းလျားမြိုင်လမ်းထိပ်နဲ့ ကုက္ကိုင်းလမ်းထိပ် နားတွေမှာလည်း လမ်းပိတ်လို့ရတဲ့ သံဆူးကြိုး ဘယ်ရီဂိတ်တွေကိုလည်း ချထားခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၁ နိုဝင်ဘာလကျတော့မှ အားလုံး ပြန်ရပ်သိမ်းပါတယ်။ (၁၉၉၆ မှ ၂၀၁၀ ပြည့် နှစ်အထိ ၁၄ နှစ်ကြာ ကာလအတွင်းမှာ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းမကြီးက 'မောင်းတံ' တွေနဲ့ ပိတ်ဆို့ထားဖြစ်ခြင်း ခံခဲ့ရတာပါ။) နိုဝင်ဘာလဆိုတာ ၁၁ ဂဏန်း၊ ၁၁ ဂဏန်း ကို တော်တော် အစွဲအလမ်းကြီးတာပဲနော်။

ဒုတိယဖြစ်စဉ်က

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၅ ရက်နေ့၊ အစ်မ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ခြံဝင်းအတွင်း မှာ အပတ်စဉ်ပြုလုပ်တဲ့ စာဖတ်ပိုင်းကိုလာတဲ့ လူငယ်တွေကို ပိတ်ပင်တဲ့ကိစ္စ၊ အစ်မက လက်မခံနိုင်တဲ့အတွက် ကုက္ကိုင်းလမ်းထိပ်အထိ လိုက်သွားပြီး လူငယ်တွေကို သွားခေါ်တဲ့ အခါ လမ်းထဲကို အဝင်မခံပါဘူး။ ဘာဗျီးတင်ဦးနဲ့ အစ်မ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ပြီး ခြံဘက်ပြန်လာတာကို တားဆီးပိတ်ဆို့ရာကနေ အစ်မခြံဘေးက မူလတန်းကျောင်းနားအရောက်မှာ တုတ်တွေနဲ့ ဝိုင်းရိုက်ပြီး ကျောင်းရှေ့အရောက်မှာ ပိတ်ဆို့ထားဆီးထားတာဟာ ၂၅ ရက်နေ့ မွန်းလွဲ ၂ နာရီကျော်ကနေ နောက်တစ်နေ့ နံနက် ၈ နာရီကျော်အထိပါပဲ။ တစ်ညလုံး လမ်းမပေါ်မှာ နေနေရပါတယ်။ မိုးရွာလည်း မိုးရွာထဲမှာ နေရပါတယ်။ (ပြစ်မှုကလည်း တော်တော်ကြီးလေးတဲ့ ပြစ်မှု၊ စာဖတ်ပိုင်း လုပ်လို့တဲ့။ လူစုလူဝေးနဲ့ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်တာလည်း မဟုတ်၊ စင်ပြိုင်အစိုးရ ဖွဲ့တာလည်းမဟုတ်၊ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ထက်မြက်စေဖို့၊ လူငယ်တွေ စာဖတ်စေချင် လွန်းလို့၊ ပညာတွေတတ်စေချင်လွန်းလို့ စာဖတ်ပိုင်းဆွေးနွေးပွဲ လုပ်ပေးတာပါ။ တိုင်းပြည် မှာ ပညာတတ်တွေပေါများမှုကို မလိုလားဘူးနဲ့ တူပါရဲ့။)

တတိယဖြစ်စဉ်က

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၄ ရက်မှာ ကော့မှူး-ကွမ်းခြံကုန်းစည်းရုံးရေး

ခရီးစဉ်အသွား၊ ဒလမြို့စွန့် ကျန်စစ်သားရပ်ကွက်နားအရောက် ပိတ်ဆို့ထားဆီးခြင်း ခံရတာ ကိုးရက်တောင် ကြာခဲ့ပါတယ်။

စတုတ္ထဖြစ်စဉ်က

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့ ('ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေး'၊ 'တို့မေတ္တာစွမ်း ကမ္ဘာလွမ်း ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ')ကာလ၊ သံဃာတော်တွေ ပါဝင်တဲ့ ဆန္ဒပြလူတန်းကြီးဟာ လုံခြုံရေးအပြည့်အဝ ချထားတဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်မြို့ရှေ့ ဘယ်လိုရောက်သွားတယ်ဆိုတာ စဉ်းစားစရာပါပဲ။ ဘာအန္တရာယ်မှ မများလှပါလားနော်။ ဒီလိုမှန်းသိလိုက်သွားပါရဲ့၊ အစ်မနဲ့ တွေ့မှာလေ။ ဟဲ့ ဟဲ့။

ပဥ္စမဖြစ်စဉ်က-

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ မေလ ၃ ရက်နေ့၊ အမေရိကန်နိုင်ငံသား 'ကိုယက်တော' တစ်ယောက် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ခြံထဲ ဝင်ရောက်တဲ့ကိစ္စပါ။ အသာညှို့၊ အသားလတ်၊ အရပ်အမောင်း ငါးပေကျော်သာရှိတဲ့ မြန်မာနိုင်ငံသားတွေတောင် ဝင်ရောက်လို့ မရနိုင်တဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ ခြံဘေးက ဝဲယာခြံတွေမှာ လုံခြုံရေးအပြည့်အဝ ချထားပြီးသား။ ကန်စစ်မှာလည်း ရေကင်းက နေ့ည တာဝန်ချထားပြီးသား။ အဲဒီနေရာကို အသားဖြူဖြူ အရပ်အမောင်းက ခြောက်ပေကျော် အမေရိကန်နိုင်ငံသားတစ်ဦးက အမေရိကန်နိုင်ငံကနေ တကူးတကလာပြီး ဝင်ခွင့်ရတယ်ဆိုတာ ကျုပ်အဖို့ ဘယ်လိုမှ မစဉ်းစားနိုင်အောင်ဖြစ်ရ ပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း ကြည့်ဦးလေ။

အင်းစိန်ထောင် အထူးတရားရုံးမှာ အမှုစစ်ဆေးနေတုန်း တရားသူကြီးတွေက အမေရိကန်နိုင်ငံသား ကိုယက်တော ခြံထဲကို ဘယ်လိုဝင်ရောက်တယ်ဆိုတာ စစ်ဆေးချင် လို့ဆိုပြီး ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၈ ရက်နေ့ ဖွန်းလွဲ ၂ နာရီလောက်မှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ခြံထဲကို တရားခံ အမေရိကန်နိုင်ငံသား ကိုယက်တောကို ဝေ့လာပါတယ်။ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်းပါလာတော့ ကျုပ်က ခွင့်ပြုရပါတယ်။ အဲဒီမတိုင်ခင် သုံးရက် လောက်ကတည်းက ဇာတ်မင်းသားက ကျုပ်ကို ခေါ်ပြောတယ်။ "ဟေ့လူ၊ ခင်ဗျားတို့ အပြင်လုံးဝမထွက်ပါနဲ့။ စားစရာတွေ ကျုပ်တို့ ဝယ်ပေးပါမယ်" ဆိုပြီး မေတ္တာရပ်ခံတယ်။ 'ဘာဖြစ်လို့လဲ' မေးတော့ "လူကြီးတွေက ခင်ဗျားတို့နဲ့ လာတွေ့စရာရှိတယ်။ ခင်ဗျား တို့ အပြင်ထွက်နေရင် လွဲကုန်လိမ့်မယ်" ပြောတာနဲ့ အပြင်ထွက်ခွင့်မရပါဘူး။ တစ်ရက် လည်းမလာ၊ နှစ်ရက်လည်း မလာတော့ မေလ ၂၈ ရက်နေ့ မနက်မှာ ဇာတ်မင်းသားလေး ဆီကို သွားပြောရတယ်။

"ဒီမယ် ဇာတ်မင်းသားလေး ကျုပ် အပြင်မထွက်ရတာ သုံးရက်ရှိပြီ။ ညနေ ကျုပ် ကျုပ်အပြင်ထွက်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဖမ်းချင်လည်း ဖမ်းရတယ်" လို့ ပြောတော့ "ဒီနေ့ခင်း ကျိန်းသေလာမှာပါဗျာ၊ နေ့ခင်းအထိတော့ စောင့်ပါဦး" လို့ ပြောပါတယ်။

ဇာတ်မင်းသားလေးပြောတဲ့အတိုင်း မွန်းလွဲ ၂ နာရီမှာ ကားသုံးစီးနဲ့ သူတို့လူကြီးတွေ ဖြစ်တဲ့ ဦးဝင်းနိုင်ထွန်း၊ ကာနယ်ကြီး သူရစန်းလွင်အပြင် ထိုအမှုအား တရားစွဲတိုင်ကြား သူ ဒုတိယရဲမှူးကြီး ဇော်မင်းအောင်(သတင်းတပ်ဖွဲ့)၊ ဗဟန်းရဲစခန်းဦးနှယ်မှူး၊ ဒုတိယရဲမှူး တင်ဇော်ထွန်း၊ အစ်မတို့အမှုကို လက်ခံစစ်ဆေးတဲ့ ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးမှ ခရိုင်တရားသူကြီး ဦးသောင်းညွန့်နဲ့ ဦးညီညီစိုး၊ ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင် ဥပဒေအရာရှိ ဦးမြင့်ကြိုင်တို့ ပါလာကြပါတယ်။ လုံခြုံရေးအဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ဆို လူ ၂၀ ကျော်ခန့် ရှိပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကျုပ်မသိလို့ မေးပါရစေတော့။ ဥပဒေအကြောင်း ကျုပ်က နားလည် တာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို တရားရုံးကနေ ကွင်းဆင်းစစ်ဆေးလို့ ရလားဆိုတာကို သိချင် လို့မေးတာပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို အစ်မဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ ရှေ့နေတွေဖြစ်တဲ့ ဦးကြည်ဝင်း၊ ဦးဉာဏ်ဝင်း၊ ဦးလှမျိုးမြင့်၊ ဒေါ်ခင်ဌေးကြွယ်တို့ ပါလာတာ မတွေ့လို့ပါ။

နောက်ပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံသား ကိုယက်တော့ရဲ့ ရှေ့နေ အထက်တန်းရှေ့နေ ဦးခင်မောင်ဦးလည်း ပါလာတာ မတွေ့လို့ပါ။ (ခြံထဲဝင် စစ်ဆေးဖို့၊ အိမ်ထဲဝင်စစ်ဆေးဖို့ ကာယကံရှင်အိမ်ရှင်ဖြစ်တဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ ခွင့်ပြုချက်ပါမပါလည်း သိချင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အစ်မက ခွင့်မတောင်းဘဲနဲ့ သူ့ခြံထဲဝင်တာ၊ အသီးအရွက်ခူး တာမျိုးတွေကို မကြိုက်လို့ပါ။ ဘာမဆို သူ့ဆီခွင့်တောင်းပြီးမှ ဘာမဆို လုပ်ခွင့်ပြုလေ့ရှိ ပါတယ်။ သူက စည်းကမ်းသိပ်ကြီးတာဗျ။ ဒါကြောင့် မေးရတာပါနော်။)

အခု ခြံထဲဝင်လာတဲ့ လူအယောက် ၂၀ ကျော်မှာ ဦးဝင်းနိုင်ထွန်းနဲ့ ကာနယ်ကြီး သူရစန်းလွင်တို့ နှစ်ဦးကိုသာ သိတာ။ ကျန်တဲ့လူတွေ တစ်ယောက်မှ မသိတော့ ကျုပ်မှာ ကျိုးကန်းတောင်းမှောက် ဖြစ်ရပါတယ်။ ကာနယ်ကြီးကတော့ ကားပေါ်ကဆင်းဆင်းချင်း 'ကေအစ်အက်စ်ရေ တရားသူကြီးတွေက မစ္စတာယက်တော့ခြံထဲကို ဘယ်လိုဝင်လဲဆိုတဲ့ လမ်းကြောင်းကို စစ်ဆေးချင်လို့ လာကြည့်တာပါ' လို့ ဖော်ရွေစွာ ပြောဆိုပါတယ်။ ဦးဝင်းနိုင်ထွန်းကလည်း ထိုအတိုင်းပဲ ဖော်ရွေစွာပြောဆိုပါတယ်။ ကိုယက်တော့က သူကန်စပ်ဘက်က ဝင်လာတဲ့နေရာကို လိုက်ပြပါတယ်။ တစ်ဖက်က နိုင်ငံတော်ပိုင်ခြံရဲ့ အုတ်တံတိုင်းဘေး ရေစပ်နေရာကဝင်၊ အုတ်တံတိုင်းဘေးက ကပ်လာ၊ အစ်မအိမ်နောက် ရေစင်တည့်တည့် ဖြတ်လာပြီး မီးဖိုချောင်အပေါက်ဝနဲ့ မျက်စောင်းထိုးနေရာ အစ်မရဲ့ နောက်ဖေးလှေကား တည့်တည့်နေရာခွင်လေးမှာ နားနေပါတယ်လို့ ပြောဆိုပါတယ်။ ကိုယက်တော့ပြောပြတာကို မှီဖာ (နိုင်ငံခြားရေးဌာနက) စကားပြန်ကတစ်ဆင့် ပြန်ပြော ပါတယ်။ ပြီးတော့ အိမ်ထဲဝင်တဲ့ လမ်းကြောင်း၊ သူနေခဲ့တဲ့ နေရာတွေ ပြရမယ်ဆိုတော့ မီးဖိုခန်းတံခါးကို ကျုပ်က ပိတ်ထားပြီးသား၊ ကျုပ်က ဖွင့်မပေးချင်ဘူး။ ကိုဝင်းနိုင်ထွန်း ကမေတ္တာရပ်ခံတယ်။ ကိုနီကလည်း အမှုအရာနဲ့ ဖွင့်ပေးလိုက်ဖို့ ပြောလာတယ်။ ဒါဆို ခဏနေပါဦးဆိုပြီး အထဲက တံခါးတွေအားလုံး ပိတ်တယ်။ ပြီးမှ ဝင်လို့ရပြီဆိုမှ ဝင်လာကြတယ်။ ကိုယက်တော့က သူဝင်လာတဲ့လမ်းကြောင်းနဲ့ သူနေတဲ့နေရာ လိုက်ပြ တယ်။ အဲဒီမှာ ကိုတော်ချောက မောနေလို့ဆိုပြီး ရေတောင်းသောက်တယ်။ တရားသူကြီး

တွေကလည်း သူတို့ပါရေဆာနေလို့ သူတို့ကို ရေပေးတိုက်ရပါတယ်။ ရေခဲသေတ္တာထဲက ရေဘူးနဲ့ ဖန်ခွက်တွေ ယူလာတော့ အပေါက်ဝမှာ ရပ်နေတဲ့ အရာရှိကို “ကျုပ်အစ်မက ယက်တောကို လက်ခံလို့ဆိုပြီး အင်းစိန်ထောင်ပို့ပြီး အမှုစစ်ခံနေရတယ်။ ကျုပ်ကိုလည်း ရေတိုက်လို့ဆိုပြီး အင်းစိန်ကိုတော့ မပို့ပါနဲ့ဗျာ” ပြောတော့ ရယ်နေကြတယ်။

ကိုယက်တော့ပုံစံက ကန်စပ်နားကနေ မီးဖိုချောင်နားလာတာ ပေ ၇၀ ကျော် ၈၀ လောက်ပဲရှိတာ။ မောနေတဲ့ပုံစံလို ဖြစ်နေတယ်။ အင်းလျားကန် ကုက္ကိုင်းထိပ်နားကနေ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အိမ်နောက် ရေပြင်ကနေ ရေသန့်ဘူးခွဲ ငါးလီတာဝင် နှစ်ဘူး အကူအညီနဲ့ ခြောက်မိုင် ဓမ္မာရုံလမ်းထိပ်တည့်တည့် အိုင်ဘီစီခန်းမနောက်နား ရေပြင် အထိ ကူးနိုင်တာ မမောဘူးလား မသိဘူးနော်။ ကိုယ်ပေါ်မှာလည်း သယ်လာတဲ့ပစ္စည်း တွေက အိတ်အသေးနှစ်လုံး၊ ပလတ်စတစ်စခွဲ ရေမဖိုအောင် ပတ်ထားတဲ့ ကင်မရာ၊ ပလာယာ၊ ဝက်အူလှည့်၊ လေဆာပါတဲ့ ခေါက်ပလာယာတစ်ခု၊ မန်မိုရီကတ်ခြောက် ကတ်၊ ဓာတ်ခဲ အလွတ် ၂၈ လုံး၊ ဓာတ်ခဲပါ ဓာတ်မီးတစ်လက်၊ အဖြူရောင်အင်္ကျီရှည် တစ်ထည်၊ ဦးထုပ်တစ်လုံး၊ ဘောင်းဘီရှည် တစ်ထည်၊ ပုံနှိပ်စာလုံးနဲ့ ရေးထားတဲ့ စာရွက်နှစ်ရွက်၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ ရေးထားတဲ့ စာရွက် ခုနစ်ရွက်၊ စာအိတ်နှစ်အိတ်၊ ကိုယက်တောအမည်ပါ အမေရိကန် ပတ်စ်ပို့တစ်ခု၊ ဒေါ်လာတစ်ရာတန် နှစ်ရွက်၊ မြန်မာငွေ ကျပ်တစ်ထောင်တန် ၉၃ ရွက်၊ ၁၀ ဒေါ်လာတန် နှစ်ရွက်၊ ဒေါ်လာ ၅၀ တန်တစ်ရွက်၊ လိပ်စာကတ် ၁၀ ကတ် စတာတွေကို ကိုယ်ပေါ်မှာ သယ်လာရတာ မလေးဘူးလား မသိဘူးနော်။

မေလ ၆ ရက်နေ့ နံနက် ၅ နာရီခွဲမှာ ခြောက်မိုင်က အင်းလျားကန်စပ်မှာ ရဲတပ်ရင်း (၇) တပ်ခွဲ (၃)က လုံခြုံရေးတာဝန်ကျနေတဲ့ ရဲဒုတိယတပ်ကြပ် မျိုးလွင်က စတွေ့ပြီး ရဲအုပ်သန်းနိုင်က သက်ဆိုင်ရာကို အကြောင်းကြားတော့မှ ဒီအမှု စတင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီအမှုကို ၁၁-၅-၂၀၀၉ ရက်နေ့မှာ သတင်းတပ်ဖွဲ့မှူးရုံးမှ ဒုတိယရဲမှူးကြီး ဇော်မင်းအောင်က ဗဟန်းရဲစခန်းမှာ အမှုဖွင့်အရေးယူပေးဖို့ တိုင်ကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယက်တောဟာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (လာပြန်ပြီ ၁၁ ဂဏန်း) ၃၀ ရက်နေ့က ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ခြံဝင်းထဲကို ဝင်ရောက်လာ ခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒီကိစ္စကို စစ်ဆေးဖို့ တစ်လတစ်ကြိမ် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ခြံအတွင်း ဝင်ခွင့်ရခဲ့တဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ မိသားစုဆရာဝန် ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်းမှ တစ်ဆင့် ခြံထဲကို လူတစ်ယောက်ဝင်လာတဲ့သတင်းကို ပို့ခိုင်းခဲ့ပါတယ်။ အခု ဒုတိယ အကြိမ်အဖြစ် ခြောက်လအကြာမှာ ပြန်လည် ဝင်ရောက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လွယ်လိုက် တာနော်။

အထက်ပါဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့အကြိမ်တိုင်းမှာ၊ ရင်း(၇)တာဝန်ကျတဲ့ အချိန်တိုင်းမှာ ဖြစ်လေ့ရှိခဲ့တာကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရှိရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ မကြာခင်ရက်ပိုင်း အတူင်းမှာပဲ ရင်း(၇)နေရာမှာ တစ်ခါမှ တာဝန်မကျဖူးတဲ့ ရင်း(၉)နဲ့ အစားထိုးလိုက်

ပါတယ်။

တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းရဲ့ အခြေအနေတွေကို အမှတ်ရဖွယ်အနေနဲ့ ပြောပြရ ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ခြံထဲမှာ ထူးခြားဖြစ်စဉ်ရှိပြီဆိုရင် ကားလမ်းကို အရင်ပိတ်ရပါတယ်။ (ကားလမ်းကတော့ ဘယ်ရိပ်သာနဲ့ ပိတ်ထားပေမဲ့ အနီးအနားက ခြံတွေရဲ့ ကားတွေကို အဝင်အထွက် ခွင့်ပြုပေးပါတယ်။ ကားရှေ့မှန်မှာ ခြံနံပါတ်ကပ်ပြီး စာရင်းပေးထားရပါတယ်။ ပတ်သက်ရာပတ်သက်ကြောင်းကားတွေလာရင်လည်း မောင်းဖတ်ဖွင့်ပေးပြီး ဖြတ်သန်းခွင့် ပေးထားကြပါတယ်။ ဝင်ငွေမရှိရှာတဲ့ ရဲဘော်ကလေးတွေကို စာနာနားလည်တဲ့ သူတွေက စားစရာတို့၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကွမ်းဆေးလိပ်ဖိုး ပေးသွားလေ့ရှိပါတယ်။)

ဦးကြည်ဝင်း ဝင်သွားတာ ၁၂ နာရီကျော်ကနေ ၃ နာရီကျော်မှ ပြန်ထွက်လာ တာ တွေ့ရပါတယ်။ ဦးကြည်ဝင်းကို ပြည်ထဲရေးရုံးဘက် ပြန်ခေါ်သွားတာ တွေ့ရပါတယ်။ မကြာခင် ဦးကြည်ဝင်းကို ခေါ်သွားတဲ့ကား ပြန်လာတာတွေ့ရပါတယ်။ ခဏနေ ခြံဘက်လှည့်ကြည့်တဲ့အခါ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ဘက်ခြမ်းကနေ လမ်းဖြတ်ကူးတဲ့ လူလေးငါးယောက်ကို တွေ့ရတဲ့အထဲမှာ ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်း ပါနေပါတယ်။ “ဟာ ဆရာလည်း ဝင်ခွင့်ရတာပဲ။ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ကျန်းမာရေး စစ်ဆေးခွင့်မရှိတာဟာ ခြောက်လကျော် ရှိပါပြီ။ အခုလို အရေးကြီးတဲ့အချိန်၊ အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြ ပြုလုပ်မယ့်အချိန်ကျမှ ဆရာ ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်းကို ဝင်ခွင့်ပြုတာပါ။ ခြောက်လအတွင်း ဆရာတင်မျိုးဝင်း ပထမဆုံး အကြိမ် ဝင်ခွင့်ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

(ကျုပ်အစ်မအကြောင်း ကျုပ်ကသိတာပေါ့။ ကျုပ်အစ်မက ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ ဆိုရင် လုပ်ကို လုပ်ရမှာ၊ ဘယ်သူတားတား မရဘူး။)

ကျုပ်လည်း အခုမှ စဉ်းစားမိတယ်။ အစ်မရှေ့နေ ဦးကြည်ဝင်းရယ်။ မိသားစု ဆရာဝန် ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်းရယ်။ သုံးယောက်စလုံးကို အချိန်ခွဲပြီး ပြည်ထဲရေးက ခေါ်တွေ့တာပဲ။ မနက်ကနေ ညနေ ၄ နာရီအတွင်းမှာ နှစ်ယောက်ကို ခေါ်တွေ့ပြီးပြီ။ အခု ကျုပ်ပဲ ကျန်တော့တယ်။ ဘယ်အချိန် လာခေါ်မလဲမသိဘူး။ (ထူးခြားဖြစ်စဉ်တွေ ကတော့ ဖြစ်နေပြီ။)

ဟော လာပါပြီ။ ဆရာတင်မျိုးဝင်းကို ခေါ်လာတဲ့ကား ခြံရှေ့က ပြန်ထွက်လာ တယ်။ ညနေ ၄ နာရီကျော်ခါစအချိန် ကားပေါ်မှာ ဇာတ်မင်းသားလေးပါလာတယ်။ အလုံ နယ်မြေခံ ကိုနေမျိုးရဲ့ ကားရှေ့မှာရပ်ပြီး ဇာတ်မင်းသားလေးက “ကေအမ်အက်စ် လိုက်ခဲ့ပါ” ဆိုပြီး ခေါ်တယ်။ ကိုနေမျိုးက သူ့ကားနဲ့ နောက်ကနေ လိုက်လာတယ်။ ပြည်ထဲရေးရုံးကို ခေါ်သွားတာ ၄ နာရီခွဲမှာ ရောက်တယ်။ ကော်စီနဲ့ မုန့် ဧည့်ခံပါတယ်။ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ပေးဖတ်ပါတယ်။ ခဏနေတော့ သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲရဲ့ ရုံးခန်းကို ခေါ်သွားတယ်။ အမြဲတမ်း တွေ့ဖူးနေတဲ့ အကြီးအကဲပါပဲ။ (အဲဒီအကြီးအကဲက အခုတော့ ဒုတိယဝန်ကြီး ဖြစ်နေပါပြီ။) ဒုတိယအကြီးအကဲရယ်၊ အမေတာဝန်ခံ

ကာနယ်ကြီး (အခု အငြိမ်းစား)ရယ်၊ တခြားလူကြီးတွေနဲ့ ရွှေတောင်ကြား(၁) ယရက ဥက္ကဋ္ဌတို့ ပါရှိနေကြပါတယ်။

‘အကြောင်းအရာက’

“နေ့စဉ် အစားအသောက်ပစ္စည်းတွေ ပို့ပေးရတဲ့ကိစ္စမှာ အခု မပို့တာဟာ သက်ဆိုင်ရာက တားမြစ်ပိတ်ပင်တာ မဟုတ်ကြောင်း၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ကိုယ်တိုင်က ပစ္စည်းလာမပို့ဖို့ ကေအမ်အက်စ်ကို မှာတာဖြစ်ကြောင်း” (ရုံးစရောက် ကတည်းက ပေးဖတ်ထားတဲ့ စာရွက်ထဲမှာ ပါပြီးသားပါ။) ထိုကိစ္စကို မှန်ကန်ကြောင်း ကိုယ်တိုင်လက်ရေးနဲ့ရေးပြီး ဝန်ခံလက်မှတ် ထိုးပေးစေချင်ကြောင်း ပြောဆိုပါတယ်။

ထိုကိစ္စဟာ တကယ်လည်း မှန်ကန်ပါတယ်။ ပစ္စည်းလာမပို့ဖို့ သက်ဆိုင်ရာက တားမြစ်ခြင်းမရှိပါဘူး။ အစ်မကိုယ်တိုင်က လာမပို့ဖို့ တားမြစ်တာဖြစ်ပါတယ်။ (အစ်မက ပစ္စည်းလာမပို့ဖို့ တားမြစ်ရတာဟာလည်း နေအိမ်အကျယ်ချုပ် တားဆီးထားခြင်း ခံထားရသူ တစ်ယောက်ရဲ့ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးတွေ မရရှိခဲ့လို့ တောင်းဆိုတာကို သတ်ဆိုင်ရာက ခွင့်မပြုတဲ့အတွက်ပါပဲ။)

‘လိုရာဆွဲပြီးတော့ ဥပဒေအရ မဟုတ်ဘဲ လုပ်တာတွေက အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့ပြီ’ ဆိုပြီး နေ့စဉ် အစားအသောက်ပို့နေတာကို လက်မခံတော့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် မှန်ကန်ကြောင်း ကျုပ်က လက်မှတ်ထိုးပေးပါတယ်။ ရယက ဥက္ကဋ္ဌကလည်း လက်မှတ်ထိုးပါတယ်။

ဗီဒီယိုနဲ့ တစ်ချိန်လုံးရိုက်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ ပြီးတာနဲ့ အားလုံး နှုတ်ဆက် ကြပြီး ကျုပ်ကို လိုက်ပို့ပါတယ်။ ရယကဥက္ကဋ္ဌလည်း ကျုပ်နဲ့အတူ ပါလာပါတယ်။ ရင်းနှီးနေကြတော့ ရယကဥက္ကဋ္ဌက သူတာဝန်ကျနေတဲ့ ခြံရှေ့ကို ပြန်သွားရဦးမှာလေ။ (ဆရာတင်မျိုးဝင်းက ခြံထဲက ပြန်ထွက်မလာသေးဘူးဆိုတော့ ရယကဥက္ကဋ္ဌလည်း ခြံဘက်ကို ပြန်သွားရမှာပဲ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းထိပ်မှာ ဆင်းနေရစ်ပါတယ်။) ကျုပ် ကလည်း ဒီမှာပဲဆင်းမယ်ဆိုပြီး ဆင်းနေခဲ့ပါတယ်။

ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ဆီရောက်တော့ ဆရာတင်မျိုးဝင်း ပြန်ထွက်မလာ သေးဘူး ပြောတာနဲ့ ဆရာ့ကို စောင့်နေပါတယ်။ ညနေ ၆ နာရီထိုးမှ ဆရာတင်မျိုးဝင်း ထွက်လာပါတယ်။ ဆရာနဲ့ စကားပြောပြီး ဆရာ့အိမ်မှာ စောင့်နေမယ်ဆိုပြီး ပြန်လာ ခဲ့ပါတယ်။ ကုက္ကိုင်းမီးပွိုင့် ရောက်ခါနီးမှာ ဆရာ့ကို ခေါ်လာတဲ့ကား ဖြတ်သွားပါတယ်။ ဒုတိယအကြီးအကဲလည်း ပါလာတော့ လက်ပြန်ဆက်ပါတယ်။ ဆရာ့ကို ပြည်ထဲရေး ရုံးဘက် ခေါ်သွားတာ တွေ့ရပါတယ်။

ညဘက် ဆရာ့အိမ်သွားပြီး ဆရာနဲ့ စကားပြောကြပါတယ်။ မနက်ဖြန်မနက် ဆရာ့အိမ်လာဖို့ မှာပါတယ်။

အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ (သုံးရက်မြောက်နေ့)

မနက် ဆရာအိမ်သွား၊ ဦးညာဏ်ဝင်းဆီသွားမယ်ပြော၊ မနက်ဖြန်မနက်လည်း လာဖို့မှာ။

၁၉-၈-၂၀၀၈ (အင်္ဂါနေ့)

အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ (လေးရက်မြောက်နေ့)

မနက် ဆရာတင်မျိုးဝင်းဆီသွား၊ ဦးညာဏ်ဝင်းနဲ့ တွေ့ပြီးပြီပြော၊ ဆရာဆီ တယ်လီဖုန်းလာ၊ ပြည်ထဲရေးကဖြစ်နေ၊ ဆရာ့ကို ပြည်ထဲရေးလာဖို့ခေါ်၊ ဆရာနဲ့ အတူတူ လာ၊ တစ်နေရာမှာ ဆင်းနေ၊ ဆရာက သူ့ဆီဖုန်းခေါ်ဖို့ပြော၊ ၁၁ နာရီ ၄၅ မိနစ်မှာ ဆရာ့ဆီ ဖုန်းဆက်၊ သူ့ဆီ ၁၂ နာရီခွဲမှာ လာဖို့ပြော၊ ဆရာဆေးရုံလိုက်သွား၊ ဆရာက မနက်ကအကြောင်းတွေ ပြောပြ၊ အစ်မအတွက် 'မျက်စိဆရာဝန် ဒေါက်တာညွန့်လွင် ကို ဝင်ခွင့်ပြုတယ်လို့ သက်ဆိုင်ရာကပြောတာ ပြန်ပြောပြ (အခုမှ အစ်မလိုချင်တာတွေ တစ်ခုချင်း လိုက်လျောသလိုဖြစ်နေပါတယ်။) အစ်မအတွက် ကျန်းမာရေးစစ်ဆေးဖို့ ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်း ဝင်ခွင့်ရတာပါ။ အစ်မရှေ့နေနဲ့ အစ်မ တွေ့ခွင့်ရဖို့ပြောနေတာ ကြာပါပြီ။ အခုမှ တွေ့ခွင့်ရတာပါ။ မျက်စိဆရာဝန် ဒေါက်တာညွန့်လွင်နဲ့ပြဖို့ ပြောထား တာ ကြာပါပြီ။ အခုမှ ဝင်ခွင့်ပြုမယ်လို့ပြောတာပါ။ (ကျုပ်အစ်မ လက်ခံလိမ့်မယ် အားကြီးကြီး။) ဆရာက ပြီးရင် ဦးကြည်ဝင်းဆီသွားမယ်၊ သူ့ကို ခဏစောင့်ပါပြောတာနဲ့ စောင့်နေရပါတယ်။ ဒီနေ့မှ ခွဲစိတ်ရတဲ့လူနာ များနေတော့ ၂ နာရီခွဲမှ ပြီးပါတယ်။ ဦးကြည်ဝင်းဆီရောက်တော့ ၃ နာရီ ကျော်နေပါပြီ။ ရုံးခန်းတံခါးပိတ်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ မနက်ဖြန် ဦးကြည်ဝင်းကို အစ်မနဲ့ ပေးတွေ့မယ်ပြောထားတော့ အစ်မ အတွက် စားစရာမုန့်တွေ ပေးလိုက်ချင်လို့ ကုန်သည်ကြီးများ ဟိုတယ်မှာ မုန့်ဝင်ဝယ် ကြပါတယ်။ ဆရာက ညကျမှ ဦးကြည်ဝင်းအိမ်သွားမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းဘက် သတင်းစခန်းနားဖို့ ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ လမ်းထဲရောက်တော့မှ မနက်က သက်ဆိုင်ရာကလူတွေ အစ်မခြံဝကနေ အော်ခေါ် နေကြတာ တွေ့ရတယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ ခြံထဲက တစ်ယောက်မှ ထွက်မလာကြတော့ လက်လျှော့သွားကြတယ်တဲ့။

၂၀-၈-၂၀၀၈ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (ငါးရက်မြောက်နေ့)။

ကုလသမဂ္ဂ အထူးကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာဂမ်ဘာရီ မနေ့ကရောက်၊ (ဒါကြောင့် မနေ့က ခြံဝကနေသွားခေါ်နေတာဖြစ်) ဒီနေ့မနက် NLD က ဘာဦးအောင်ရွှေ ခေါင်းဆောင်တဲ့အဖွဲ့နဲ့ မစ္စတာဂမ်ဘာရီတို့ စိမ်းလွဲကန်သာ နိုင်ငံတော်ညှော်ဂေဟာမှာ ဆွေးနွေး၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ပါ ပါစေချင်တဲ့အတွက် ခြံဝကနေ သွားခေါ်တာ၊ အစ်မအိမ်ထဲက တစ်ယောက်မှ ထွက်မလာတော့ ဂမ်ဘာရီပေးလိုက်တဲ့ စာပါ ပြောပြလည်း ထွက်မလာကြတာနဲ့ နောက်ဆုံး မစ္စတာဂမ်ဘာရီစာကို ခြံတံခါးဝမှာ ကပ်ထားခဲ့ကြပါတယ်။

မစ္စတာဂမ်ဘာရီနဲ့ NLD က လူကြီးတွေ တွေ့ဆုံပြီး ပြန်လာကြတော့ ဌာနချုပ် ရုံးမှာ သတင်းထောက်တွေ စောင့်နေကြပါတယ်။ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ဦးဉာဏ်ဝင်းက သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲလုပ်ပါတယ်။ မစ္စတာဂမ်ဘာရီက သူ ဒီကိုလာတာ အချက်ငါးချက် ဆောင်ရွက်ဖို့လာတဲ့အကြောင်းလည်း ဦးဉာဏ်ဝင်းက ပြောဆိုသွားပါတယ်။

ဒီနေ့ ဦးကြည်ဝင်း ဝင်ခွင့်ရမယ်လို့ ပြောဆိုတာ ဝင်ခွင့်မရခဲ့ပါဘူး။ နက်ဖြန်မှ ဝင်ခွင့်ရနိုင်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။

၂၁-၈-၂၀၀၈ (ကြာသပတေးနေ့)

အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ(ခြောက်ရက်မြောက်နေ့)။

မနက် ဆရာတင်မျိုးဝင်းဆီသွား၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း အခြေအနေ သွားကြည့်၊ လမ်းထဲမှာ ထူးခြားနေ၊ မယကဥက္ကဋ္ဌနဲ့ မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးလည်းတွေ့။

ညနေ ၃ နာရီခန့်ကစပြီး လမ်းထိပ်တွေချထားတဲ့ ဘယ်ရီဂိတ် သံဆူးကြိုးတွေ ဖယ်ရှားထားတာတွေ့ရ၊ ခြံရှေ့တလျှောက် ချထားတဲ့ ဘယ်ရီဂိတ်တွေ အားလုံး ဖယ်ရှား ထားတာ တွေ့ရ။

၂၂-၈-၂၀၀၈ (သောကြာနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့)။

မနက် ၈ နာရီလောက်မှာ မစ္စတာဂမ်ဘာရီနဲ့အတူ ပါလာတဲ့ အဖွဲ့ဝင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက်တို့ဟာ မာစီဒီးကား အနက်ရောင်နဲ့ ခြံရှေ့တည့်တည့် ခေါင်းထိုးပြီး အော်ခေါ်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဇာတ်မင်းသားလေးက လက်ကိုင်စတီယာကိုင် ထားပါတယ်။ ခြံထဲက တစ်ယောက်မှ ထွက်လာတာ မတွေ့ပါဘူး။

နေ့လယ် ၁၂ နာရီခန့်မှာ NLD က လူကြီးငါးယောက်ကို သက်ဆိုင်ရာက လာခေါ်ပါတယ်။ မစ္စတာဂမ်ဘာရီက ထပ်တွေ့ချင်ပါတယ်။ မစ္စတာဂမ်ဘာရီက ထပ်တွေ့ချင် ဝါတယ်ပြောလို့ လာခေါ်ရတာပါလို့ ပြောပါတယ်။ ၃ နာရီခန့်မှာ ပြီးဆုံးသွားပြီး NLD က လူကြီးငါးယောက်ကို ဥက္ကဋ္ဌ ဘဘဦးအောင်ရွှေအိမ်မှာ ချပေးသွားပါတယ်။ NLD ရုံးမှာ ချပေးပါတာ။ ရုံးမှာ သတင်းထောက်တွေ လာစောင့်နေတော့ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ မလုပ်နိုင်အောင် စီစဉ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌ ဘဘဦးအောင်ရွှေက သူ့အိမ်ကနေ ရုံးကို ဖုန်းဆက် တော့မှ ရုံးကလူတွေက ဥက္ကဋ္ဌအိမ်ကို ကားနှစ်စီးလွှတ်ပေးပြီး လူကြီးတွေကို ရုံးကို ပြန်ခေါ်လာရပါတယ်။ ဘာမှ ထူးခြားချက်မရှိခဲ့ပါဘူး။

၂၃-၈-၂၀၀၈(စနေနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (ရှစ်ရက်မြောက်နေ့)။

ဒီနေ့ထုတ် သတင်းစာထဲမှာ မစ္စတာဂမ်ဘာရီနဲ့ ပါလာတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ယောက် က ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အိမ်ရှေ့ခြံဝကနေ အော်ခေါ်နေတဲ့ပုံ ပါလာပါတယ်။ ဇာတ်မင်း

သားလေးက လက်ကိုင် စပီကာနဲ့ ခေါ်နေတဲ့ပုံပါ။ ကျွမ်းလည်း ဆရာထံသွားပြီး အကျိုး အကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

ညဘက် နိုင်ငံခြားသတင်းဌာနတစ်ခုက ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ထံ နေ့စဉ်ရိက္ခာ ပို့နေတဲ့ လူတစ်ယောက် ခြံထဲကို ရိက္ခာမပို့ရတာ ကြာပြီဆိုပြီး အသံလွှင့်ကြေညာသွားပါတယ်။

၂၄-၈-၂၀၀၈ (တနင်္ဂနွေနေ့)

အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ (ကိုးရက်မြောက်နေ့)။

မနက် လမ်းထဲသွား။ ကုက္ကိုင်းမီးဖိုငုံနားက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ နိုင်ငံခြားသတင်း ဌာနက သတင်းထောက်တွေ ရောက်နေတာတွေ၊ အေပီသတင်းဌာနမှ ကိုမင်းဇော်နဲ့ ဇနီး မအေးအေးဝင်း၊ တီဗီအဆာဟိက ကိုဂျင်မီ၊ ဂျီဂျီသတင်းဌာနက ကိုအောင်သူမြိုင်၊ အန်တာရာ က ကိုသူရိန်လှတွေ။ တီဘီအက်စ်က ကိုသစ္စာလှတွေ။ ကျန်တဲ့ သတင်းဌာနက လူတွေလည်း တွေ့ရပါတယ်။

(အဲဒီအချိန်က သတင်းထောက်တွေက သိပ်မရှိသေးပါဘူး။ ရှိတဲ့လူတွေကျ ပြန်တော့လည်း နိုင်ငံရေးသတင်းနဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်သတင်းက ဂျာနယ်တွေမှာ ဖော်ပြခွင့်မရှိသေးတဲ့ အချိန်မို့လို့ပါ။ နို့မို့ရင်လား။ ဂျာနယ်သတင်းထောက်တွေနဲ့တင် တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းကြီး ပြည့်သွားနိုင်ပါတယ်။)

ဒီနေရာမှာ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့ နာမည်ကြီး ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်ကြီး တစ်ယောက်အကြောင်း ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကိုယ်တိုင်က သူ့ကို မှတ်မိနေလို့ပါ။ အစ်မက သူ့အကြောင်း ကျွပ်တို့နဲ့ အမြဲပြောနေကျမို့လို့ပါ။ သူကလည်း သူပါ။ ၁၉၉၅-၉၆ ကာလကတည်းက အစ်မခြံရှေ့ ဟောပြောပွဲကျင်းပစဉ်ကာလတွေ ကတည်းက ပါလာတဲ့သူပါ။ အစ်မက ဓာတ်ပုံရိုက်မယ်ဆိုရင် ခွင့်တောင်းပြီးမှ ဓာတ်ပုံရိုက် စေချင်သူပါ။ (အစ်မက ဆယ်လီဘရယ်တီတွေနဲ့ ပါပါရာမီတွေရဲ့ လောကအကြောင်း သိထားတဲ့သူတစ်ယောက်ဆိုတော့)အဲဒီသူက ဓာတ်ပုံကို အတင်းလိုက်ရိုက်တော့ အစ်မက ဒေါ်ကန်ပါတယ်။

ခြံတံခါးဝစင်မြင့်ပေါ်မှာ အစ်မ ဟောပြောပြီဆိုရင် သူက အနီးကပ်ဖလက်ရိုက်နန်း ဖွင့်ဖွင့်ပြီးရိုက်တော့ အစ်မက ဒေါ်ကန်ပါတယ်။ မိုက်ခရိုဖုန်းကိုင်ထားရင်းနဲ့ အစ်မက သူ့ကို စကားပြန်ပြန်ပြောနေရတော့ ဟောပြောပွဲမှာ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရပါတယ်။ သူက ပြန်ကြားရေးသတင်းစဉ်ကပါ။ သတင်းစာထဲမှာထည့်ဖို့ ရိုက်တာဆိုရင် အစ်မက ခွင့်ပြုပါတယ်။ သတင်းစာထဲမှာလည်း ထည့်တာမဟုတ်၊ ဒါဆို ဘာအတွက် ရိုက်တာလဲဆိုတော့ မဖြေနိုင်ဘူး။ အဲဒီမှာ အစ်မနဲ့ပြဿနာတက်ရော။ ခဏခဏပါပဲ။ အစ်မကလည်း သူ့ကို မှတ်မိနေ တယ်။ နောက်ပိုင်းတော့ သူက ခြံရှေ့ဟိုတက်ပလက်ဖောင်း ကုန်းမြင့်လေးပေါ်ကနေပဲ သွားရိုက်ရှာပါတယ်။ အစ်မက သူ့ကိုတွေ့တာနဲ့ လက်ညှိုးနဲ့ထိုးပြီးဆိုရင် သူ့မျှာ လူတွေကြားထဲမှာ ပုန်းရပါတယ်။ ပုန်းပြီးဓာတ်ပုံရိုက်ပါတယ်။ သူက ပြန်ကြားရေးမှာ

ဝါရင့်ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်၊ အကြီးတန်းဓာတ်ပုံသတင်းထောက်ကြီးပါ။

အစ်မကစပြီး ကျုပ်တို့ခြံထဲအုပ်စုက သူ့ကိုအမည်ပြောင်လေးတစ်ခု ပေးထားပါတယ်။ ‘ဘူးလော့’ တဲ့။ ကျုပ်ကတော့ သူ့ကိုတွေ့တာနဲ့ “လတ်ဖေဖေ စုမေမေ နေကောင်းရဲ့လား” လို့ နှုတ်ဆက်ရင် “ဟာ ... ဟေ့လူ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ” ဆိုပြီး အံ့သြတုန်လှုပ်သွားတယ်။ ကြာလာကြတော့လည်း အမြဲတမ်းမြင်တွေ့နေကြတာမို့ ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ကြပါတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မြွေမြွေချင်းတော့ မြေမြင်ကြတာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်ဆို သူ့ကို လှစ်ခနဲတွေ့ပြီဆိုရင် ဟိုကွယ်ဒီကွယ်လုပ်ပြီး ကျုပ်ပုံမပါစေရအောင် အမြဲသတိထား ရှောင်တိမ်းတယ်။ သူကလည်း မရရအောင်ကို ရိုက်ကို ရိုက်တယ်။

သူကလည်း သိတယ် “ဟေ့လူ ခင်ဗျားပုံ ဟောဒီမှာရပြီ” ဆိုပြီး ပြောလေ့ရှိခဲ့ကြ ပါတယ်။ သူတို့ကလည်း သူတို့တာဝန်အရ လုပ်ကြရပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကလည်း ကျုပ်တို့ ဘက်ကနေ သတိနဲ့နေရတာပေါ့ဗျာ။ အခုတော့ သူလည်း အသက်ကြီးလာတော့ ပင်စင် သွားပြီလို့ ထင်ရပါတယ်။ မြေးတွေ ထိန်းနေရပြီပေါ့။ တချို့တွေမှာက ပင်စင်သွားရတဲ့အရွယ် ဆိုပေမဲ့ ကျွမ်းကျင်သူဆိုရင် အချိန်ပိုင်းတာဝန်အနေနဲ့ ပြန်ခန့်လေ့ရှိပါတယ်။

သတင်းထောက်တွေဆိုတာကလည်း သတင်းရဖို့အတွက် သတင်းအနံ့ရအောင် ခံရပါတယ်။ သတင်းဦးရဖို့၊ သတင်းထူးရဖို့ သတင်းမှဆိုးတွေအဖြစ် နေထိုင်ရပါတယ်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နဲ့ သတင်းသမားတွေ (သတင်းထောက်တွေက) ၁၉၈၈ ဩဂုတ်လ ကတည်းက စပြီး ရင်းနှီးသိကျွမ်းခဲ့ကြပါတယ်။ ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံကြီးကစပြီး အစ်မက တိုင်းပြည်အခြေအနေနဲ့ ပတ်သက်ရင် ခြံထဲမှာ အမြဲတမ်းသတင်းစာရှင်းလင်း ပွဲလုပ်လေ့ရှိပါတယ်။ ၁၉၈၈ စက်တင်ဘာလ ၂၃ ရက်၊ NLDပါတီထောင်ပြီးကတည်းက ပုံမှန်သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ ပြုလုပ်လေ့ရှိပါတယ်။ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှတ်တမ်း ဆိုတဲ့ စာအုပ်လေးတွေ NLDက ထုတ်ဝေခဲ့ပါတယ်။ (၉)ကြိမ်မြောက်လားအထိတော့ မှတ်မိနေ ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းကဆိုရင်တော့ နိုင်ငံခြားသတင်းဌာနတွေက မြန်မာလူမျိုး ဝါရင့်သတင်းထောက်ကြီးတွေကို မှတ်မိနေခဲ့ပါတယ်။ အစ်မနဲ့လည်း ရင်းနှီးခဲ့ကြပါတယ်။ သတင်းသမားပီသစွာ မေးခွန်းမျိုးတွေပဲ မေးမြန်းခဲ့တာကို တွေ့ရပါတယ်။

အေပီသတင်းဌာနက မအေးအေးဝင်းရဲ့ ဖခင်ကြီး ဦးစိန်ဝင်း၊ ဦးမင်းသူ၊ လင်းပင်ထိပ်တင်လတ်၊ BBC နဲ့ ဂျီဂျီသတင်းဌာနက ဦးမောင်မောင်၊ ဦးစင်ကိုင်းဖ၊ ကိုနေဦးရဲ့ဖခင် ကေစီအင်န်အေက ဦးနေဝင်း၊ အန်တာရာသတင်းဌာနက ဦးလှထွေး၊ တစ်သတင်းဌာနက မောင်ယုယ (မစ္စတာယူရီ)၊ ရှင်ဟွာသတင်းဌာနက မစ္စတာကွမ်တင် ချောင်း (မြန်မာနာမည် လည်းရှိပါတယ်)၊ အေအက်စ်ပီက ကိုအယ်ဒီ(ဦးခင်မောင်သွင်)၊ ရိုက်တာသတင်းဌာနက ကိုအောင်လှထွန်းတို့ဟာ နဝတခေတ်ရဲ့ ဝါရင့်သတင်းထောက်ကြီး တွေပါပဲ။ အဲ ... နအဖခေတ်၊ ၁၉၉၅-၉၆ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဂျပန်သတင်းဌာနတွေ များလာခဲ့ပါတယ်။ မျိုးဆက်သစ် နိုင်ငံခြားသတင်းထောက် (မိသားစုသတင်းထောက်

တွေပေါ့) ဦးစိန်ဝင်းမျိုးဆက်က မအေးအေး ဝင်းနဲ့ ကိုမင်းဇော်သူတို့က အေပီသတင်းဌာန၊ ကျိုဒိင်က ကိုမြတ်သူရ၊ ဦးလှမြိုင် မျိုးဆက် ကိုအောင်သူမြိုင်က ကျိုဒိင်သတင်းဌာန၊ ဦးလှထွေးမျိုးဆက် ကိုသစ္စာလှထွေးက တီဘီအက်စ် သတင်းဌာန၊ ကိုသူရိန်လှထွေးက နီကေးသတင်းဌာန၊ ဦးခင်မောင်မြင့်သမီး ခင်မူမူမြင့်က အင်နီအိပ်ချ်ကေ သတင်းဌာန၊ ဦးညွန့်တင်သမီး မအိအိတင်က ဖူကျီတီဝီ၊ ဦးအောင်ရွှေဦးသမီး ဆင့်ဆင့်အောင်က အင်နီတီဝီသတင်းဌာန၊ အဆာဟီရှင်ဘွန်းက ဦးတင်မောင်အေး၊ ကိုဟန်ထွေးအောင် (ခ) ဂျင်မီက တီဗီအဆာဟီ သတင်းဌာနတို့ဖြစ်ကြပါတယ်။ သူတို့က ဒုတိယမျိုးဆက် ၂၀၁၀ နောက်ပိုင်းမှာ တတိယမျိုးဆက်တွေ ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ မသိပါဘူး။

မအေးအေးဝင်းက မတွေ့လိုက်နဲ့ တွေ့လိုက်တာနဲ့ “ကဲ ဒီနေ့ အစ်မကို ဘာဟင်း ချက်ပေးရလဲ မေးလိုက်ရင် ဘာတစ်ခုမှ မေးလို့မရဘူး” ဆိုပြီး အမြဲပြောလေ့ ရှိပါတယ်။ ကိုသူရိန်လှထွေးဆို နောက်ကနေကားနဲ့လိုက်လာပြီး “ဟေ့လူ သတင်းတွေကြား နေတယ်ဟုတ်လား” လို့မေးရင် “ကျုပ်ဘာမှမသိဘူး၊ ကျုပ် နောက်မှာပါလာတယ်” လို့ ပြောလိုက်ရင်လစ်ရော။ အားလုံးက ကျုပ်နဲ့ ခင်နေကြတဲ့သူတွေပါပဲ။ ကျုပ်က အေးအေးဆေးဆေးပဲ။ ကျုပ်က အေးအေးပဲနေတတ်တယ်။ ဟိုပြောသည်ပြော မပြောတတ်ဘူး။ ဟိုဗျူးဒီဗျူး မလုပ်တတ်ဘူးဆိုတာ သူတို့အားလုံးကသိပါတယ်။ ကျုပ် ဘယ်လိုနေတတ်တယ်ဆိုတာ သူတို့အားလုံးက ရိပ်မိကြပါတယ်။

အခုလည်း သတင်းဌာနတစ်ခုက ကြေညာသွားတော့ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာ လမ်းထိပ်မှာ သတင်းလာယူကြတာပါ။ ကျုပ်ကိုလည်း ခါတိုင်းလိုပဲ လမ်းထဲမှာ တွေ့နေကြ တယ်။ မေးလို့ကလည်းမရဆိုတော့ အစ်မသတင်းက အတည်ပြုချက်မရဖြစ်နေပါတယ်။

၂၅-၈-၂၀၀၈ (တနင်္လာနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (ဆယ်ရက်မြောက်နေ့)

ဌာနချုပ်ရုံးမှာ ပွစ်ပွစ်ဖြစ်နေကြ၊ ကျုပ်ကို မတွေ့ကြဘူးလား၊ ကျုပ်လည်း ပျောက်နေတယ်ဆိုပြီး ပြောသံတွေကြားနေရပါတယ်။ ကျုပ်လည်း ခြေရာဖျောက်နေလိုက်တယ်။

၂၆-၈-၂၀၀၈ (အင်္ဂါနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၁၁ ရက်မြောက်နေ့)

အယ်လ်ဂျာဗီးယားသတင်းဌာနက ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အစာငတ်ခံဆန္ဒပြနေ တယ်လို့ သတင်းလွှင့်သွားတာကြားရ၊ ပြည်ပရောက် NLD (LA) က ညှိအုန်းပြင်တို့ကလည်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အစာငတ်ခံဆန္ဒပြနေကြောင်း ကြေညာချက်ထုတ်တယ်လို့ အသံလွှင့်သွားတာ ကြားရတယ်လို့ ပြောတဲ့သူတွေက ပြောပြကြပါတယ်။

၂၇-၈-၂၀၀၈ (ပုဒွဟူးနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၁၂ ရက်မြောက်နေ့)

နိုင်ငံခြားသတင်းဌာနတွေ အားလုံးက ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အစာငတ်ခံဆန္ဒပြ နေတယ်လို့ ယူဆကြောင်း အသံလွှင့်ကုန်ကြပါတယ်။ သတင်းသိချင်ကြလို့ အတည်ပြုချက် ရယူဖို့ ကျွန်ကိုလိုက်ရှာနေကြပါတယ်။ ကျွန်ကလည်း ဘယ်ရမလဲ။ ပတ်ပြေးနေတာပေါ့။

၂၈-၈-၂၀၀၈ (ကြာသပတေးနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၁၃ ရက်မြောက်နေ့)

မနက် ဆရာထံသွား။ အကြောင်းစုံပြောပြ၊ ဆရာက ခင်ဗျားပျောက်နေလို့ စိုးရိမ်နေတာပြော၊ ဆရာနဲ့ မပြုံးကို မွန်းလွဲ ၁ နာရီ ၃၀ မှာ ပြည်ထဲရေးလာဖို့ ခေါ်ထားတယ်ပြော၊ ဦးကြည်ဝင်းလည်း ဝင်လို့ရနိုင်တယ်ပြောပြ၊ ညနေ ၃ နာရီအထိ တစ်ယောက်မှ ဝင်လို့မရသေး။ ည ဆရာထံ ဖုန်းဆက်၊ မနက်ဖြန်ဝင်လို့ ရနိုင်တယ်ပြော၊ (အစ်မတို့က လုံးဝမဆက်သွယ် တံခါးဖွင့်မပေ။)

၂၉-၈-၂၀၀၈ (သောကြာနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၁၄ ရက်မြောက်နေ့)

ဦးကြည်ဝင်း ဝင်လို့ရနိုင်မယ်ထင်၊ ညနေ ၄ နာရီအထိစောင့်၊ ဘာမှမထူးခြား။

၃၀-၈-၂၀၀၈ (စနေနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၁၅ ရက်မြောက်နေ့)

ဘာမှ မထူးခြား။ အစ်မတို့ဘက်က တိတ်ဆိတ်နေ။

၃၁-၈-၂၀၀၈ (တနင်္ဂနွေနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၁၆ ရက်မြောက်နေ့)

၁-၉-၂၀၀၈ (တနင်္လာနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၁၇ ရက်မြောက်နေ့)

နံနက် ၉ နာရီမှာ အစ်မရှေ့နေ ဦးကြည်ဝင်း ခြံထဲဝင်ခွင့်ရ၊ ၉း၄၅ နာရီမှာ ပြန်ထွက်လာ၊ ဦးကြည်ဝင်းကို ပြည်ထဲရေးရုံးခေါ်သွား။ (ဦးကြည်ဝင်း ခြံထဲကို တတိယ အကြိမ် ဝင်ခွင့်ရ)

နေ့ခင်းပိုင်းမှာ အစ်မနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကောလာဟလ သတင်းများဖြစ်ပေါ်နေ၊ ဌာနချုပ်ရုံးမှာ လူတွေစည်ကားနေတာတွေ့ရ၊ မြို့နယ်ပေါင်းစုံက သတင်းလာမေး၊ သတင်းထောက်တွေကလည်း သတင်းလာယူနေတာတွေ့ရ၊ ကေအမ်အက်စ်ဘယ်မှာလဲ။

ဘယ်ရောက်နေလဲ မေးသံတွေကြားရ၊ ဘာဘရွှေ (ဦးအောင်ရွှေ) က ဟိုးအရင်ကတည်းက အစ်မနဲ့ပတ်သက်တာဆို ခေါ်မေးနေကျ။ ကျုပ်ကလည်း ဘာဘရွှေနဲ့ ဘာဘလွင်ကို အမြဲတမ်းသတင်းတွေပို့နေကျ။ ထပ်ပြီး စိုးရိမ်ကြတယ်နဲ့တူပါတယ်။ ဘာဘရွှေက ကျုပ်ကိုတွေ့ချင်တယ်ဆိုတာနဲ့ ဘာဘရွှေနဲ့ သွားတွေ့ရပါတယ်။ (အဲဒီအချိန်မှာ ကျုပ်က ကားတစ်စီးနဲ့ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းနဲ့ အနောက်ရွှေဂုံတိုင်လမ်းကို ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လုပ်နေရပါတယ်။ ကားပေါ်ကနေပဲ ထိုင်းပြီး အခြေအနေတွေကို လေ့လာအကဲခတ်နေ ရပါတယ်။) ပြည်တွင်းပြည်ပဖုန်းတွေက ဆရာတင်မျိုးဝင်းဆီ အမြဲတမ်းဝင်နေတော့ ဆရာမှာ အချိန်ပြည့်ဖြေရှင်းပြောပြနေရပါတယ်။

ညနေနဲ့ ညပိုင်းမှာ အစ်မနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သတင်းတွေက ပိုဆိုးလာပါတယ်။ ပြည်ပအသံလွှင့်သတင်းဌာနတွေကနေ ဦးကြည်ဝင်းပြောဆိုတာ၊ ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်း ပြောတာတွေ အသံလွှင့်ပါတယ်။

၂-၉-၂၀၀၈ (အင်္ဂါနေ့)
 အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၁၈ ရက်မြောက်နေ့)

မနက် ဆရာ့ဆီသွား။ သတင်းတွေဖြေရှင်းနေရလို့ ဆရာတင်မျိုးဝင်း အသံတွေ ဝင်နေပါတယ်။ မနေ့က ဦးကြည်ဝင်း ဝင်ခွင့်ရတာတွေပြောပြ။

၃-၉-၂၀၀၈ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)
 အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၁၉ ရက်မြောက်နေ့)

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ ရှေ့နေဦးကြည်ဝင်း ခြံထဲဝင်ခွင့်ရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း နိုင်ငံပိုင်သတင်းစာတွေထဲမှာ ဖော်ပြတာတွေ့ရပါတယ်။ (ပထမဦးဆုံး ဖော်ပြခြင်းပါ။)

ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းတော့ စိုးရိမ်လာတယ်။ အစားအစာမပို့ရတာ ရက် ၂၀ ရှိတော့မယ်။ အစာငတ်ခံဆန္ဒပြတယ်ဆိုရာမှာ ၁၅ ရက်နေ့ကျော်ရင် စိုးရိမ်ရတယ်ဗျ။ ဦးစိစာရကိုယ်တော်ကြီး အစာငတ်ခံဆန္ဒပြတာ၊ ကိုကိုးကျွန်းရက် ၄၀ အစာငတ်ခံဆန္ဒပြ တာတွေ ဖတ်ဖူးမှတ်ဖူးခဲ့တော့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးရှေ့မှာ ၃၆ နာရီအစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြပွဲပါဝင်ဖူးတော့ အစ်မဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အတွက် စိုးရိမ် လာတယ်။

၄-၉-၂၀၀၈ (ကြာသပတေးနေ့)
 အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ (၂၀ ရက်မြောက်နေ့)

မနက် အစ်မသတင်းသွားစုံစမ်း။ ကိုအောင်ကျော်ဇောက တွေ့သွား။ ထူးခြားရင်

ခင်ဗျားတို့ဆီ ဖုန်းဆက်မယ်လို့ ဇာတ်မင်းသားလေးက ပြောခိုင်းတာပြောပြ။

၅-၉-၂၀၀၈(သောကြာနေ့)

အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ (၂၁ ရက်မြောက်နေ့)

NLD မှ အထူးသတင်းကြေညာချက် ထုတ်ပြန်၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်သည် နေ့စဉ်ပို့နေကျ အစားအသောက် 'ဈေးခြင်း' တောင်းမယူတော့သည်မှာ သုံးပတ်ကျော်နေပြီ ဆိုတဲ့အကြောင်း၊ အစာရေစာ မရရှိခဲ့၍ တစ်ခုခုပြဿနာဖြစ်ခဲ့လျှင် နှ၊ အ၊ ဖ အစိုးရတွင် တာဝန်ရှိကြောင်း ရေးသားထားတဲ့ သတင်းကြေညာချက်ကို ထုတ်ပြန်ပါတယ်။ သတင်းဌာန တွေကိုလည်း ပေးပို့ပါတယ်။

ညနေ ၆ နာရီခွဲလောက်မှာ လွှတ်ထားတဲ့ ဆက်သားက “အရေးကြီးတယ်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း အမြန်သွားပါ” လို့ အကြောင်းကြားတဲ့အတွက် လမ်းထဲသွားရ ပါတယ်။ လမ်းကို မည်သည့်ကားမှ ဖြတ်သန်းခွင့်မပြုတာ တွေ့ရပါတယ်။ အစ်မခြံနားမှာ စစ်ဆေးရုံက ကားတွေ တွေ့ရပါတယ်။ ‘ဗုဒ္ဓေါ’ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်ပြီ။ ဘယ်သူများလဲ။ ‘အစ်မများလား။’ လုံခြုံရေးတွေကလည်း အပြည့်ချထားတယ်။ လမ်းထဲမှာ ညီငယ် တစ်ယောက်လို ခင်မင်ရတဲ့ မောင်ကျော်သက်ထူး (ယခုကွယ်လွန်ရှာပါပြီ) ကို တိတ်တဆိတ် ဆက်သွယ်ရပါတယ်။ ပြောစရာရှိတာတွေပြောပြီး ကုက္ကိုင်းထိပ်မှာ ဆက်သားနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး ကုက္ကိုင်းမီးပွင့်ထိပ်၊ ဂျူဝယ်လ် ဟိုတယ်ရှေ့မှာ ကားတစ်စီးနဲ့ စက်ပျက်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ရပ်ထားဖို့ စီစဉ်ရပါတယ်။ နောက်တစ်စီးက အင်းလျားမြိုင်လမ်းထိပ်နားမှာ စက်ပျက်ချင် ယောင်ဆောင်ပြီး ရပ်ထားဖို့ စီစဉ်ရပါတယ်။ ထွက်လာတဲ့ ဆေးရုံကားနောက်ကနေ မယောင်မလည်နဲ့ လိုက်သွားဖို့ မှာရပါတယ်။ (လမ်းကြောင်း သေချာတယ်ဆိုရင် ဆေးရုံ ကားရှေ့ တော်တော်လှမ်းလှမ်းက ကြိုပြီးမောင်းသွားရမယ့် ကားတစ်စီးလည်း စီစဉ်ထားရ ပါတယ်။) အဲဒီကားက အဓိကကားဖြစ်ပါတယ်။ အရေးအကြောင်းရှိခဲ့ရင် ဖြစ်ခဲ့ရင် အသုံးပြုဖို့ လက်ကိုင်ဖုန်းရှိသူတွေနဲ့ နဂိုကတည်းက ကြိုတင်ပြောဆိုထားတာရှိတော့ အရေးကြီးလာတဲ့အခါ ကူညီကြပါတယ်။ ပြောရမယ့်စကားတွေကလည်း နာမည်ကြီး နိုက်ကလပ်နာမည်တွေ၊ နာမည်ကြီး ကာရာအိုကေဆိုင် နာမည်တွေအကြောင်းပဲ ပြောဆို ကြပါတယ်။ ကားအားလုံးဟာလည်း နံပါတ်အနီ တက္ကစီတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဖြစ်စဉ်ထဲမှာ ကျုပ် မပါဘူး။ ကျုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့သူတွေလည်း မပါဘူး။ ကျုပ်တို့ဆို သူတို့က သိတယ်။ မှတ်မိတယ်။ ဒီတော့ အားလုံးက သူစိမ်းတွေလေ။

ဆေးရုံကားက ည ၇ နာရီကျော်လောက်မှာ ထွက်လာတယ်တဲ့။ ရရှိတဲ့ သတင်းအရတော့ အစ်မမဟုတ်ဘူး။ ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်းရဲ့ သမီးအငယ်လေး (ဝင်းမမ)တဲ့။ အစာငတ်ခံတဲ့ဒဏ်ကြောင့် ဆေးရုံပို့ရတဲ့အဖြစ်။

ကားက ရန်ကုန်ဘက်ကို ဦးတည်နေတယ်တဲ့။ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးလား။ အထွေထွေရောဂါကုဆေးရုံသစ်လား။ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲတဲ့။ နောက်ဆုံးတော့ကားက ဆူးလေဘုရားနား ဦးတည်နေတယ်ဆိုတော့ ဘားလမ်းဆေးရုံဆိုတာ ကျိန်းသေနေပြီ။

(ခက်တာက ဆရာဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်းက ရန်ကုန်မှာမရှိဘူး။ နာဂစ်ဒဏ်ခံရတဲ့ ကျိုက်လတ်၊ ဘိုကလေးဘက်မှာ ပစ္စည်းတွေ သွားလှူနေတယ်။)

ဆေးရုံကားပေါ်မှာ အငယ်လေး (ဝင်းမမ)နဲ့အတူ အန်တီဝင်း (ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း) ပါ ပါသွားတယ်တဲ့။ ဒါဆို ခြံထဲမှာ အစ်မတစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တာပေါ့။ 'ဒုက္ခပါပဲ' စုံစမ်းကြည့်တော့ ခြံတံခါးက ပိတ်မယ့်သူမရှိဘူး။ ဒီအတိုင်း ထားခဲ့ရတာ။ အိမ်ထဲမှာ အစ်မတစ်ယောက်တည်း။ သက်ဆိုင်ရာက ရဲမေတွေကိုခေါ်ပြီး ခြံတံခါးဝရေ့မှာ အစောင့် ချထားတယ်တဲ့။ လုံခြုံရေးအင်အားတွေလည်းတိုးပြီး ချထားတယ်တဲ့။ သတင်းတွေ ဝင်လာတယ်။

၆-၉-၂၀၀၈ (စနေနေ့)

အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ (၂၂ ရက်မြောက်နေ့)

နံနက် ၆ နာရီကျော်လောက်မှာ အန်တီဝင်း (ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း) ဆေးရုံက ခြံထဲကို ပြန်လာတယ်ပြော။ အဲဒီတော့မှ ခြံတံခါးဝက ရဲမေတွေလည်း ပြန်ရှုပ်သိမ်းသွားတယ်လို့ သိရ။ မနက်စောစော ၇ နာရီလောက် ဆရာအိမ်သွား၊ ဆရာအိမ်နေ၊ သက်ဆိုင်ရာက ကျိုက်လတ်နဲ့ ဘိုကလေးနားက တောရွာတွေ ရောက်နေတဲ့ ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်းကို ညတွင်းချင်းလိုက်ရှာပြီး ရန်ကုန်ကို ပြန်လာဖို့ အကြောင်းကြားတယ်တဲ့။ နံနက် ၅ နာရီမှာ ဆရာတင်မျိုးဝင်း ရန်ကုန်ကိုရောက်၊ ဆေးရုံတန်းသွားပြီး အငယ်လေး (ဝင်းမမ) ကို ရောဂါ အခြေအနေ စစ်ဆေးပါတယ်။ ပြန်လာပြီး အိပ်နေတာပါလို့ ဆရာအိမ်က ပြောပြပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း စနည်းနာဖို့ ဘားလမ်းဆေးရုံဘက် ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ဆေးရုံရှေ့လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ နယ်မြေခံအဖွဲ့ ထိုင်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ ကျုပ်ကို မမြင်ကြဘူး။ ဆေးရုံပေါ် ခပ်တည်တည်နဲ့ တက်သွားပါတယ်။ (ဆရာတင်မျိုးဝင်း ဆေးရုံ ဆိုတော့ တံခါးစောင့်တွေက ကျုပ်ကို သိနေကြပါတယ်။) ဆာဂျီကယ်လ်ဝင်ဒီထံ ဝင်သွား တော့ အငယ်လေးရှိတဲ့အခန်းဝမှာ အရပ်ဝတ် အမျိုးသမီးရဲမေတွေ စောင့်နေတာ တွေ့ရ ပါတယ်။ (အသိသူနာပြုလေးက မျက်စိမှိတ်ပြီး အချက်ပြလို့) ခပ်တည်တည်နဲ့ အိမ်သာ ဘက် တန်းသွားပါတယ်။ အိမ်သာထဲကထွက်လာရော အားလုံးက ဝိုင်းရိုင်းနေတာနဲ့ (ငါ့တော့ သိသွားပြီလို့ ရိပ်မိလိုက်ပါတယ်။) လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှာ အသင့်ဆောင်လာတဲ့ ရေသန့်ဘူးသစ်ဆွဲထုတ်ပြီး ယောက်ျားလူနာတစ်ယောက်ရှေ့ရပ်နေ (ရေသန့်ဘူး ဝယ်ခိုင်း လို့ လာပေးတဲ့ပုံသဏ္ဍာန်) ရေသန့်ဘူးပေးလိုက်သလိုလုပ်ပြီး ခပ်တည်တည်နဲ့ လှေကား ဘက်ဆီ ဦးတည်လစ်ခဲ့ရပါတယ်။

ဆေးရုံအောက်ရောက်တော့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ကျောက်တံတား NLD က ကိုကြီးလှ ရောက်နေပါတယ်။ ဘေးမှာက နယ်မြေခံတွေ ထိုင်နေတဲ့ဝိုင်း ကိုကြီးလှက လှမ်းခေါ်တာနဲ့ ဝင်ထိုင်ရပါတယ်။ ကိုကြီးလှက "ဆရာတင်မျိုးဝင်း မရှိဘူး။ နယ်သွားလှူ

နေတယ်" လို့ပြောတာနဲ့ "ဟုတ်တယ်။ သိတယ်။ အပေါ့သွားချင်လို့ ဆေးရုံပေါ် ခဏ တက်သွားတာ" လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။ ကိုကြီးလှတို့က ဘာတစ်ခုမှ မသိသေးတဲ့ပုံ။ ကိုကြီးလှက "ဒီနေ့ ထူးခြားနေတယ်။ ဆေးရုံကို ဘယ်သူလာမလဲမသိဘူး" လို့ ပြောပြ နေတယ်။ ခဏနေတော့ ခရိုင်ကလူတစ်ယောက်လို့ ထင်ရတဲ့လူတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ဝိုင်းထဲ ဝင်ထိုင်တယ်။

"ခြံထဲက ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်းသမီး ဝင်းမမ ညက ဆေးရုံတင်ရတယ်။ ဘယ်လိုနေ သေးလဲ မသိဘူး" ပြောတော့မှ အားလုံးက သိသွားကြပြီး ကိုကြီးလှက "ဒီနေ့ ထူးပါတယ် လို့ ထင်နေတာ ဒါကြောင့်ကိုး" လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ တစ်ယောက်က "စောစောက ကေအမ်အက်စ် ဆေးရုံပေါ်က ဆင်းလာပဲ" ပြောတော့ ခရိုင်ကလူက ကျုပ်ကို ကြည့်နေ ပါတယ်။ "ကျုပ်က အပေါ့သွားချင်လို့ ဆေးရုံပေါ်တက်သွားတာပါ။ ဘာမှမတွေ့ပါဘူး။ ရှင်းနေတာပဲ" လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဘားလမ်းထိပ်ကနေ ရှေ့နေဦးညာဏ်ဝင်း (ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ) လာနေတာမြင်ရပါတယ်။ သူက ဆေးရုံဘက်ခြမ်းက လျှောက်လာနေတာ။

ကျုပ်တို့က ဒီဘက်အခြမ်းမှာ ဆေးရုံရှေ့ရောက်နေတော့ အပေါ်ကို တက်သွား တာ တွေ့ရပါတယ်။ ကျုပ်လည်း ခဏနေ "ကိုကြီးလှကို ပြန်ဦးမယ်ဗျာ" ပြောပြီး ပြန်ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ (နောက်ပိုင်းမှသိရတာက ဦးညာဏ်ဝင်းက ကျွန်တော် ဘယ်သူပါ။ ဝင်းမမကို လူနာလာမေးတာပါ ပြောပြတော့ ရဲမေတွေက တွေ့ခွင့်မပေးဘူးလို့ ပြောလိုက် ကြပါတယ်။)

၇-၉-၂၀၀၈ (တနင်္ဂနွေနေ့)

အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ (၂၃ ရက်မြောက်နေ့)

နံနက် ၉ နာရီမှာ သတင်းထုတ်ပြန်ရေးအဖွဲ့က နေပြည်တော်မှာ သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲ လုပ်မယ်ဆိုတဲ့သတင်း ရရှိ လွှတ်ထားတဲ့ ဆတ်သားက ဝင်းမမရဲ့ အခြေအနေ ရရှိတဲ့ သတင်းတွေ ပြောပြ၊ ဝင်းမမက နှိုက်တည်းက ပိန်တာ၊ အစားမစားရတော့ သူ အရင်ဆုံး ထိတဲ့သဘောပါ။ အစ်မလည်း ပိန်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ အစ်မက အတွေ့အကြုံ ရှိထားတော့ ခံနိုင်ရည်ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြာလာရင် အစ်မလည်း ထိမှာပဲ။ အခုတောင် ဘယ်လိုနေလဲဆိုတာ သိရတာမဟုတ်ဘူး။

၈-၉-၂၀၀၈ (တနင်္လာနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၂၄ ရက်မြောက်နေ့)

အစ်မခြံရှေ့ လမ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ စစ်ဆေးရုံက ကားတွေ ရပ်ထားတယ်လို့ ပြောသံကြားတာနဲ့ လမ်းထဲကိုသွား၊ ကားအဝင်အထွက်တွေ တင်းကျပ်ထား။ လူအဝင် အထွက်လည်း တင်းကျပ်ထား။ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ဆီ တိုက်ရိုက်သွား၊ မရှိ ဘောလေး

နဲ့ ဇော်ဝင်းသိန်းတို့နဲ့တွေ့၊ ဇာတ်မင်းသားလေး ရုံးသွားတယ် ပြောပြကြ။

၉-၉-၂၀၀၈ (အင်္ဂါနေ့)

အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ (၂၅ ရက်မြောက်နေ့)

မနက် ဆရာတင်မျိုးဝင်းထံသွား။ ဝင်းမမအခန်းရှေ့ကဖြတ်၊ ရဲမေတွေက ကြည့်နေ၊ ဆရာအခန်းထဲ ခပ်တည်တည်နဲ့ ဝင်သွား။ ဆရာနဲ့ စကားပြော၊ ဆရာက "ခင်ဗျား ဟိုနေ့က ဆေးရုံလာတာ သက်ဆိုင်ရာက သိတယ်။ ကျွန်တော့်ကို တိုင်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့၊ ခင်ဗျားတို့ကို မျက်စိဒေါက်ထောက်တော့ ကြည့်နေကြမှာပဲ။ သတိတော့ထားနေဦး။ ကျွန်တော်ကတော့ ကေအစ်အက်စ် ဆေးရုံကိုလာတာ အပေါ့ သွားတာပါလို့ ရှင်းပြလိုက်ပါတယ်" လို့ ပြောပြီး နှစ်ယောက်သား ရယ်မိကြပါတယ်။

၁၀-၉-၂၀၀၈ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ (၂၆ ရက်မြောက်နေ့)

လမ်းထဲသွား ထူးခြားမှုမရှိ၊ လမ်းထဲက လူတွေကတော့ ခြံထဲမှာ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် အရင်ဆုံး သိကြပါတယ်။ ဝင်းမမ နေကောင်းလား၊ သက်သာရဲ့လား မေးကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တောင် သွားတွေ့ခွင့်မရဘူး။ သက်သာပါတယ်လို့ ဖြေရပါတယ်။

၁၁-၉-၂၀၀၈ (ကြာသပတေးနေ့)

အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၂၇ ရက်မြောက်နေ့)

မနက်စောစော လမ်းထဲသွား။ ဖင်ကောက်ကား အဖြူရောင်လေး ရောက်နေတာ တွေ့ရ၊ (ဒီနေ့ ထူးခြားမယ်လို့ထင်) ၉ နာရီမှာ ခြံရှေ့ကို လူသုံးယောက် ကူးသွားတာတွေ၊ ခြံရှေ့က ခေါ်နေတဲ့ပုံတွေ့ရ၊ ထွက်မလာ၊ ဘေးကခြံကနေခေါ်ဖို့ ဘေးခြံထဲကို ဝင်သွားတာ တွေ့ရ၊ ခဏနေ အန်တီဝင်းထွက်လာလို့လားမသိ၊ ဘေးခြံက သွားခေါ်တဲ့သူတွေ အစ်မ ခြံတံခါးဝဘက် ပြန်ပြေးလာတာ တွေ့ရ၊ အန်တီဝင်းထွက်လာ၊ တံခါးဝမှာ စကားပြောနေတာ တွေ့ရ၊ ၉ နာရီ မိနစ် ၂၀ မှာ ဖင်ကောက်ကား အဖြူရောင်လေး ပြန်ထွက်သွား။

ကိုနီဆီဖုန်းဆက်ပြီး "ဒီနေ့ ထူးခြားနိုင်တယ်။ ဆရာ့ဆီသွားမယ်၊ ခင်ဗျား လမ်းထဲမှာ ခဏလာနေပေးပါ" ပြောပြီး ကျုပ်လည်း ဆရာတင်မျိုးဝင်းဆီ ကားငှားပြီး လစ်ရပါတယ်။ ဆရာ့ကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြတော့ "ခင်ဗျား လမ်းထဲမှာ အချိန်ပြည့် ရှိနေဖို့ လိုတယ်" ပြောတော့ "ကျွန်တော် ကိုနီကို လမ်းထဲမှာ စောင့်နေဖို့ မှာထားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် အခု ပြန်သွားပါမယ်" ဆိုပြီး လမ်းထဲ ပြန်လာပါတယ်။ ၁၂ နာရီခွဲရောက်ပါတယ်။ ၁ နာရီမှာ ရှေ့နေဦးကြည်ဝင်း ခြံထဲဝင်လာတွေ့ရပါတယ်။ ၂ နာရီမှာ ပြန်ထွက်လာပြီး ပြည်ထဲရေးရုံးဘက် ပြန်ခေါ်သွားပါတယ်။ (ရှေ့နေ ဦးကြည်ဝင်း အစ်မခြံထဲ စတုတ္ထအကြိမ် ဝင်ခွင့်ရ။)

ညဘက်ကျ သတင်းဌာနတွေကတစ်ဆင့် ရှေ့နေဦးကြည်ဝင်း သတင်းထုတ်ပြန်ပါတယ်။

- ၁။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဟာ သူ့သားတွေထံက စာတွေကို လက်ခံခွင့်ရရှိ။
- ၂။ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ထံ ပို့ပေးခွင့်ရရှိ။
- ၃။ ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်းတို့သားအမိသည် နေထွက်မှ နေဝင်သည်အထိ အပြင်ထွက်ခွင့်ရရှိ။
- ၄။ လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ (၁၄-၉-၂၀၀၈) နေ့မှ စတင်ပြီး ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်း ကျန်းမာရေးစစ်ဆေးဖို့ ခြံထဲဝင်ခွင့်ရရှိ။
- ၅။ လာမည့် တနင်္လာနေ့ (၁၅-၉-၂၀၀၈) နေ့မှ စတင်ပြီး ကျုပ် (ကေအမ်အက်စ်) ကို ယခင်အတိုင်း အစားအသောက်တွေ ပြန်လည်ပေးပို့ခွင့်ရရှိမှာဖြစ်ကြောင်း ရှေ့နေ ဦးကြည်ဝင်းက သတင်းဌာနတွေကတစ်ဆင့် ပြောဆိုကြောင်းကြားသိရ။
(ကဲ ကျုပ်အစ်မလိုချင်တဲ့ အချက်တွေကို အစိုးရက လိုက်လျောရဦး ခွင့်ပြုရပြီ။ ဒါဆို ကျုပ်အစ်မဘက်ကလည်း အစာငတ်ခံလုပ်တာ ရပ်ဆိုင်းလိုက်ပြီလို့ ထင်ရပါတယ်။)

၁၂-၉-၂၀၀၈ (သောကြာနေ့)
အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ (၂၈ ရက်မြောက်နေ့)

မနက် ဆရာတင်မျိုးဝင်း ဆေးရုံကိုသွား၊ ဝင်းမမအခန်းရှေ့ ဖြတ်သွား။ အစောင့်တွေကကြည့်နေ၊ ဆရာတို့ တနင်္ဂနွေနေ့ကျရင် ဝင်ခွင့်ရမယ်လို့ပြော၊ 'တနင်္လာနေ့စကပြီး ခင်ဗျားက အရင်လို အစားအသောက်တွေ ပြန်ပို့ရလိမ့်မယ်' ပြောပြ။

ရှေ့နေ ဦးကြည်ဝင်းမှာလို့ သူ့ရုံးခန်းသွား စကားပြော၊ တနင်္လာနေ့ကျရင် ပစ္စည်းပြန်ပို့ရလိမ့်မယ်ပြောပြ၊ အားလုံး အဆင်ပြေသွားမှာပါတဲ့။

၁၃-၉-၂၀၀၈ (စနေနေ့)
အစ်မထံပစ္စည်းမပို့ရ (၂၉ ရက်မြောက်နေ့)

နံနက်ပိုင်း လမ်းထဲမှာ သွားစောင့်နေ၊ ရှေ့နေဦးကြည်ဝင်း အစ်မခြံထဲ ဝင်ခွင့်ရ၊ (ပဥ္စမအကြိမ်မြောက် ဦးကြည်ဝင်း ခြံထဲဝင်ခွင့်ရခြင်း)

အခြေအနေတွေက ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ပြန်ကောင်းလာတော့မှာပါ။ အဓိကက ဒိုင်ယာလော့ပဲဗျ။ တစ်ဖက်သတ်ကြီးပဲပြော၊ တစ်ဖက်သတ်ကြီးပဲ ဆုံးဖြတ်နေလို့ကတော့ သဘာဝမကျပါဘူး။ ဘာမဆို နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ပြောဆိုခွင့်ရှိမှ သဘာဝကျပါတယ်။

၁၄-၉-၂၀၀၈ (တနင်္ဂနွေနေ့)
အစ်မထံ ပစ္စည်းမပို့ရ (ရက် ၃၀ ပြည့်သောနေ့)

မွန်းလွဲ ၂ နာရီမှာ ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်းနဲ့ မပြုံး (ဒေါက်တာပြုံးမိုအိ)တို့

အစ်မကို ကျန်းမာရေးစစ်ဆေးဖို့ ခြံထဲဝင်ခွင့်ရ။ ညနေ ၆ နာရီမှ ပြန်ထွက်လာ။ (မနေ့က ဦးကြည်ဝင်းဝင်းခွင့် ရတုန်းက အစ်မက ခြံထဲမှာ မြက်ပင်တွေတောထနေတော့ သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သမားတွေနဲ့ရှင်း။ တစ်ပတ်တစ်ခါ သန့်ရှင်းရေးဝင်လုပ်ခွင့်တွေ တောင်းဆိုတာကို သက်ဆိုင်ရာက ခွင့်ပြုတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ဆရာက ပြောပြ။ အဲဒါကို အစ်မက အဆင်ပြေတဲ့တစ်နေ့ကျမှ လုပ်မယ်။ အခုလောလောဆယ် လုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေ အရင်လုပ်ရဦးမယ်ဆိုပြီး အစ်မက ပြောတာကို ပြန်ပြောပြပါတယ်။)

အစ်မက ကေအမ်အက်စ်ကို မနက်ဖြန်ကစပြီး ပစ္စည်းတွေပြန်ပို့ပေးရလိမ့်မယ်လို့ မှာလိုက်တယ်။ မှာလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းစာရင်းစာရွက်ကို ဆရာက ပေးပါတယ်။ မနက်ဖြန် ညနေကျရင် အငယ်လေး (ဝင်းမမ) ဆေးရုံဆင်းမယ်။ ပစ္စည်းတွေကို မနက်ကတည်းက ကြိုတင်ဝယ်ထားပြီး ကိုနီတို့အိမ်မှာ စောင့်နေပါ။ အငယ်လေးကို ခေါ်လာတဲ့ ကားပေါ်ပစ္စည်းတွေတင်ပေးလိုက်ပြီး ကေအမ်အက်စ်ပါ လိုက်ခဲ့ပါ။ ခြံထဲကို ပို့ပေးမယ်လို့ အစ်မက မှာလိုက်ကြောင်း ဆရာတင်မျိုးဝင်းက ပြောပြပါတယ်။

(ဩဂုတ် - ဘာလို့လို့နဲ့ ပို့နေကျ အစားအသောက်တွေ အစ်မ လက်မခံခဲ့တာ။ ဩဂုတ်လ ၂ ရက်နေ့ကနေ ၈ ရက်နေ့အထိက ခြောက်ရက်၊ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်နေ့ကနေ စက်တင်ဘာလ ၁၄ ရက် (ဒီနေ့) အထိက ရက်ပေါင်း ၃၀၊ စုစုပေါင်း ၃၆ ရက်တိတိ အစားအစာ မပို့ခဲ့ရပါဘူး။)

၁၅-၉-၂၀၀၈ (တနင်္လာနေ့)
 (အစားအသောက်ပို့တာကို အစ်မ ပြန်လည်လက်ခံသောနေ့)

မနေ့ညနေက ဒေါက်တာတင်မျိုးဝင်းနဲ့ မှာလိုက်တဲ့ပစ္စည်းတွေကို ညနေ ၄ နာရီ အရောက်ပို့ပေးရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် မမအေး၊ ဝါဝါ၊ ကိုနီတို့နဲ့ စီစဉ်ထားပါတယ်။ ညနေ ၃ နာရီခွဲမှာ ဆေးရုံဆင်းလာတဲ့ အငယ်လေး (ဝင်းမမ)ကို ခေါ်လာတဲ့ ကားရောက်လာတော့ ကားပေါ်ပစ္စည်းတွေတင်ပြီး အစ်မခြံဘက်ကို ထွက်လာပါတယ်။ ဇာတ်မင်းသားလေးတို့ဆီ ရောက်တော့ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ ရောက်နေပါတယ်။ ဆေးရုံဆင်းလူနာနဲ့အတူ မိန်းကလေးအဖော်တစ်ယောက် ပါလာလို့ ဦးဝင်းနိုင်ထွန်းက သူဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲ မေးတာနဲ့ ဆရာတင်မျိုးဝင်းတို့ သင်တန်းက သင်တန်းသူတစ်ဦးပါ။ 'ကလျာ'လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဆေးရုံဆင်း လူနာအတွက် သူနာပြုသဘောနဲ့ ဆရာတင်မျိုးဝင်းက အဖော်ထည့်ပေးလိုက်တာပါလို့ ရှင်းပြရပါတယ်။ ဇာတ်ပုံရိုက်ပြီးမှ မှတ်တမ်းတင်ကြပါတယ်။

အစ်မတို့မှာလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေက ဆန်တစ်အိတ်၊ ကြောင်စားဖို့ ဆန်လေးပြည်၊ မီးသွေးသုံးအိတ်၊ ဆီတစ်ပုံး၊ ကြက်သွန်ဖြူနီ၊ အာလူး၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊ မုန့်လာဥနီ၊ ဟင်းနုနယ်၊ ရွှေဖရုံသီး၊ ဂေါ်ရခါးသီး၊ ငရုတ်သီးစိမ်းအပွ၊ ပဲပင်ပေါက်၊ ပဲပြား၊ သဘောသီးစိမ်း၊ ငါးခြစ်ပြီးသား၊ ငါးမြင်းခိုက်သား၊ နို့စိမ်း၊ နို့ဆီ၊ သံပရာသီး၊ ထင်းရှူးဆီတွေကို

ကိုနီပေးလိုက်တဲ့ NESTLE-DARK CHOCOLATE 400 .g. 140.oz (တစ်ပေအရှည်ရှိ နှစ်ပြား) (အနက်ရောင်ချောကလက်ဆိုတာက ကျန်းမာရေးအတွက် ဓာတ်စာနော်။)

ပစ္စည်းတွေကို ရှာဖွေစစ်ဆေးပြီး အစ်မခြံဘက် သယ်ယူခွင့်ပြုပါတယ်။ ဆန်အိတ်၊ မီးသွေးအိတ်၊ ဆီပုံးတွေကို တွန်းလှည်းလေးပေါ်တင်ပြီး ပေါ်တီကိုနားမရောက်ခင် အထိ လိုက်ပို့ပေးခွင့်ပြုပါတယ်။ ပေါ်တီကိုအောက်အထိတော့ သွားပို့ခွင့်မပြုပါ။

(ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းပြီး ပြေလည်မှုတွေ ရရှိခဲ့ကြတာဟာ ဝမ်းသာစရာပါပဲ။)

ဥပဒေအရ ခံစားခွင့်ရှိတာတွေကို တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ရှိရပါမယ်။ 'လိုရာဆွဲပြီးတော့ ဥပဒေအရမဟုတ်ဘဲ လုပ်တာတွေ အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့ပြီ' ဆိုပြီး ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဟာ သူရသင့်တဲ့ ခံစားခွင့်တွေကို တောင်းဆိုတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တာပါ။ ၎င်း ရက်အကြာမှာ ဥပဒေအရ တောင်းဆိုတာတွေကို အာဏာပိုင်အစိုးရက လိုက်လျောခဲ့ရပါတယ်။ (ပထမက ခြောက်ရက်၊ ဒုတိယက ရက် ၃၀)ပါ။

မိုလ်ချို ဝိစာအင်ဆန်း

ပါလီမန်ခေတ်က ထုတ်ဝေခဲ့သော အစီမံဗေဒပုံ

စိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပုံပါတဲ့ အင်္ကျီလေးနှစ်ထည်ရဲ့ နောက်ခံဖြစ်ရပ်မှန်

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက်နေ့။

အစ်မအိမ် ရေကန်ဘက်အခြမ်း ပေါ်တီကိုအောက်မှာ ကျွန်တော် သတင်းစာ ထိုင်ဖတ်နေတယ်။ သတင်းစာထဲမှာ ကြော်ငြာလေးတစ်ခုတွေ့တယ်။ “မိမိတို့ရဲ့ ဓာတ်ပုံကို အင်္ကျီပေါ်မှာ ရိုက်ပေးလို့ရတဲ့စက် မြန်မာပြည်ကို ရောက်ပြီ။ နက်ဖြန် (၆-၂-၁၉၉၆) နေ့ စပြီး ဖွင့်တော့မည်” ဆိုတဲ့ ကြော်ငြာလေးကို စိတ်ဝင်စားတာနဲ့ ဖတ်မိတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေး၊ မြောက်ဘက်တန်းနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဗဟိုရုံဝင်ပေါက် ဘေးနားက (လစ်ပင်းကာလာ) ဆိုင်မှာတဲ့။ ရိုက်မယ့်အင်္ကျီ (တီရှပ်)က သတ်သတ်ရောင်းပေးတယ်။ ရိုက်ခက သတ်သတ်ပေးရတယ်။ မိမိတို့ ရိုက်ချင်တဲ့ပုံကို ယူလာပါတဲ့။

(ကျွန်တော်တို့ဆီမှာက ဆေးဆိုးပန်းရိုက်လုပ်ငန်းပဲရှိတာပါ။ အင်္ကျီပေါ်မှာ ဓာတ်ပုံကို ရိုက်တာက လက်ဖြစ်သဘောပဲရှိပါသေးတယ်။ စက်နဲ့ရိုက်တာမျိုးက မရှိသေးပါ။)

“ဟာ ဒါဆိုအတော်ပဲ၊ အစ်မပုံယူသွားပြီး တီရှပ်ပေါ်မှာ ရိုက်ရမယ်။ ငါဝတ်နေတဲ့ အစ်မပုံအင်္ကျီတွေက နိုင်ငံခြားကရိုက်တဲ့ပုံတွေ၊ ဒီမှာဆို ကိုယ့်စိတ်ကြိုက်ပုံတွေ ရိုက်မှာပေါ့” ဆိုပြီး သတင်းစာထဲပါတဲ့ ကြော်ငြာအကြောင်း အစ်မကို ပြောပြတယ်။

“အစ်မရေ အင်္ကျီပေါ်မှာ ပုံတွေရိုက်ပေးမယ့်စက် မြန်မာပြည်မှာ ရောက်လာပြီ၊ အစ်မပုံယူသွားပြီး ရိုက်ခိုင်းမယ်” လို့ ပြောတော့ အစ်မက

“ရိုက်ပါ့မလား၊ ကြည့်လုပ်ဦးနော်၊ တော်ကြာ ပြဿနာတွေ ဖြစ်နေဦးမယ်” လို့ အစ်မက သတိပေးပါတယ်။

“ရိုက်ပေးရင်တော့ ဝမ်းသာစရာပေါ့ အစ်မရာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သွားတော့ ကြည့်ပါရစေအစ်မ” ဆိုပြီး အင်္ကျီအနီရောင်နဲ့ ရိုက်ထားတဲ့ အစ်မရဲ့ ၈x၁၀ ဆိုက်ပုံကို

ရွေးထားလိုက်တယ်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၆ ရက်နေ့။

အစ်မပုံပါတဲ့ နိုင်ငံခြားကလာတဲ့ တီရှပ်ကို ဝတ်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေးက (လစ်ဗင်းကာလာ)ဆိုင်ထဲကို ခပ်တည်တည်နဲ့ ဝင်သွားတယ်။ ဆိုင်ထဲကလူတွေကလည်း ဝိုင်းကြည့်နေတယ်။ ရှပ်ရှင်မင်းသား ကိုကျော်သူရဲ့ဇနီး မရွှေစီးကွက်ကလည်း ကြည့်နေတယ်။ မန်နေဂျာလို့ထင်ရတဲ့ ဦးလေးကြီးတစ်ယောက်ဆီ တန်းသွားပြီး “အင်္ကျီပေါ်မှာ ရိုက်ချင်လို့” ပြောတော့ ရှေ့ကကောင်တာကို ညွှန်ပြပါတယ်။ တီရှပ်အဖြူရောင်မြောင်ကို အရင်စဝယ်ပါတယ်။ တီရှပ်အဖြူရောင်ကလည်း ဈေးနှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ (၁,၈၀၀ နဲ့ ၂,၀၀၀ လား မမှတ်မိတော့ပါ။) နှစ်ထည်ဝယ်လိုက်ပါတယ်။ ဘောက်ချာဖြတ်ပေးပါတယ်။ ရိုက်ခက သတ်သတ်ပေးရမှာပါ။

ပုံရိုက်တဲ့ကောင်တာရောက်တော့ ပုံပေးပါဆိုတာနဲ့ စက္ကူအိတ်ထဲက အစ်မပုံထုတ်ပြီးပေးလိုက်တယ်။ စာရေးမလေးတွေက အံ့ဩထိတ်လန့်တဲ့အမူအရာနဲ့ “ခဏနော်၊ သွားပြပေးပါရစေ” ဆိုပြီး ရုံးခန်းလေးထဲ ဝင်သွားတယ်။ လူရွယ်ပိုင်းတစ်ယောက်က စောစောကပေးလိုက်တဲ့ အစ်မပုံကိုကိုင်ပြီး ထွက်လာတယ်။ ဖော်ဖော်ရွေရွေ ရည်ရည်မွန်မွန်နဲ့ “အစ်ကို၊ ကျွန်တော်တို့က အစိုးရနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေချင်ပါတယ်။ ဒီပုံကိုတော့ ရိုက်ပေးလို့ မဖြစ်ပါဘူး။ တောင်းပန်ပါတယ်” လို့ ချိုသာစွာ ပြောဆိုပါတယ်။ အင်္ကျီကလည်း ဝယ်ထားပြီးဖြစ်နေတော့ “အစ်ကို ဒီပြင်ပုံ ဘယ်ပုံရိုက်ချင်လည်း ပြောပါ။ ရိုက်ပေးပါ့မယ်” လို့ ပြောလာပါတယ်။ ကျွန်တော်က

“ဒါဆို သမီးပုံရိုက်လို့မရရင် ဖအေပုံရော ရိုက်လို့ရမလား” ဆိုပြီး မေးတော့ “ရပါတယ်။ အဲဒါတော့ ရိုက်ပေးပါ့မယ်၊ ရိုက်လို့ရပါတယ်” လို့ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်က “အခုတော့ ပါမလာဘူး။ နက်ဖြန်မှ ပြန်လာပြီး ရိုက်ရင်ရမလား” မေးတော့ “ဟာ ရပါတယ်။ နက်ဖြန်ယူလာခဲ့ပါ” လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ တစ်ဆိုင်လုံးမှာရှိနေတဲ့ လူတွေရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ ကျွန်တော်ဆီမှာ ရှိနေကြတာ သတိထားခဲ့မိပါတယ်။ မရွှေစီးကွက်ကလည်း ပြုံးပြီး ကြည့်နေပါတယ်။ (အဲဒီအချိန်ကတည်းက မရွှေစီးကွက်တို့နဲ့ ကျွန်တော်က မသိသေးပါ။)

ကျွန်တော် ဆိုင်ထဲက ပြန်ထွက်လာပြီး သံဖြူရုံနားရောက်တော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က နောက်ကနေ လှမ်းခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ခဲဘော်ရဲဘက် လမ်ဘမ်ဘာပေါ်ပေါ်ရဲ့ ညီမ မသီတာဖြစ်နေတယ်။

“သီတာက ဒီဆိုင်မှာလုပ်နေတာ။ ဦးမြင့်စိုးဝင်လာတော့ အံ့ဩသွားတယ်။ ပြဿနာတွေတော့ ဖြစ်တော့မှာပဲဆိုပြီး စိတ်ပူနေတာ။ ဒီဆိုင်က ရှပ်ရှင်မင်းသား

ကိုကျော်သူနဲ့ ကိုရဲနိုင်ဝင်းတို့ဆိုင်လေ။ ကိုရဲနိုင်ဝင်းကို မသိဘူးလား”ဆိုတော့ “ဟာ ဗုဒ္ဓေါ၊ ကြားဖူးတယ်၊ သိတော့ မသိဘူး။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆက်ဆံပါတယ်။ သဘောကောင်းပါတယ်။ အစ်မပုံတော့မရပါဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်ပုံတော့ လုပ်ပေးမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ နက်ဖြန်မှ ပုံယူလာပြီး တစ်ခေါက်ပြန်လာပါလို့ ပြောတယ်လေ။ ကျေးဇူး တင်ပါတယ် ညီမရယ်”လို့ ပြောလိုက်မိပါတယ်။

ခြံထဲပြန်ရောက်တဲ့အခါ အစ်မကို ပြောပြရပါတယ်။ “အစ်မရေ၊ ကျွန်တော် သွားတဲ့ဆိုင်က လူကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ သားတစ်ဦးဖွင့်ထားတဲ့ ဆိုင်ဖြစ်နေတယ်။ အဆင်ပြေ ပါတယ်။ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆက်ဆံပါတယ်။ အစ်မပုံတော့ ရိုက်ပေးရဲဘူးတဲ့။ အစ်မဖေဖေပုံကိုတော့ ရိုက်ပေးပါမယ်တဲ့။ နက်ဖြန်မှ အစ်မဖေဖေပုံယူပြီး တစ်ခေါက် သွားရဦးမယ်။ အင်္ကျီက အဲဒီဆိုင်မှာပဲ ဝယ်ပြီးသားဖြစ်နေတော့ ဗိုလ်ချုပ်ပုံ ယူလာခဲ့ပါ။ အင်္ကျီမှာ ရိုက်ပေးပါမယ်လို့ ပြောပါတယ် အစ်မ”လို့ပြောတော့ အစ်မက

“လူကြီးဆိုတာ ဘယ်လူကြီးရဲ့သားကို ပြောတာလဲ”လို့ မေးပါတယ်။

“ဟိုလေ အစ်မနဲ့ ကျွန်တော်တို့အားလုံးနဲ့ သိတဲ့လူကြီးတစ်ယောက်လေ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်ပေါ့”လို့ ပြောတော့

“ကေအစ်အက်စ်ကလေ လုပ်လိုက်ရင် ရာဇဝင်အိုး တုတ်နဲ့ထိုးတဲ့ အလုပ် တွေပဲ” တဲ့ဗျာ။

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၇ ရက်နေ့။

အစ်မအိမ်မှာရှိတဲ့ အစ်မဖေဖေရဲ့ပုံ။ အဲဒီပုံဟာ အစ်မတို့ မိသားစုမှာပဲရှိတဲ့ပုံ၊ ဝေါလ်ရှိ(ပါလီမန်ခေတ်က ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဘေးတစောင်းပုံ၊ ဆံပင် အမောက်လေးနဲ့ စစ်အင်္ကျီဝတ်ထား) တစ်ပုံယူပြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေး သွားရပါတယ်။ (လစ်ဗင်းကာလာ)ဆိုင်ထဲဝင်သွားတော့ တစ်ဆိုင်လုံး ဝိုင်းကြည့်နေကြတယ်။ မန်နေဂျာ ဦးလေးကြီးက “ဟာ မနောက လာတဲ့ကောင်ပဲ၊ ဘာပုံတွေယူလာဦးမလဲ”ဆိုပြီး စိုးရိမ်တဲ့ အကြည့်နဲ့ ကြည့်နေပါတယ်။

“မနောက အင်္ကျီဝယ်ထားပြီးပါပြီ။ ပုံယူလာခဲ့ပါ။ ရိုက်ပေးပါမယ်လို့ ပြောတာနဲ့ အခု ပုံယူလာပါတယ်”လို့ ပြောတော့ ကိုရဲနိုင်ဝင်းကို ခေါ်ပေးပါတယ်။ ကိုရဲနိုင်ဝင်းကို အင်္ကျီနဲ့ ပုံပေးလိုက်တော့ “လာ လိုက်ခဲ့ပါ”ဆိုပြီး ရိုက်တဲ့စက်ရှေ့မှာ သူ့ကိုယ်တိုင် ထိုင်ပြီး လုပ်ပေးပါတယ်။ ပုံအနေအထား၊ အရွယ်အစားတွေ ပြပါတယ်။ ကြိုက် မကြိုက် မေးပါတယ်။ အရောင်ကိုလည်း ဘယ်အရောင်နှစ်သက်သလဲ၊ ဘာစာသားထည့်ချင်ပါသလဲ မေးပါတယ်။ ပုံမှာက မြန်မာလို ‘ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း’ဆိုတဲ့ စာသား ပါပါတယ်။ အဲဒါကို အင်္ဂလိပ်လို ပြန်ရေးပေးပါတယ်။ “အင်္ကျီမှာ နာမည်စာလုံး ရေးပေးလို့ရမလား”မေးတော့

“ရပါတယ်၊ ဘာနာမည်ရေးချင်ပါသလဲ” သူက ပြန်မေးပါတယ်။

“တစ်ထည်မှာ KIM လို့ ရေးပေးပါ။ နောက်တစ်ထည်မှာ ALEXDRA လို့ ရေးပေးပါ” လို့ ပြောတော့ လုပ်ပေးပါတယ်။ အားလုံးပြီးတော့ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောဆိုရပါတယ်။

ခြံထဲပြန်ရောက်တော့ “အစ်မရေ၊ အားလုံး ချောချောမွေ့မွေ့နဲ့ အဆင်ပြေ ပါတယ်။ မောင်မြင့်ဆန်းအောင်နဲ့ မောင်ထိန်လင်းတို့ နာမည်ကိုလည်း အင်အားရှိ ရေးပေး လိုက်တယ်။ အဲဒါကို အစ်မသားတွေဆီ ပေးပေးပါ” ပြောတော့ “ကေအစ်အက်စ်အတွက် အင်အားရှိရော” ဆိုတော့

“မြန်မာပြည်မှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပုံကို အင်အားရှိပေါ့မှာ ဘယ်သူမှ ရိုက်မပေး ရဲတဲ့အချိန်မှာ နိုင်ငံခြားက ပထမဦးဆုံးလာတဲ့စက်နဲ့ ရိုက်ပေးရဲတဲ့သူကို ကျေးဇူးတင် ရပါမယ်။ ရိုက်ပေးတဲ့ လုပ်ပေးတဲ့လူသူဟာလည်း မောင်ထိန်လင်းတို့လို အနေအထားမျိုး ရှိတဲ့သူဆိုတော့ မောင်ထိန်လင်းတို့အတွက် ပိုပြီး သင့်တော်ပါတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အင်အားရှိလေးက နှစ်ထည်ပဲ ရှိရပါမယ်။ မောင်ထိန်လင်းတို့အတွက် အမှတ်တရပေါ့ အစ်မရေ၊ ကျွန်တော့်အတွက် မလိုပါဘူး” ပြောတော့ အစ်မက သဘောပေါက်သွားပါတယ်။ ပြုံးနေပါတယ်။

ကိုရဲနိုင်ဝင်းက ကိုကျော်သူ (ကိုမောင်)နဲ့ မရွှေစီးကွက်တို့ရဲ့ သူငယ်ချင်းတဲ့။

ကိုမောင်ရေ၊ နတ်မောက်သားနဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါသူများဆိုပြီး ကတုံးကြီး (ကိုဇာဂနာ) နဲ့ ကိုမောင်အကြောင်း ဆောင်းပါးရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ၊ မပြည့်စုံသေးဘူးဗျ။ ကိုမောင်သူငယ်ချင်း ကိုရဲနိုင်ဝင်း ကျွန်ခွဲတာ ရေးဖို့ ကျွန်တော် မေ့နေတယ်ဗျ။ တစ်မတော် ဖခင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပုံပါတဲ့ အင်အားရှိလေးနှစ်ထည်ကို တစ်မတော်ဖခင်ကြီးရဲ့ မြေးနှစ်ယောက် ဝတ်ဖို့အတွက် ကိုမောင်သူငယ်ချင်း (တစ်မတော် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသားတစ်ယောက်) က အင်အားရှိပုံမှာ ပုံရိုက်ပေးတာဗျ။ ဒါ သမိုင်းမှတ်တမ်းပဲ။ မှတ်တမ်းတင်ရမှာပေါ့။

ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတယ်။ (ခင်ဗျားတို့လည်း စဉ်းစားပေါ့။) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အခန်းကဏ္ဍကို ပျောက်ကွယ်အောင် လုပ်ထားကြတဲ့ ခေတ်ကြီးမှာ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသမီးကို လက်မခံချင်ကြဘူးတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပုံကို သတ္တိရှိရှိနဲ့ ဖော်ပြပေးရဲတဲ့အတွက် ကိုရဲနိုင်ဝင်းကို လေးစားရမယ်ဗျ။ သူ့ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းမှာ သူဟာ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်က စိတ်ဓာတ်မျိုးမရှိဘူးဆိုတာကို ဖော်ပြနေတာ ပဲ။ သူ့နေရာမှာ ဒီပြင်လူတစ်ယောက်သာဆိုရင်တော့ (ကျုပ်လား ရေခဲရေလောင်းပြီး ပါးရိုက်ခံချင်ခံရမှာ၊ လုပ်လည်း ခံရမှာပဲ၊ ပြန်မပြောရဲပေါင်ဗျ။) ကိုရဲနိုင်ဝင်းလို စိတ်ထား မျိုးရှိပါ့မလားဆိုတာ မေးခွန်းထုတ်စရာပါပဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို အသိအမှတ်ပြုတယ်။ ရင်ထဲမှာ ရိုနေကြတယ်ဆိုတာကိုသိရတော့ လေးစားဂုဏ်ယူစရာပါပဲ။ အခုဆို နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးသိန်းစိန်ကအစ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သရေစည်သူ မင်းအောင်လှိုင်ကပါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ တပ်မတော်ဖခင်ကြီး၊ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး၊ သခင်အောင်ဆန်း ဆိုပြီး ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလာကြတာကို လေးစားစွာ ဂုဏ်ပြုမိပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသမီး ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကလည်း

“(၆၈) နှစ်မြောက် တပ်မတော်နေ့ဗိတ်တာကို အစ်မ ကျေးဇူးတင်တယ်။ နောက် ပြီးတော့ သွားရတာလည်း ဂုဏ်ယူပါတယ်။ ဒါကတော့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တက်ဖူးတာပဲလေ။ ဟိုတော်လှန်ရေးနေ့လို့ အစ်မတို့က အမြဲခေါ်တယ်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး မင်အောင်လှိုင်ကနေပြီးတော့ ဒီနေ့ဟာ ဖက်ဆစ်ကို တော်လှန်ခဲ့တဲ့နေ့၊ တပ်မတော်နေ့လို့ ဘာဖြစ်လို့ခေါ်တယ်။ တပ်မတော်က ဘယ်တုန်းက စတည်ထောင်ခဲ့တယ်။ ဥပမာ ၂၇ ရက်၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၉၄၁ ခုနှစ်မှာ စတင်တည်ထောင်ခဲ့တယ်ဆိုပြီးတော့ အဲဒီလို ပြည့်ပြည့်စုံစုံပြောခဲ့တော့ အစ်မ အရမ်းအားရတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ဖေဖေ အကြောင်းလည်း ပြောသွားတော့ အစ်မကတော့ သိပ်ဝမ်းသာတယ်။ အားရတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ကျေးဇူးလည်းတင်ပါတယ်” လို့ ပြောဆိုသွားတာဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာ တပ်မတော်နဲ့ ဝေးကွာနေတဲ့ တပ်မတော်ဖခင်ကြီးနဲ့ သမီးရဲ့ ရင်ထဲက ဆန္ဒအမှန်တွေပါပဲ။

(ဒီနေရာမှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို တပ်မတော်ဖခင်ကြီး၊ အမျိုးသား ခေါင်းဆောင်လို့ ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းခဲ့တဲ့ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် သုံးယောက်ရှိခဲ့ပြီလို့ မှတ်တမ်းတင်လိုပါတယ်။)

ပထမဦးဆုံးက ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ဟောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းနဲ့ ဒုတိယက ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်(ဟောင်း) ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရတင်ဦး၊ တတိယက ယခုလက်ရှိ ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သရေစည်သူ မင်းအောင်လှိုင်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃၁ ရက်နေ့က ကျိုက္ကဆံကွင်း ဆရာစံခန်းမမှာ ကျင်းပတဲ့ ပထမအကြိမ် စစ်မှုထမ်းဟောင်းများ ညီလာခံ ပထမနေ့ အစည်းအဝေးမှာ မဆလပါတီဥက္ကဋ္ဌ စစ်မှုထမ်းဟောင်း နာယက ဦးနေဝင်းက

“လွတ်လပ်ရေးသမိုင်းကိုပဲ ရေးရေး ပြောပြော၊ တပ်မတော်သမိုင်းကို ရေးရေး ပြောပြော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့၊ ဦးအောင်ဆန်းရဲ့ အခန်းကဏ္ဍကို မြှုပ်လို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ကွယ်ဝှက်ထားဖို့ မလုပ်ကောင်းပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ အခု ကျွန်တော် ဒီအချက်ကို မီးမောင်းထိုးပြပြီး ပြောနေတာပါ။ ဒီတော့ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော် (ဘီအိုင်အေ)၊ ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော် (ဘီဒီအေ) ဒီနှစ်ခုစလုံးကို စပြီးတော့ ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့တဲ့ အချိန်မှာ ဗိုလ်တေဇခေါ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ဦးအောင်ဆန်းရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုနဲ့

ဖွဲ့စည်းခဲ့တဲ့အတွက် ဖခင်စစ်သည် ဗိုလ်တေဇခေါ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်” လို့ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဟောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းက ပြောဆိုသွားခဲ့တာကို မှတ်သားမိပါတယ်။

ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် (ဟောင်း) ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရဦးတင်ဦး ပြောတာတွေ ကတော့ ကြားနေရတာ အနှစ် ၂၀ ကျော်ပါပြီ။ ဘဘတင်နဲ့က အနေနီးတော့ အမြဲတမ်း လိုလို ကြားနေခဲ့ရပါတယ်။ ဘဘရွှေ (အငြိမ်းစားဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ဦးအောင်ရွှေ)၊ ဘဘလွန်း (အငြိမ်းစား ဗိုလ်မှူးကြီး လွန်းတင်)တို့ရဲ့ စကားတွေကတော့ တော်လှန်ရေး နေ့တိုင်း ကြားနေခဲ့ရပါတယ်။

ယခု ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သရေစည်သူ မင်းအောင်လှိုင် ပြောကြားတာကိုတော့ မကြာခင်က (၆၈)နှစ်မြောက် တပ်မတော်နေ့ (တော်လှန်ရေးနေ့) မှာ အားလုံး ကြားသိပြီးဖြစ်ပါတယ်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို တိုင်းပြည်ရဲ့ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး၊ တပ်မတော် ဖခင်ကြီးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုကြမယ်။ လက်ခံကြမယ်ဆိုရင် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီး လဲလျောင်းရာ အာဇာနည်ဂူဗိမာန်ကြီးကိုလည်း နိုင်ငံတကာအဆင့်အတန်းနဲ့အညီ ထားစေ ချင်ပါတယ်။ ဒါမှလည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ဂုဏ်ပြုရာရောက်ပါမယ်။ ကျေးဇူးဆပ် ရာ ရောက်ပါမယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်ပေးသွားခဲ့ရ သော်လည်း ဘာအကျိုးကျေးဇူးမှ ခံစားသွားရတဲ့သူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ မိသားစုတွေလည်း ဘာအကျိုးကျေးဇူးတစ်ခုမျှ ခံစားပိုင်ခွင့်မရှိခဲ့သလိုပဲ ယူလည်း မယူခဲ့ကြပါဘူး။ (၁၀(ခ)ဆိုတဲ့ ခံစားခွင့်လေးတစ်ခုကတော့ သမီးဖြစ်သူ အစ်မမှာ ခဏခဏ ရခဲ့ပါတယ်။)

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလမှာ ကြားဖြတ်ရွေးကောက်ပွဲလေးတစ်ခု လုပ်တော့ ကိုရ်နိုင်ငံ မိသားစုတွေလည်း မဲသွားထည့်ကြပါတယ်။ မဲထည့်ပြီးအပြန် သတင်းထောက် တွေက ဝိုင်းမေးကြတဲ့အခါ “ဒေါက်တာမေဝင်းမြင့်ကို မဲထည့်ခဲ့ပါတယ်။ အင်န်အယ်လ်ဒီ ကို မဲထည့်ခဲ့ပါတယ်”လို့ ဖြေကြားပုံတွေကို ဂျာနယ်တွေထဲမှာ မြင်ရဖတ်ရတော့ ပီတိဖြစ်ရပါတယ်။

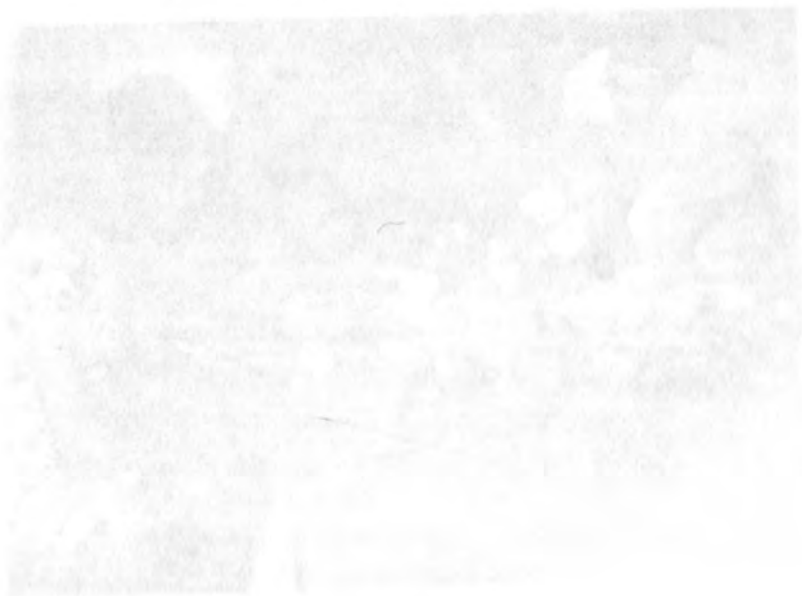
(ကိုမောင်ရေ၊ နတ်မောက်သားနဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါသူများ ဆောင်းပါးရဲ့ အဆက်လို့ မှယူရင်လည်း ရပါတယ်။)

ပူပူနွေးနွေး အစ်မပြောတဲ့စကားလေးတစ်ခုနဲ့ နိဂုံးချုပ်ပါရစေ။ ၁၃-၄-၂၀၁၃ (နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့) ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျိုတက္ကသိုလ်မှာ ပြောကြားခဲ့တဲ့ မိန့်ခွန်းထဲက အဓိကအချက် သုံးချက်ထဲက တစ်ချက် စကားလေးပါ။

“မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီ ခရီးဟာ တပ်မတော်ပါဝင်လာမှသာ ရည်မှန်းချက် ပေါက်မြောက်အောင်မြင်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်” တဲ့။

မြန်မာတိုင်း (၆) အတွဲ ၃၁၊ အမှတ် ၆၁၈၊ (၂၆၊ ၄ - ၂၀၁၃)

အစ်မနှင့်ကိုကိုလင်းအား မောင့်ဘက်တန်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှင့် အတူတွေ့ရစဉ်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသားအောင်ဆန်းလင်း (ကိုကိုလင်း)

အုတ်ဂူလေးပင်လယ်ဝသို့ထုတ်သွားခြင်း

၁၉၉၆ ခုနှစ်မှာ ကြံတောသုသာန်ကို လှိုင်သာယာ ရွှေတကော (ယခု ထိန်ပင်) သုသာန်နဲ့ မြောက်ဥက္ကလာပ ရေဝေးသုသာန်တွေဆီကို ပြောင်းရွှေ့မှာဖြစ်တဲ့အတွက် မိမိတို့ရဲ့ ကွယ်လွန်သွားရှာတဲ့ အဘိုးအဘွား၊ အဖေ၊ အမေ၊ ညီအစ်ကို၊ မောင်နှမတွေ ရဲ့အုတ်ဂူတွေကို သုသာန်အသစ်မှာပြောင်းရွှေ့ပြီး ထပ်မံဂူသွင်းနိုင်ကြောင်း စည်ပင်သာယာက ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်ထားပါတယ်။ ဘယ်နေ့ နောက်ဆုံးဆိုတာကိုလည်း ကြေညာပါတယ်။

တပ်မတော်ဖခင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့ ဒေါ်ခင်ကြည်တို့ရဲ့ ဒုတိယမြောက် သား။ အစ်မ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ အစ်ကို၊ ကိုအောင်ဆန်းလင်း (ကိုကိုလင်း) အုတ်ဂူလေးက ကြံတောသုသာန်မှာ ရှိနေပါတယ်။ စည်ပင်မှ နောက်ဆုံးသတ်မှတ်ရက် မတိုင်ခင် ကြံတောသုသာန်မှာ အရိုးကောက်ယူဖို့ အစ်မက ကိုချို (ဦးအောင်သန်းရဲ့ သား ကိုချိုအောင်သန်း)နဲ့ ကျွန်တော့်ကို တာဝန်ပေးပါတယ်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ထဲမှာလို့ ထင်ပါတယ်။

“အောင်ဆန်းလင်းလား။ အဲဒါ ကျုပ်အစ်မ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့အစ်ကို လေဗျာ။ ကျုပ်အစ်မက သူ့ကို ကိုကိုလင်းလို့ ခေါ်တယ်။ ကျုပ်အစ်မမှာ အစ်ကိုကြီးက ကိုအောင်ဆန်းဦး (ကိုကိုဦး)နဲ့ ကိုအောင်ဆန်းလင်း (ကိုကိုလင်း)ဆိုပြီး အစ်ကိုနှစ်ယောက် ရှိတယ်။ ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ဆုံးသွားတဲ့ ညီမကလေးတစ်ယောက်လည်း ရှိသေးတယ်။ ခင်ဗျားတို့ သိကြမှာပါ”

ကျုပ်အစ်မက သူ့အစ်ကို ကိုကိုလင်းကို အချစ်ဆုံးဗျ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက တစ်ခန်းတည်း အတူတူနေပြီး တတွဲတွဲနဲ့ မခွဲဘဲနေတာ သူ့အစ်ကို ကိုကိုလင်းနဲ့ဗျ။

သူ့အစ်ကို ကိုကိုလင်းအကြောင်းလား။ ပြောပြတာပေါ့။ ကိုကိုလင်း (ခ)

အောင်ဆန်းလင်းကို ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၀ ရက်နေ့မှာ မွေးဖွားပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားပျံ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက သူ့သားကို ချစ်စနိုးနဲ့ 'လင်းကြီး'လို့ ခေါ်တာနော်။ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ဟာ သူ့သား 'အောင်ဆန်းလင်း' ကို သိပ်စိုးရိမ်တာပဲလို့ ရင်းနှီးတဲ့သူတွေကို ပြောဆိုခဲ့တာ စာအုပ်တွေထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ ဖတ်ခဲ့ကြရမှာပါ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ သူ့သား အောင်ဆန်းလင်းကို ပိုပြီး ချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲပျံ။ ဘာကြောင့်လဲဆို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ကိုယ်ရံတော်လှုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဗိုလ်မင်းလွင် ဆိုတာ ရှိခဲ့ပါတယ်။ (ဝါရင့်နိုင်ငံရေးသမားဟောင်းကြီးများအဖွဲ့က ဗိုလ်မင်းလွင်က သတ်သတ်ပါနော်။) ဗိုလ်မင်းလွင်က နေ့စဉ် ဒိုင်ယာရီမှတ်တမ်းရေးတဲ့သူပါ။ သူ့ရဲ့ ၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၆ ရက်နေ့ ရက်စွဲ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းစာအုပ်လေးမှာ ဘာရေးခဲ့သလဲ ဆိုတော့-

“ည၊ ဒေါ်ခင်ကြည်၊ ဗိုလ်ချုပ်တို့ရဲ့သား အောင်ဆန်းလင်း၊ အချစ်ဆုံးကောင် သေဆုံး၍ စိတ်မချမ်းသာလှ”

(ညဘက်မှာ သတင်းစကားရတာကို ရေးထားတာပါ။)

ဆိုပြီး ရေးခဲ့တဲ့ ဒိုင်ယာရီစာအုပ်လေးဟာ အခု ၂၀၁၃ ခုနှစ်ဆို နှစ်ပေါင်း ၆၀ တိတိ ရှိခဲ့ပါပြီ။ ခုအချိန်အထိ ဗိုလ်မင်းလွင်ထံမှာ ရှိလျက်ပါပဲ။ ဗိုလ်မင်းလွင်ကတော့ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်မှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါပြီ။ 'အချစ်ဆုံးကောင်' လို့ စကားသုံးနှုန်းခဲ့ခြင်း အားဖြင့် 'ကိုကိုလင်း'(အောင်ဆန်းလင်း) ဟာ အားလုံးရဲ့ အချစ်ဆုံးဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုတာ သက်သေခံနေပါတယ်။

အဲဒီအချိန်တုန်းက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မိသားစုအနားမှာ ရှိခဲ့တဲ့သူတွေက အပါးတော်မြဲ ဗိုလ်ထွန်းလှရယ်၊ ကိုယ်ရံတော် ဗိုလ်မင်းလွင်ရယ်၊ ကားဒရိုင်ဘာ ကိုကျော်စိန် တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ သားသမီးသုံးယောက်နဲ့ အနီးကပ်ဆုံး ဆက်ဆံခဲ့တဲ့သူတွေပါ။ ကိုကျော်စိန်ဆိုရင် အစ်မတို့ မောင်နှမတွေရဲ့ အနွံအတာကို အခံရဆုံးပါ။ အစ်မဖေဖေနဲ့ အစ်မမေမေတို့က “ကျော်စိန်ရေ ကျော်စိန်” လို့ ခေါ်ကြတဲ့အခါ အစ်မတို့ မောင်နှမတွေကလည်း ကလေးတွေရဲ့ ပထိကလာ ပီကလာအသံလေးတွေနဲ့ “အော်စိန်ရေ အော်စိန်” လို့ လိုက်ခေါ်လေ့ရှိသတဲ့။

(၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ အစ်မ မြန်မာနိုင်ငံကို ပြန်ရောက်ပြီးနောက်ပိုင်းမှာ အစ်မဖေဖေ ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး လူတွေဖြစ်တဲ့ သခင်အုန်းမြင့်နဲ့ အန်ကယ် ဗိုလ်မင်းလွင်တို့ဟာ အစ်မနဲ့ အဆက်အသွယ်မပြတ်ဘဲ မိသားစုတွေကအစ ခင်မင်လျက်ရှိနေကြပါတယ်။ သခင်အုန်းမြင့် သား ကိုနီရယ်၊ ဗိုလ်မင်းလွင်သားတွေဖြစ်တဲ့ ကိုမော်၊ ကိုအောင်ဦးတို့ အစ်မအနားမှာ လာရောက်ပြီး ကူညီပေးနေကြတာကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ သခင်အုန်းမြင့်နဲ့ ဗိုလ်မင်းလွင် တို့ဟာ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် အစ်မ မလွတ်မြောက်ခင်လပိုင်း အလိုတွေမှာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်

ကွယ်လွန်သွားကြပါတယ်။ ဗိုလ်မင်းလွင်က ၁၅-၆-၂၀၁၀ မှာ ကွယ်လွန်ပြီး သခင်အုန်းမြင့်က ၁၉-၇-၂၀၁၀ မှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြပါတယ်။)

ကိုကိုလင်းကို အားလုံးကချစ်ခဲ့ကြသလို အစ်မအတွက် ကိုကိုလင်းဟာ ကစားဖော် အဖော်တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သလို သိပ်ပြီးတော့လည်း ချစ်ခဲ့ပါတယ်။ မောင်နှမနှစ်ယောက် မခွဲဘဲတတ်တဲ့နဲ့ နေလာကြတာ ကိုကိုလင်း ဆုံးသွားပြီ၊ မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့ အသိတရားကို နားလည်လိုက်ရတဲ့အချိန်မှာ အစ်မဘဝအတွက် အကြီးမားဆုံးသော သောကပါပဲ။ ကိုကိုလင်းနဲ့ အစ်မက တစ်နှစ်ကြီး တစ်နှစ်ငယ်လေ။ ကိုကိုလင်းဆုံးတော့ ကိုးနှစ်သား၊ အစ်မက ရှစ်နှစ်သမီး။

တစ်ခါတုန်းက အစ်မ စကားလေးတစ်ခွန်း ပြောခဲ့ပါတယ်။ “အခုအချိန်မှာ ကိုကိုလင်းသာရှိရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ” ဆိုတဲ့ စကားလေးပါ။ မှန်တာပေါ့။ ရှိစေချင်ပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်တူတဲ့ မောင်နှမနှစ်ယောက်လေ။ ကိုကိုလင်းက ၁၀ ရက်နေ့မွေးတော့ တစ်ဂဏန်းသမား၊ အစ်မကလည်း ၁၉ ရက်မွေးတော့ တစ်ဂဏန်းသမား၊ မောင်နှမနှစ်ယောက်စလုံးက တစ်ဂဏန်းသမားတွေဆိုတော့ အခု တစ်ယောက်တည်းနဲ့တင် ပွဲက ကြည့်လို့ကောင်းခဲ့တာ၊ နှစ်ယောက်ဆိုရင် ပွဲကြီးပွဲကောင်းကို ကြည့်ကြရမှာ ကျိန်းသေပါပဲ။

နှမကလည်း ဒီအစ်ကိုမှ ဒီအစ်ကို၊ အစ်ကိုကလည်း ဒီနှမမှ ဒီနှမ။ တစ်နေ့မှာပေါ့။ လူကြီးတွေမသိအောင် မောင်နှမနှစ်ယောက် စတိုခန်းထဲဝင်ပြီး ငှက်ပျောသီးတွေ တိတ်တိတ်ဝင်စားနေတာတွေ့တဲ့သူက တိုင်ပြောတော့ မောင်နှမနှစ်ယောက် ဆော်ပလော်တီးခံခဲ့ရပါတယ်။

တစ်နေ့၊ ၁၆-၁-၁၉၅၃ ခုနှစ်မှာ မောင်နှမနှစ်ယောက် တာဝါလိန်းနေအိမ်ခြံဝင်းထဲမှာ ဆော့ကစားနေကြတုန်း ရေကန်နားရောက်တော့ ကိုကိုလင်းက ရေစပ်မှာ ဆော့ကစားနေရင်းနဲ့ ရေကန်ထဲ ခြေချော်ကျသွားရကနေ ရေနစ်သွားပါတယ်။ လူကြီးတွေသိလို့ ဆင်းဆယ်ကြတဲ့အခါ အသက်က ပါမလာခဲ့ပါဘူး။ သူ့သိပ်ချစ်တဲ့ အစ်ကို သူ့မျက်စိအောက်မှာ သေမှုသေခင်းဖြစ်နေတာကို ဝင်ပြီး မကယ်နိုင်တဲ့အတွက် အစ်မဘဝမှာ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

ကိုကိုလင်းကို ကြံတောသုသာန်မှာ ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်တဲ့အခါမှာ သူ့ရှိစဉ်က သူ့နှစ်သက်ခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့ ကစားစရာပစ္စည်းလေးတွေပါ ထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ သူ့ကွယ်လွန်ပြီး ၄၃ နှစ် အကြာ ၁၉၉၆ ခုနှစ်မှာ ကြံတောသုသာန်ကို ဖျက်သိမ်းမှာဖြစ်တဲ့ အတွက် သူ့အုတ်ဂူလေးကို ဖယ်ရှားပေးခဲ့ရပါတယ်။

(ငါတို့ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့သားပဲ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ တိုင်းပြည်အပေါ် ကျေးဇူးရှိခဲ့တယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကို ကျေးဇူးဆပ်တဲ့အနေနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်သား အုတ်ဂူလေးကို သင့်တော်တဲ့နေရာမှာ ကောင်းမွန်စွာ ပြန်ထားပေးရမယ်ဆိုတဲ့အတွေးမျိုး တစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ကြပါဘူး။

အသုံးချချင်ရင်တော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဘာတွေ ပြောသွားပါတယ်။ ဘာတွေ ပိန်သွားပါတယ် ဆိုပြီး နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်ကြာတဲ့အထိ အသုံးချခဲ့ကြပါတယ်။)

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (လို့ထင်ရပါတယ်။ မမှတ်မိတော့ပါ) မှာ အစ်မက တာဝန်ပေးတာနဲ့ ကိုချိုနဲ့ ကျွန်တော် ကြံတောသုသာန်သွားပြီး စည်ပင်သာယာက ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ကိုကိုလင်းအုတ်ဂူကိစ္စ ပြောဆိုရပါတယ်။ အားလုံးက အကူအညီပေးကြ ပါတယ်။ ကိုကိုလင်းအုတ်ဂူက သရဏဂုံတင်တဲ့ ဇရပ်ကြီးရဲ့ ခေါင်းရင်းပိုင်း အရှေ့ဘက်နား မှာ ရှိပါတယ်။ သုသာန်နဲ့ အုတ်တံတိုင်းနဲ့ ၁၅ ပေအကွာလောက်မှာ ရှိပါတယ်။ အုတ်ဂူ တူးဖော်တာတွေကို စည်ပင်ဝန်ထမ်းတွေက တာဝန်ယူလုပ်ပေးကြပါတယ်။ အစ်မကိုတော့ အရိုးတွေ့လို့ တူးဖော်ခါနီးမှခေါ်ဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်။

အုတ်ဂူတူးဖော်စဉ်မှာ ကျွန်တော်တို့က စည်ပင်ရုံးခန်းမှာ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ စကားပြောဆိုနေကြပါတယ်။ စည်ပင်ရုံးခန်းဘေးက အခန်းတစ်ခန်းထဲမှာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တချို့နဲ့ တူးဖော်ပြီး အရိုးတွေကို စဉ်အိုးတွေမှာ နာမည်စာတန်းနဲ့ ချိတ်ဆွဲထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ဗိုလ်အောင် ကျော်ရဲ့ အရိုးအိုး၊ ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးခေါင်းဆောင် သခင်ကြီးတွေရဲ့ အရိုးအိုး၊ ရဲဘော် သုံးကျိပ်ဝင်တွေ၊ စာရေးဆရာ၊ အနုပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အရိုးအိုးတွေကို တွေ့ရပါတယ်။

စည်ပင်တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်ကို ကျွန်တော်က "ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဟာ တစ်ချိန်က တိုင်းပြည်မှာ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့ပါတယ်။ သူတို့အားလုံးကို တစ်နေရာတည်းမှာ သီးသန့်ဂူပြန်သွင်းထားပြီး ဂုဏ်ပြုထားသင့်ပါတယ်"လို့ ပြောတဲ့အခါ စည်ပင်တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်က "ကျွန်တော်တို့မှာ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်။ ထောက်ကြန့်မှာရှိတဲ့ နေသဟာယ စစ်သင်္ချိုင်းလိုပုံစံမျိုး မြက်ခင်းတွေ၊ မီးတိုင်တွေနဲ့ ကမ္မည်းကျောက်စာတိုင်းပြီး အဆင့် မြင့်မြင့် လုပ်ပေးမှာပါ"လို့ ပြောပြရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။ (ဟုတ်လားတော့ မသိခဲ့ပါဘူး။ ဗိုလ် အောင်ကျော်အုတ်ဂူလေးမှ ရှိသေးရဲ့လား။ ရှာကြည့်ကြပါဦး။ အဲဒီတုန်းက အရိုးအိုးတွေကို မြင်ခဲ့ရတာ ကျိန်းသေပါတယ်။) ညနေစောင်းတဲ့အထိ ကိုကိုလင်းအုတ်ဂူတူးတာ မပြီးသေး တဲ့အတွက် ရပ်ထားပြီး နက်ဖြန်မနက်မှဆက်တူးဖို့ ပြောဆိုပြီး ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

နက်ဖြန်မနက်စောစောသွားပြီး အုတ်ဂူကို ဆက်ပြီး တူးဖော်ကြပါတယ်။ ၁၀ နာရီလောက်ဆိုရင် အရိုးရှာတွေ့နိုင်တယ်လို့ပြောတာနဲ့ ခြံထဲပြန်ပြီး အစ်မကို ပြောပြ ပါတယ်။ အစ်မကိုယ်တိုင် လိုက်ပါလာပြီး အုတ်ဂူ ဆက်လက်တူးနေတာ ကြည့်ရှုပါတယ်။ အရိုးတွေ့ပြီလို့ ပြောကြတဲ့အခါ ယူလာတဲ့ မြေအိုး(သောက်ရေအိုးပုံစံ)ထဲကို တစ်ခုချင်း အစ်မကထည့်ပါတယ်။ သံချေးအထပ်ထပ်တက်နေတဲ့ မော်တော်ကားအင်ဂျင် ကိုယ်ထည့် လေး တစ်ခုကို တွေ့တဲ့အခါ "အဲဒါ ကိုကိုလင်းရဲ့ မော်တော်ကားလေး" ဆိုပြီး အစ်မက ပြောပါတယ်။ အပြင်ကိုယ်ထည့် သံဘော်ဒီက ပါးလွှာတဲ့အတွက် မရှိတော့ပါ။ အင်ဂျင်

ကိုယ်ထည်က လေးလံထူထဲတဲ့အတွက် သံချေးအထပ်ထပ်တက်ပြီး ရှိနေတာပါ။ အင်ကျင်လေးကို အစ်မကယူပြီး သံမြေအိုးထဲမှာ အရိုးစုလေးတွေနဲ့ အတူတူထားပါတယ်။ “ကိုကိုလင်း အနှစ်သက်ဆုံး အမြဲတမ်းဆော့ကစားခဲ့တဲ့ မော်တော်ကားလေးပေါ့” လို့ အစ်မက ပြောပြပါတယ်။

နောက်ဆုံး အားလုံးတူးဖော်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ စည်ပင်တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အစ်မက ကျေးဇူးတင်စကားပြောဆိုပါတယ်။ ကိုကိုလင်းရဲ့ အရိုးအိုးလေးရယ်၊ အုတ်ဂူ မှာ နာမည်ထွင်းထုထားတဲ့ စကျင်ကျောက်ပြားလေးရယ်ကို ယူဆောင်လာပြီး အိမ်ခြံထဲက ကန်စပ်နားမှာရှိတဲ့ သရက်ဖြူပင်ကြီးအောက်မှာ ခေတ္တယာယီထားရှိပါတယ်။

တစ်ပတ်အကြာမှာ အစ်မက အရိုးအိုးကို ကားပေါ်တင်ယူဆောင်ပြီး သန်လျင် ဘက်ဆီ မောင်းလာခဲ့ကြပါတယ်။ (ထိုအချိန်က ခြံဝင်းထဲမှာ လုံခြုံရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က အစ်မအတွက် လုံခြုံရေးတာဝန်ယူပေးနေတော့ အစ်မကားနောက်ကနေ ကားသုံးစီးနဲ့ အမြဲလိုက်စောင့်ရှောက်ပါတယ်။ ၁၉၉၅ ခုနှစ် အကျယ်ချုပ်က စစလွတ်ချင်း အချိန်မှာ တော့ လုံခြုံရေးအရာရှိကိုခေါ်တွေ့ပြီး ဘယ်သွားမယ်ဆိုတာ တရားဝင်ပြောဆိုရပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ အစ်မက ဘာတစ်ခုမှ ပြောဆိုခြင်းမရှိတော့ပဲ သွားစရာရှိရင် တစ်ခါ တည်း ထွက်ပါတယ်။) အခုလည်း လုံခြုံရေးအဖွဲ့က နောက်ကလိုက်လာပါတယ်။ ဘယ်သွားမယ်မှန်းမသိပါ။ သန်လျင်တံတားပေါ် ဖြတ်နေပြီသိတော့မှ သန်လျင်နဲ့နီးတဲ့ ပင်လယ်ဝမှာ အရိုးအိုးကို သွားမျှောမယ်ဆိုတာ ရိပ်မိကြပြီး ချက်ချင်း သန်လျင်ရေတပ် ကို အကြောင်းကြား ရေတပ်ကလည်း ရေငုပ်တပ်ဖွဲ့ကလူတွေ အကြောင်းကြားပြီး ရေကြောင်းကနေ လုံခြုံရေးယူပေးကြဖို့ စီစဉ်ကြတဲ့သတင်းကို နောက်မှ သိရပါတယ်။ ကျောက်တန်း ရေလယ်ဘုရားရောက်တော့ ရေတပ်က ရေငုပ်စစ်သည်တွေလို့ ထင်ရတဲ့ လူတွေကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ ရေလယ်ဘုရားတည်ရှိတဲ့ မှော်ဝန်းမြစ်အတိုင်း ပင်လယ် ထွက်ပေါက်ဝနားကို စက်လှေတွေငှားပြီး အရိုးအိုးမျှောဖို့ စီစဉ်ကြပါတယ်။ လုံခြုံရေး အဖွဲ့တွေ၊ ရေငုပ်စစ်သည်လုံခြုံရေးအဖွဲ့တွေက ဘေးနားကနေ အစ်မအဖွဲ့ကို လိုက်ပါ စောင့်ရှောက်ပါတယ်။

“ကိုကိုလင်းကတော့ ကြံတောသုသာန်ကနေ ပင်လယ်ပြင်မှာ အနားယူ သွားခဲ့ရပါပြီ”

ထောက်ကြန့် နေသဟာယစစ်သင်္ချိုင်းပုံစံမျိုး ထားရှိပေးမှာပါလို့ ကြံတောက စည်ပင်တာဝန်ရှိသူတွေ ပြောတဲ့စကားကို အစ်မကို ပြန်ပြောပြတော့ ပြုံးပြီး နားထောင် နေပါတယ်။ ယုံကြည်လား၊ မယုံကြည်လားဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် မသိပါ။ စည်ပင် သာယာက ပုဂ္ဂိုလ်တွေပြောသလို သမိုင်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်တဲ့အတွက် ထောက်ကြန့်က နေသဟာယစစ်သင်္ချိုင်းပုံစံမျိုး ထားသလားဆိုတာလည်း ကျွန်တော် မသိပါ။ ထားခဲ့

ရင်လည်း ကျေးဇူးတင်စရာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကိုကိုလင်းအုတ်ဂူလေးက ပျောက်သွားပြီး ပင်လယ်ဝရောက်သွားရတာကိုတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ “ပြောလို့ ရတာမဟုတ်ဘူး၊ ထပ်ပြောင်းချင် ပြောင်းနေဦးမှာ”ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ သာ၍ သာ၍ ဝေးရာဆီသွားထားမှ စိတ်ချရမယ်ဆိုပြီး အစ်မစီစဉ်ခဲ့တာဟာ မှန်ကန်နေပါတယ်။

မကြာခင် ကြံတောမြေမှာ ရှေ့ပင်းမောလ်ကွန်ဒိုနဲ့ ကြံတောသူ ကြံတောသား တွေနဲ့ ကြံတောကွန်ပေါင်းကြီးက ပေါ်လာတော့မှာပါ။ ရေဝေးမြေနေရာဆိုရင်လည်း စက်မှုဇုန်အမည်ခံပြီး မတန်တဆ အမြတ်တင်ဈေးနှုန်းတွေနဲ့ မြေကွက်ထုတ်ရောင်းစား မယ့် သူဌေးကြီးတွေ ရတနာပုံကိန်းဆိုက်ကြမှာ။ မြေဆိုလို့ သချိုင်းမြေနဲ့ ဝတ္ထုကံမြေပဲ ကျန်ပါတော့တယ်။ အာဇာနည်ကုန်းမြေဆို နှုတ်ခမ်းသားပဲ့နေပါပြီ။ ဒါကြောင့် ကိုကိုလင်း နမက သူသိပ်ချစ်တဲ့ သူ့အစ်ကို ကိုကိုလင်းကို အေးချမ်းတဲ့နေရာမှာ နေစေချင်တာပါ။

အစ်မသိပ်ချစ်တဲ့ ကိုကိုလင်းတစ်ယောက် ပင်လယ်ဝမှာ ကနေ့အထိ ရှိနေ သေးတယ်လို့များ အစ်မထင်နေဦးမလားမသိ။

အစ်မငလေ ကျောင်းသားသမဂ္ဂခေါင်းဆောင် သင်အောင်ဆန်းနဲ့ အိမ်မက်ထဲမှာ (ဒုတိယအကြိမ်) တွေ့ဆုံခြင်း

ဒီနေ့မနက် စာမူသွားပို့ဖို့ ထွက်လာရင်း ဗိုလ်ချုပ်လမ်း ပန်းဆိုးတန်းမှတ်တိုင်မှာ ဆင်းပြီး ဂျာနယ်တိုက်ဘက် လမ်းလျှောက်လာစဉ် ရှေ့ကသွားနေတဲ့ အဘိုးအိုတစ်ယောက် သွားနေတာကို ရှောင်ရင်းနဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အစ်မဖေဖေဖြစ်နေတယ်။

“ဦးကြီး... ဦးကြီး၊ ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိလား။ ဟိုတစ်ခါ ခြံထဲလာတုန်းက ကျွန်တော်နဲ့တွေ့တယ်လေ” ဟု ပြောပြရာ သေသေချာချာ ကြည့်ပြီး...။

“ငါ့သမီးကို အင်းစိန်ထောင်ခေါ်သွားတုန်းက ငါ့သမီးအိမ်နဲ့ခြံကို စောင့်ရှောက်ဖို့ ထားခဲ့တဲ့ မောင်မြင့်စိုးမို့လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ဦးကြီး၊ ဦးကြီး ဘယ်တုန်းက ရောက်ပါသလဲ၊ အခု ဘယ်သွားမလို့လဲခင်ဗျာ” လို့ မေးတဲ့အခါ...။

“ငါ အခု ရထားဆိုက်လို့ ဘူတာကလာတာ။ စပါတ်လမ်းကနေ အတွင်းဝန်ရုံးဘက် သွားကြည့်မလို့...။ အတွင်းဝန်ရုံးကို ဟိုတယ်ဖွင့်ခွင့် ပေးလိုက်တယ်ဆိုတော့ ဟိုတယ်များဖွင့်ပြီလားဆိုပြီး သွားကြည့်မလို့လေ” ဟု ဦးကြီးက ပြန်ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်က

“ဖွင့်ခွင့်ပေးတဲ့သတင်းတော့ ထွက်လာပါတယ်။ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရတဲ့သူကလည်း လုပ်မယ်လို့ ဖွင့်ပြောပါတယ်။ အဲဒီမှာ ပူညံ့ပူညံ့အသံတွေ တစ်ပြည်လုံးက ထွက်လာတော့ သမ္မတအမိန့်နဲ့ တားဆီးပယ်ဖျက်လိုက်လို့ ပျက်သွားပါတယ်ခင်ဗျာ” လို့ ကျွန်တော်က ပြန်ပြောပြီး ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းထဲဝင်ကာ

“ဦးကြီးခင်ဗျာ ကျွန်တော် ဒီအပေါ်ထပ်မှာ ဆောင်းပါးလေးသွားပို့ပေးပြီး ပြန်ဆင်းလာပါမယ်၊ စောင့်ပါခင်ဗျာ” လို့ ပြောပြီး ဂျာနယ်တိုက်ပေါ်တက်ပြီး ဆောင်းပါး သွားပေးပါတယ်၊ ပြန်ဆင်းလာပြီး

“ဦးကြီးသွားချင်တဲ့ အတွင်းဝန်ရုံးဟောင်းဘက် ကျွန်တော် လိုက်ပြပါမယ် ခင်ဗျာ” လို့ ပြောဆိုပြီး ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းအတိုင်း ဦးကြီးကို ခေါ်ဆောင်လာပါတယ်။

“ဦးကြီး ဘယ်မှာတည်းဖို့ ရည်ရွယ်ထားပါသလဲခင်ဗျာ ... အစ်မဆီကို သွားဖို့ အစီအစဉ်ရှိပါသလား” မေးတော့ အခုမှ လွတ်လပ်ကာစဆိုတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်လေး နေပါစေဦး၊ တော်ကြာ ငါ့ကြောင့်နဲ့ သူများအပြောအဆို ခံနေရပါဦးမယ် ... ဒီခွေးကောင် တွေက လိုရင်တစ်မျိုး မလိုရင်တစ်မျိုးလေကွာ” လို့ ဦးကြီးက ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော် က

“ဦးကြီးခင်ဗျာ မေတ္တာရပ်ခံပါရစေ ဒီတစ်ခါတော့ ကြုံတုန်းကြုံခိုက် ကျွန်တော် ဝတ္တရားကျေပွန်ချင်ပါတယ်။ ဦးကြီး ကျွန်တော့်အိမ်မှာ လိုက်ပြီး တည်းစေချင်ပါတယ်။ ဦးကြီးကို ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုတွေကိုလည်း လိုက်ပြချင်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် မေတ္တာရပ်ခံတာပါခင်ဗျာ” လို့ ပြောပြတဲ့အခါ ဦးကြီးက

“ဒါဆို ကောင်းပြီ ငါမင်းအိမ်မှာ လိုက်တည်းမယ် ... အခု အတွင်းဝန်ရုံးဘက် အရင်သွားကြည့်တာပေါ့” လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းသာအားရနဲ့ ဦးကြီးကို ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းအတိုင်း အတွင်းဝန်ရုံးဟောင်းရှေ့ခေါ်လာပြီး ပြပါတယ်။ ဦးကြီးက

“ဒါ ကိုလိုနီခေတ်က အဆောက်အဦလေး၊ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် အဆောက် အဦဆိုပြီး ထိန်းသိမ်းထားသင့်တာပေါ့ကွာ။ တံငါရွာလေးကနေ စင်ကာပူနိုင်ငံရယ်လို့ ဖြစ်လာတဲ့ နိုင်ငံမှာတောင် ဒီလိုအဆောက်အဦတွေရှိခဲ့လို့ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထား တာ ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်တွေက တအံ့တဩနဲ့ တကူးတက လာကြည့်ကြတာ ကမ္ဘာကို ကျော်လို့လေ၊ မလေးရှားမှာလည်း ဒီအတိုင်းရှိတယ်။ အိန္ဒိယမှာလည်း ဒီအတိုင်းရှိကြ တယ်လေကွာ။ သူတို့နိုင်ငံမှာ ဘယ်အစိုးရတက်တက် ပညာတတ်တွေ အုပ်ချုပ်တော့ ရှေးဟောင်းအဆောက်အဦတွေကို တန်ဖိုးထားလေးစားကြတယ်။ ဟိုတယ်အဖြစ် ငှားမစားဘူး။ အခန်းတွေအဖြစ် ငှားမစားတတ်ကြဘူး။ ပညာတတ်တွေ အုပ်ချုပ်တာကိုး” လို့ ဦးကြီးက ပြောဆိုပါတယ်။ ဦးကြီးက အတွင်းဝန်ရုံးဟောင်းကို အပြင်ကနေ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုပြီး ပြောတာက

“အခု ဒါကြီးက ရုံးမဟုတ်တော့ဘူးလေ၊ မြို့လယ်ကောင်မှာရှိပြီး မြက်ပင် ခြံပင်ဗလပွနဲ့ ဘယ်ဌာနက ထိန်းသိမ်းထားသလဲလို့” မေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က

“၁၉၄၇ ခုနှစ်ကနေ ၁၉၆၂ ခုနှစ်အထိတော့ အတွင်းဝန်ရုံးအဖြစ် ဆက်ဖွင့်ထား ပါတယ်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ် မတ်လ (၂)ရက်နေ့ကစပြီး စစ်ဘက်က အာဏာသိမ်းတော့ အုပ်ချုပ်ရေးဌာနတွေ အပြောင်းအလဲဖြစ်ကုန်ပြီး ဒီရုံးကြီးရဲ့ အခန်းကဏ္ဍကလည်း တန်ဖိုးလျော့ပြီး သာမန်အဆောက်အဦအဖြစ် ရပ်တည်သွားခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၇၄

ခုနှစ်နောက်ပိုင်း မဆလခေတ်မှာတော့ 'ဝန်ကြီးများရုံး'ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်တပ်ပြီး အစိုးရအဖွဲ့ရုံး လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် မှာ စစ်တပ်က တစ်ခါ အာဏာပြန်သိမ်းတော့ ရုံးတော့ ရုံးပါပဲ။ ဘာရုံးလဲတော့ မသိတော့ပါဘူး။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှာ အစိုးရအဖွဲ့ရုံးတွေ နေပြည်တော်မြို့တော်သစ်ကို ပြောင်းသွားတော့ ဒီရုံးကြီးလည်း လူသူမရှိဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။ မြို့လယ်ခေါင်မှာ ခြံနွယ် ပိတ်ပေါင်းနဲ့ ဖြစ်ကျန်ခဲ့တဲ့ အစိုးရရုံးဟောင်းကြီးပေါ့။ ၂၀၁၀ အစိုးရသစ်တစ်ခု တက် လာပြီးနောက် ၂၀၁၁-၂၀၁၂ ခုနှစ်လောက်မှာတော့ စီးပွားရေးသမား ခရိုနီတစ်ယောက် က ဟိုတယ်ဖွင့်ဖို့ စီစဉ်ပါတယ်။ ဟိုလူကပြော ဒီလူကပြောနဲ့ သမ္မတက ကြားဝင်လိုက်တော့ ဟိုတယ်ဖွင့်မယ့်အစီအစဉ် ပြောင်းသွားပြီး ရှေးဟောင်းအဆောက်အဦတွေ ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းခဲ့တဲ့ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က ကန်ထရိုက်ရသွားပြီး လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကြတာပါပဲ ..."

"ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ သမိုင်းပညာရှင်တွေ၊ ဗဟုသုတပညာရှင်တွေက ဦးစီးပြီး လုပ်တော့ တိုင်းပြည်အတွက် ကောင်းတာပေါ့"

"သမိုင်းပညာရှင်တွေ ပါမပါတော့ မသိပါဘူး ဦးကြီးရာ၊ ဦးစီးတာဝန်ယူတဲ့ လူလတ်ပိုင်း လူငယ်တစ်ယောက်ကတော့ ဗမာလူမျိုးတစ်ယောက်ပါပဲ။ နိုင်ငံခြားမှာ နေထိုင်တဲ့ ဗမာလူမျိုး၊ မိဘနှစ်ပါးက နိုင်ငံခြားမှာမွေးပြီး နိုင်ငံခြားမှာပဲ ပညာသင်ကြားခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ပေါ့။ မြန်မာ့ပညာရေးကို မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်း ပညာအထိ တောင် ပညာမသင်ကြားခဲ့ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက်က မြန်မာ့အရေး ကျွမ်းကျင်သူ၊ မြန်မာ့ နိုင်ငံရေးကျွမ်းကျင်သူ ပညာရှင်ဘွဲ့ခံယူပြီး အနုတောမှာ လူချောလုပ်လို့ရတဲ့ခေတ် ဆိုတော့ အနုတွေကြားထဲက လူချောကြီးပေါ့ ဦးကြီးရာ ... ဘိုးဘွားမိဘ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် အစီအစဉ်နဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ပါဝင်ဆောင်ရွက်တဲ့ အစီအစဉ်တစ်ခုပေါ့ ဦးကြီးရာ၊ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးကို ယှဉ်ဖို့ပါပဲ ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ အမျိုးသားခေါင်းဆောင် ကြီးလို ပြတိုက်မျိုး လုပ်ပြလာပါတယ်။ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးကို မလိုလားတဲ့ အုပ်စုကလည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းက အားပေးအားမြှောက် ပြုတာပေါ့။ ဘာလုပ်မလဲ လုပ်ချင်ရာလုပ် လုပ်ပိုင်ခွင့်ပေးပြီးသား။ နောက်ဆုံး အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးရဲ့ ဘဝ မှတ်တမ်း ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ စီစဉ်တာတောင် သူတို့ကလည်း သူတို့ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ပါ ပြောကြား လာတဲ့အထိ ယှဉ်ပြိုင်လာတာကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့ရဲ့ စီမံကိန်းက ဘာဆိုတာ ပြည်သူတွေအားလုံးက ရိပ်မိကြပါတယ်။ ဗမာစကားထဲမှာ 'မတူရင် မတုနဲ့' ဆိုတဲ့ စကား ရှိပါတယ်။ အဆင့်အတန်းချင်း ကွာပါတယ်။ အမျိုးသားခေါင်းဆောင် တပ်မတော် ဖခင်ကြီးဆိုတဲ့ အဆင့်အတန်းက လုပ်ယူလို့မရပါဘူး။ ဖန်တီးယူလို့ မရပါဘူး။ ရာသက်ပန် ကမ္ဘာတည်သရွေ့ ကမ္ဘာကြီးမပျက်သရွေ့ တည်ရှိနေမှာပါ။ တည်ရှိသွားမှာပါ။ ယှဉ်လာတာ တွေက တဒဂ် တဒဏပါ" လို့ပြောရင်း ဦးကြီးက

“ကဲပါကွာ၊ ဟိုတယ်ဖာခန်းမလုပ်တော့ဘူးဆိုတော့ ကောင်းပါတယ်ကွာ” လို့ ပြောအပြီး ဦးကြီးကို အတွင်းဝန်ရုံးဟောင်းရှေ့ကနေခွာပြီး နေအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်လာ ပါတယ်”

“ဦးကြီး ဒါ ကျွန်တော့်နေအိမ်ပါပဲ၊ ကျွန်တော်က တစ်ယောက်တည်းနေတာပါ။ စားသောက်တာကတော့ ဝယ်စားပါတယ်။ ဦးကြီးအတွက် အစားအသောက် ဝယ်ခြမ်းပေး ပါမယ်။ ဦးကြီး လွတ်လပ်စွာ ထိုင်ပါခင်ဗျာ” ပြောတဲ့အခါ-

“ငါက စာပေသမား၊ စာဖတ်တယ်၊ ဘာစာတွေရှိလဲကွ” လို့ မေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က

“ဦးကြီး သတင်းစာ၊ ဂျာနယ် အားလုံးရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က သတင်းစာ၊ ဂျာနယ် အားလုံး ဝယ်ပါတယ်။ အစဉ်လိုက်တော့ မထားပါဘူး။ သတင်းစာ ဂျာနယ်အားလုံးမှာပါတဲ့ ဖတ်သင့်တာ မှတ်သင့်တာအားလုံးကို ဖြတ်ညှပ်ကပ်လုပ်ပြီး ဖိုင်တွဲထားတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ပါတယ်။ လိုရင်းတွေပေါ့ ဦးကြီးရာ၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ဗဟုသုတရေးရာတွေကို ဖြတ်သိမ်းပြီး ဖိုင်တွဲထားပါတယ်။ သူ့နေ့စွဲအလိုက် ဖိုင်တွဲထားပါတယ်။ ဦးကြီး အဆင်သင့် ဆွဲဖတ်ရုံပါပဲခင်ဗျာ” လို့ပြောတော့

“အေး ကောင်းတယ်။ အပိုဆာဒါး မလိုတာတွေ လက်ညောင်းခံပြီး ဖတ်စရာ မလိုတော့ဘူးကွာ” လို့ ပြောပါတယ်။

ညနေစာ ဦးကြီးအတွက် ထမင်းဟင်းများ ဝယ်ပေးပြီး အိမ်မှာ ကျွေးပါတယ်။ ဦးကြီးဖတ်ဖို့ သတင်းစာဂျာနယ် ဖြတ်ညှပ်ပြီးသား ဖိုင်တွဲတွေကို ဦးကြီးကို ပြတဲ့အခါ ဦးကြီးက ဖိုင်တွဲအတွဲလိုက်တွေကို ယူကြည့်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း အပြင်သွားစရာ ရှိတာနဲ့ ဦးကြီးကိုပြောပြီး သွားပါတယ်။ ဦးကြီးကလည်း ဖြတ်ညှပ်ဖိုင်တွဲကြီးတွေကို စိတ်ဝင်စားစွာနဲ့ ဖတ်ရှုပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်။ မနက်ကျတော့ ဦးကြီးက

“မင်းက သတင်းစာ ဂျာနယ်တွေထဲက လိုရင်းအဓိကမှတ်ချက်စာသားတွေကို ဖြတ်ပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားတာပဲကွာ တိုင်းပြည်ရဲ့ နိုင်ငံရေးသတင်း၊ စီးပွားရေးသတင်း၊ လူမှုရေးသတင်း၊ အဓိကသတင်းတွေကို မှတ်တမ်းတင်ထားတာပဲ။ ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ အစိုးရသတင်း၊ လွှတ်တော်သတင်း၊ တပ်မတော်သတင်း၊ ရဲတပ်ဖွဲ့သတင်း၊ ဆန္ဒပြတဲ့ သတင်းတွေ စုံနေတာပဲ။ နောက်မှ အသေးစိတ် ဖြည်းဖြည်းဖတ်ရမှာပေါ့” လို့ ပြောရှာပါတယ်။

“ကဲ ဦးကြီးကို ကျွန်တော် ရန်ကုန်မြို့အနှံ့လိုက်ပြပါရစေ” လို့ ပြောတော့ ဦးကြီးက အဝတ်အစားလဲပြီး ထွက်လာပါတယ်။ ဦးကြီးနဲ့အတူ လမ်းမပေါ်ထွက်လာပြီး အငှားကား ငှားကာ ထွက်လာပါတော့တယ်။

“ဦးကြီး ရွှေတိဂုံဘုရား အရင်သွားပါမယ်။ ပြီးမှ တစ်မြို့လုံး လိုက်ကြည့်ကြတာ

ပေါ့ ဦးကြီးရာ" လို့ပြောတဲ့အခါ

"အေး ကောင်တာပေါ့လို့" ပြောပါတယ်။

အလုံလမ်းကနေ ရွှေတိဂုံဘုရားဆီမောင်းလာတော့ သမ္မတအိမ်တော်ဟောင်းရှေ့ ရောက်တဲ့အခါ

"ဒါ ဘုရင်ခံအိမ်တော်မို့လားကွ၊ အခုရော ဘာလုပ်ထားလဲလို့" မေးတဲ့အခါ

"အရင်က ဘုရင်ခံအိမ်တော်ပါ။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးတော့ သမ္မတအိမ်တော် ဆက်လုပ်ထားပါတယ်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ် စစ်တပ်အာဏာသိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း ဒီတိုင်းထားရာကနေ ၁၉၆၉ ခုနှစ်ရောက်တော့ တော်လှန်ရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌက သူ့အိမ်တော်သတ်မှတ်ပြီး တက်နေပါတယ်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ် ငလျင်လှုပ်တော့ သမ္မတအိမ်တော်လည်း ထိခိုက်သွားပါတယ်။ အရင်ဘုရင်ခံနဲ့ သမ္မတတွေနေခဲ့တဲ့ အိမ်တော်ကြီးကို ဖြိုချပစ်လိုက်ပါတယ်ခင်ဗျာလို့" ပြောပြတဲ့အခါ ...

"ဟ ငလျင်လှုပ်တာ ဖြိုကျသွားတာမဟုတ်ဘဲ၊ ပျက်စီးသွားတာလေးတွေကို ပြင်လိုက်ရင်ရတာပဲ။ အိမ်တော်တစ်ခုလုံး ဘာဖြိုစရာလိုလဲကွာ၊ ဆောက်ထားတဲ့ အဆောက်အဦက ကိုလိုနီခေတ်ထဲက အဆောက်အဦလေးကွာ၊ ဘုရင်ခံနေတာဆိုတော့ ထင်ရှားတဲ့အဆောက်အဦ၊ ရှေးဟောင်းအဆောက်အဦကွဲ့" လို့ ဦးကြီးက ပြောပါတယ်။

အလုံလမ်းတစ်လျှောက် လာရင်းက လမ်းဘေးသစ်ပင်တွေကို ကြည့်ရှုလာရင်း က "ဒါ အထင်ကရလမ်းလေကွာ၊ လမ်းဘေးမှာ အရိပ်ရတဲ့ အပင်မျိုးစိုက်ရမှာ၊ ကုံကော်၊ ပိတောက်၊ ခရောင်တွေစိုက်ရမှာ၊ ဘာလဲကွာ ကျွန်းပင်တွေစိုက်ထားတာ ကျွန်းပင် ဆိုတော့ အရိပ်ရလို့လား" လို့ မေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က

"ဒါ အသိဉာဏ်မရှိတဲ့ ပညာမတတ်တဲ့ အောက်တန်းစားစိတ်ဓာတ်ရှိတဲ့ အုပ်ချုပ်သူက ဩဝါဒပေးပြီး ယတြာနဲ့ ကျွမ်းသွားအောင်လို့ တစ်အိမ်ထောင်လျှင် သုံးပင် စီမံကိန်းနဲ့ ကျွန်းပင်တွေ စိုက်ခိုင်းလို့ စိုက်ထားတာပါ။ ကျွန်းပင်ဆိုတာ တောထဲမှာပဲ စိုက်ရတဲ့အပင်ပါ။ အရင်ကလည်း ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်နဲ့ ကြက်ဆူပင် မစိုက်မနေရ စိုက်ခဲ့ရပါတယ်။ ကြက်ဆူပင်ခတ် ထောင်(၃)နှစ်လို့တောင် ပါးစပ်ပြောဥပဒေနဲ့ ထောင်ချခဲ့ တာတွေ ရှိပါတယ်။ အောက်တန်းစားတွေ အုပ်ချုပ်တဲ့ခေတ်မှာ ဗေဒင်ကိန်းခန်းယတြာ အရ သစ်ပင်စိုက်ပေးရတဲ့အလုပ်က ရှိနေဦးမှာပါ" လို့ ပြောတော့

"တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်တာမှာ ဗေဒင်ကိန်းခန်း ယတြာတွေက လိုလို့လားကွာ၊ ဉာဏ်ပညာ အသိဉာဏ်နဲ့ အုပ်ချုပ်ရတာလေကွာ၊ (၁၀)တန်းတောင် မအောင်ပူးတဲ့ကောင်က တက္ကသိုလ် ဘွဲ့ရပညာတတ်မဟုတ်တော့လည်း သူ့လုပ်ချင်ရာ လုပ်တော့ ဝိုင်းလုပ်ပေးရ မှာပေါ့ကွာ၊ ဒါ ကြောင့်လည်း တိုင်းပြည်က ၂၆ နှစ်လည်း မတိုးတက်၊ ၂၃ နှစ်လည်း

မတိုးတက်နဲ့ အရှေ့တီမောလို့ခေါ်တဲ့ တီမောလက်စတေနိုင်ငံနဲ့ နင်လား ငါလား အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်နေဦးမှာ သေချာနေပြီလို့” ပြောဆိုလာကြရင်းက ရွှေတိဂုံအနောက်ဘက်မုခ် ရောက်လာပြီး ဘုရားပေါ် တက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဦးကြီးက စနေထောင့်မှာ ပန်းရေချမ်းကပ်လှူပြီး ရှိခိုးပူဇော်ပါတယ်။ ဘုရားကြီးကို တစ်ပတ်ပတ်ပြီး မြောက်ဘက် မုခ်က ပြန်ဆင်းကာ ကားငှားပြီး လင့်လမ်းဘက်ကနေ ပတ်လာတဲ့အခါ လင့်လမ်းနဲ့ ဓမ္မစေတီလမ်းထိပ်မှာ ကားတွေ ရပ်စောင့်နေကြရပါတယ်။

“ဟေ့ ဟိုမော်တော်ပီကယ်ရဲလေး ယာဉ်လမ်းကြောင်းရှင်းနေတာ လွတ်လွတ် လပ်လပ်နဲ့ ပြုံးပြီးရပ်နေတာ ကြည့်ကောင်းလိုက်တာ ကားပေါ်က သူ့ကို ရေဘူးတွေပေး၊ မုန့်ဘူးလားမသိ ဘူးတွေပေးသွားကြတယ်။ ဘေးနားက ကွန်ကရစ်ခင်းမြက်ခင်းပေါ်မှာလည်း ရေဘူးပေါင်းစုံ ဘူးပေါင်းစုံ ပြည့်နေတာပဲ။ ဘာလဲကွ” လို့ ဦးကြီးက မေးတာနဲ့ ရှင်းပြရပါတယ်။

“အဲဒီ ယာဉ်ထိန်းရဲလေးက မြန်မာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံးမှာ တစ်ယောက်တည်း ရှိတဲ့ ယာဉ်ထိန်းရဲလေးပါ။ ‘ခင်မြင့်မောင်’လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ သူ့ရှိနေရင် ယာဉ်ကျပ်တည်းမှုမရှိဘဲ စနစ်တကျနဲ့ ကျွမ်းကျင်စွာနဲ့ ယာဉ်တွေကို စီစဉ်ညွှန်ကြား ပေးတတ်သူပါ။ သူမရှိရင် အဲဒီနေရာမှာ ယာဉ်တွေအားလုံး ပိတ်ဆို့ကျပ်တည်းကုန်ပါတယ်။ သူ့ရှိရင် ပြုံးပြုံးနဲ့ ယာဉ်တွေအားလုံးကို အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပြီး စည်းကမ်းရှိစွာနဲ့ ထိန်းသိမ်းတဲ့အတွက် ယာဉ်ပိုင်ရှင်တွေက သူ့ကို ချစ်ခင်နှစ်သက်ပြီး ငွေပေးသူတွေပေး၊ ရေဘူးတွေ ထမင်းဘူးတွေ၊ မုန့်ဘူးအကောင်းစားတွေ စေတနာနဲ့ ပေးတာပါ။ သူက တောင်းတာမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီမှာတင် ဒီယာဉ်ထိန်းရဲလေးက နာမည်ကြီးခဲ့လို့ ပုဂ္ဂလိက သတင်းစာဂျာနယ်တွေက လူမှုထူးချွန်ဆုပေးတဲ့အထိ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီမှာ မနာလိုတဲ့သူတွေက ဟိုတိုင် သည်တောလုပ်လို့ နေရာပြောင်း ရွှေ့လုပ်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ တင် သူမရှိတော့ သူ့လိုမလုပ်တတ်တော့ ယာဉ်ပိတ်ဆို့မှုတွေဖြစ်ပြီး ဒုက္ခရောက်ကုန် ကြပါတယ်။ နောက်ဆုံး သူ့ကို ပြန်ခေါ်ပြီး တာဝန်ပေးလုပ်ခိုင်းတော့မှ အဆင်ပြေကုန် ပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ရာထူးတိုးပေး၊ ဂုဏ်ထူးပေးခံရတဲ့ ရဲဘော်လေးပါ။ သူက ကံကောင်းပါတယ်။ အခုအချိန်ထိ ကားပေါ်ကနေ ပိုက်ဆံ၊ စားစရာ အဝတ်အစား ပေးခံ နေရတဲ့ ပြည်သူချစ်တဲ့ ယာဉ်ထိန်းရဲလေးတစ်ယောက်ပါ။ အင်းယားလမ်းနဲ့ တက္ကသိုလ် ရိပ်သာလမ်းထိပ်က ယာဉ်ထိန်းရဲဘော်လေး ‘စံသိန်းထွေး’ကတော့ ကံဆိုးရှာပါတယ်။ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲဟောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ခြေက သူ့ကားလာနေတာ၊ မီးနီရပ်နေ တာကို မကျေနပ်တာနဲ့ ယာဉ်ထိန်းရဲဘော်ကိုခေါ်ပြီး ထိုးကြိတ်ကန်ကြောက်လုပ်ပြီး မီးစိမ်းခိုင်းပါတယ်။ မကျေနပ်နိုင်သေးတာနဲ့ အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ အရာရှိတစ်ယောက်ကို အဲဒီယာဉ်ထိန်းရဲဘော်ကို ခေါ်ခိုင်းပြီး အိမ်ထဲမှာ ရေခဲရေလောင်း ထိုးကြိတ်ကန်ကြောက်

နောက်ထပ်လုပ်ပြန်ပါတယ်။ အဲဒီသတင်းတွေကို မီဒီယာကသိသွားပြီး သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်တွေမှာ ဖော်ပြကြလို့ အဲဒီယာဉ်ထိန်းရဲဘော်လေး သတင်းမကြားရတော့ပါဘူး။ တိုးတိုးတိတ်တိတ်နဲ့ နေရာရွှေ့ပြောင်းလိုက်တယ်လို့ ကြားရပါတယ်” ဦးကြီးက

“နိုင်ငံတော်သမ္မတ နိုင်ငံအကြီးအကဲ သားသမီးမြေးတွေက တိုင်းပြည်မှာ အခွင့်အရေးတွေယူတယ်ဆိုတာ အောက်တန်းစားစိတ်ဓာတ်ရှိလို့ပဲကွ၊ ဘယ်နိုင်ငံမှာပဲ ကြည့်ကြည့် အဲလိုစိတ်ဓာတ်မျိုး မလုပ်ကြဘူး။ စည်းနဲ့ကမ်းနဲ့ နေထိုင်ကြတာ၊ ယဉ်ကျေးတဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုးပဲရှိကြပါတယ်။ တို့တိုင်းပြည်က ပညာတတ်တွေ အုပ်ချုပ်တာမဟုတ်တော့ လည်းဒီလိုဖြစ်နေမှာပဲ” လို့ ဦးကြီးက ပြောပါတယ်။

ကားက မြေနီကုန်းဘက်ပြန်ပတ်ပြီး မြို့ထဲမောင်းပါတယ်။ ဆူးလေဘုရားကို ဝင်ပြီး ဗိုလ်တထောင်ဘုရားကို ဦးကြီးကိုလိုက်ပို့ပါတယ်။ ဗိုလ်တထောင်ဘုရားလမ်း အတိုင်း မောင်းလာရင်းက ဦးကြီးက ...

“ဟေ့ဟေ့ ခဏရပ်လိုက်၊ နောက်ပြန်ဆုတ်ပါ” ဆိုတာနဲ့ ကားသမားက ပြန် ဆုတ်ပါတယ်။ ရှေးဟောင်းအဆောက်အဦပုံစံ နှစ်ထပ်တိုက်ရှေ့မှာရပ်ပြီး ဦးကြီးက တိုက်အပေါ်က ဆိုင်းဘုတ်ကို ဖတ်နေပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့

မြို့နယ်မှူးရုံး

ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်ဆိုတာကို ဖတ်ကြည့်ပြီး ...

“အဆောက်အဦက ဟိုတုန်းကအဆောက်အဦ၊ အောက်မှာတော့ မီးခိုးရောင် ဆေးအသစ်သုတ်ထားတယ်။ အမိုးက ဟိုခေတ်က အုတ်ကြွတ်မိုးကျိုးပဲ့၊ ပျက်စီးနေတယ်။ ဆေးသုတ်ထားတာနဲ့ မလိုက်လိုက်တာကွာ၊ အမိုးကို သွပ်မိုးပြန်မိုးလို့မရဘူးလား။ ရဲတပ်ဖွဲ့မှာ ဘတ်ဂျက်မရှိဘူးလား၊ မြို့လယ်ကောင်မှာ အမြင်မတော်ဘူးကွ။ ဆန္ဒပြသူတွေ နှိမ်နင်းဖို့ဆိုတဲ့ ပစ္စည်းကျတော့ ချက်ချင်းလွှတ်တော်တင်၊ ချက်ချင်းအတည်ပြုနဲ့ ရယ်တော့ရယ်ရတယ် ကွာ” ဟု ဆိုပြီး ကားသမားကို ဆက်မောင်းခိုင်းပါတယ်။ တစ်မြို့လုံး ပတ်ပြီး ဦးကြီးကို လိုက်ပြပါတယ်။ ညနေစောင်းမှ ပြန်ရောက်ပါတယ်။ ဦးကြီးက ထမင်းစားပြီးတာနဲ့ သတင်းစာ ဂျာနယ်ဖိုင်တဲ့ ဖတ်နေပါတော့တယ်။

နံနက်မိုးလင်းတော့ ဦးကြီးအတွက် ပဲပြုတ်နံပြား လက်ဖက်ရည်ဝယ်ပေးပြီး ဧည့်ဝတ်ပြုပါတယ်။ ဦးကြီးက ...

“မင်းက သံဃာတော်တွေအကြောင်းလည်း ဂျာနယ်တွေထဲမှာပါတာ မှတ်တမ်း တင်တာပဲ။ ဟိုဆရာတော် ရွှေပါရမီတော့ဆရာတော်လေးအကြောင်းက စုံနေတာပဲ။ ဥပဓိရုပ်က ကြည့်ညိုသပ္ပယ်စရာကောင်းတယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဦးကြီး၊ ကျွန်တော်က ဘုရားသားတော်စစ်စစ်တွေဆို ကိုးကွယ် တတ်ပါတယ်။ စွန်းလွန်းဆရာတော်၊ သဲအင်းဂူဆရာတော်၊ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်၊ တောင်ပုလူ ဆရာတော်၊ မဟာစည်ဆရာတော်၊ မိုးညှင်းဆရာတော်၊ ရွှေတောင်ကုန်း ဆရာတော်၊ သာမညဆရာတော်၊ ရွှေပါရမီတောရဆရာတော် တို့ကို ကိုးကွယ်ပါတယ်။ အဲ့ဒီထဲမှာ ရွှေပါရမီတောရဆရာတော်က ထူးခြားတဲ့ကိုယ်တော်ဖြစ်လို့ ပိုပြီးတော့ ကြည်ညိုကိုးကွယ်ပါတယ်။ ရွှေပါရမီတောရဆရာတော်က သက်တော်ကလည်း ငယ်ငယ်ပဲ ရှိသေးပေမဲ့၊ လောကီလောကုတ္တရာဘက်မှာတော့ သူမတူအောင် ထင်ရှားပါတယ်။ ဒီဆရာတော်က ဦးကြီးတို့ ရေနံချောင်းသားပါ။ ဦးကြီးနေတဲ့ ရေနံချောင်းကကျောင်းမှာ ကျောင်းနေခဲ့တာပါ။ စာတော်တဲ့အပြင် လူရည်ချွန်သုံးထပ်ကွမ်းဘွဲ့ရတဲ့ ကျောင်းသား တစ်ယောက်ပါ။ ၁၉၈၄ ခုနှစ် ၁၀ တန်းစာမေးပွဲမှာ ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးနဲ့အောင်ပြီး တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ဒုတိယအဆင့် ရခဲ့သူပါ။ ဆရာဝန်လိုင်းရနိုင်ခဲ့သွားနဲ့ ကျောင်းဆက် မတက်ဘဲ ဘုရားသားတော်အဖြစ်ခံယူဖို့ သာသနာ့ဘောင်ကို ဝင်ရောက်ပြီး ရဟန်းဝတ် ခဲ့ပါတယ်။ ရဟန်းဝတ်ရာမှာလည်း ပထမကျော်ဘွဲ့နဲ့ မေ့စရိယတွေအောင်မြင်ပြီး ထင်ရှားကျော်ကြားစွာနဲ့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဘွဲ့ကို သက်တော်ငယ်ငယ်နဲ့ ရခဲ့သူဖြစ် ပါတယ်။ မေတ္တာတရားတော်တွေကိုသာ ဟောကြားပြီး လူသားတွေရဲ့အကျိုးကိုသာ ရှေးရှုပြီး သာသာနာရဲ့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်သူဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဆရာတော်ကို ကျွန်တော် စပြီး ကြည်ညိုတာက ... ရွှေပါရမီတောရဆရာတော် ဦးဆောင်ပြီး တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယကာမတွေနဲ့ ရန်ကုန်မြို့ထဲမှာ ပြန့်ကျဲနေတဲ့အမှိုက်တွေကိုကောက်ဖို့ လုပ်ရာမှာ သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်တွေရဲ့ တားမြစ်ပိတ်ပင်တာခံရတဲ့ သတင်းကြားမိကတည်းက ကြည်ညိုမြတ်တော်ဦးကြီး။ (ဦးကြီးနေခဲ့တဲ့ ရေနံချောင်းက အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းမှာ ထားရှိခဲ့တဲ့ ဦးကြီးရဲ့လက်ရေးမူစာအုပ်လေး လူတစ်ယောက်က ယူသွားတာကိုလည်း အဲ့ဒီ ဆရာတော်က ဦးဆောင်ပြီး ပြန်တောင်းတော့ ပြန်ရခဲ့ပါတယ်။)

“ဘာကွ ... စေတနာနဲ့ မြို့တော်သန့်ရှင်းအောင် တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ဝင်ရောက်ကူညီတာကို မလုပ်ဘူးလို့ တားမြစ်တယ်ဟုတ်လား၊ အေးလေ အောက်တန်းစား ပညာမတတ်တဲ့သူတွေ အုပ်ချုပ်နေတော့လည်း အောက်တန်းကျတဲ့ အတွေးအခေါ်အမိန့်ပဲ ပေးတတ်ကြတော့မှာပေါ့ကွာ” လို့ ဦးကြီးက ပြောပါတယ်။

“နောက်ပိုင်း ဆရာတော်လည်း ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှာ သထုံမြို့၌ ရွှေပါရမီမြစ်မ်း သာမဏေကျော် စာသင်တိုက်တည်ထောင်ပြီး ၂၀၀၈ ခုနှစ်ကစပြီး နှစ်စဉ် သထုံမြို့၌ ရွှေပါရမီ ပရိယတ္တိသာသနာ့လင်္ကာရစာမေးပွဲကို ဦးဆောင်ကျင်းပပေးပြီး သာသနာ့အကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နေတာ ယနေ့ထက်ထိတိုင်ပါပဲ။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှာ ရွှေပါရမီ ကျန်းမာရေး ဖောင်ဒေးရှင်းတည်ထောင်ပြီး နယ်လှည့်အခမဲ့ ဆေးကုသပေးခြင်း၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှာ

ရွှေပါရမီဖောင်ဒေးရှင်း တည်ထောင်၍ တက္ကသိုလ်ပညာသင်ဆုများ ချီးမြှင့်ပေးခဲ့ပါတယ်။ လေးလတစ်ကြိမ် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ပြီး စုပေါင်းသွေးလှူဒါန်းခြင်း၊ ရွှေပါရမီမေတ္တာဆေးခန်း များဖွင့်လှစ်၍ အခမဲ့ဆေးကုသပေးခြင်းများကို ပြုလုပ်လျက်ရှိပါတယ်။ လောကအကျိုးကို ဆထက်ထမ်းပိုးသယ်ပိုးပြီး ဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေတာဟာ ကြည်ညိုစရာပါဦးကြီး...။

“ငါတို့ ရေနံချောင်း၊ နတ်မောက်သားတွေဟာ တိုင်းပြည်အတွက် စံပြုပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်စေရမယ်ဆိုတာ သက်သေထူတာပဲကွ၊ ဟန်ပြဲဖန်းပြဲလုပ်ပြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သက်သေပေါ့ကွာ၊ မင်းက ဒီဆရာတော်လေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အသေးစိတ်ကို မှတ်တမ်းမှတ်ရာနဲ့ ပြုစုထားတာပဲကွ၊ ရွှေပါရမီပရိယတ္တိသာသနာ့လင်္ကာရစာမေးပွဲ ကျင်းပနေတာ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် လိုက်လံစစ်ဆေးနေပုံ၊ ကျောင်းစာကြည့်တိုက် အများစုဟာ စာအုပ်တောင်များဖြစ်နေပုံ၊ ဖိပွင့်ဆိုင် မေတ္တာတရားသာရှိရင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ပွဲတွေက ဘယ်နှစ်ယောက်ပဲတွေ့ဆုံတွေ့ဆုံ အောင်မြင်မှာပဲပြောဆိုနေပုံ၊ ဘုန်းကြီး လူထွက်ဟာ ဘုန်းကြီးအမူအကျင့်မပျောက်သလို အာဏာရှင်လူထွက်ဟာလည်း အာဏာရှင်လူထွက် အမူအကျင့် မပျောက်ဘူးဆိုတာကို လက်ပံတန်းအကြမ်းဖက်မှုက ထင်ရှားစွာသက်သေပြလိုက်ပါပြီလို့ ပြောဆိုနေတဲ့ပုံ ...။

“အက္ကောဇေန ဒီနေစေခံ ဆိုတဲ့ ဒေါသအမျက်ချောင်းချောင်း ထွက်နေသူကို ဒေါသမပွားဘဲ မေတ္တာထားခြင်းဖြင့်ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓတရားတော်အရ ဒီမိုကရေစီပညာရေး သပိတ်မှောက် ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေဟာ ဒီပွဲမှာ ခမ်းနားစွာ အနိုင်ရကြတဲ့သူတွေပါ။ အကြမ်းဖက် အနှိပ်စက်ခံ ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေကို သူတော်ကောင်းတရားနဲ့ရေး၊ သူရဲကောင်းသတ္တိနဲ့ပါ ပြည့်စုံကြပါပေတယ်လို့ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုပါရစေဆိုတဲ့ စကားလေး က တန်ဖိုးရှိတဲ့စကားလေးပဲကွ၊ ကျောင်းသားသပိတ်နှင့် ဆရာတော်ဆန္ဒာဓိကအမြင် ဆိုတာကလည်း အားလုံးအတွက် မှတ်သားစရာပါပဲ။ ဝေသန္တရာမင်းကြီး တောထွက်သွား ခြင်းဟာ ပြည်သူ့ဆန္ဒကို မဆန့်ကျင်ခြင်းလို့ ဟောကြားတာကလည်း နာယူစရာပဲကွ၊ တတိယအကြိမ်မြောက် ရွှေပါရမီပညာရေးဖောင်ဒေးရှင်း အလှူငွေပေးအပ်ပွဲမှာ ပညာရေး စနစ်ပြုပြင်ရာတွင် ဗန်းပြ (ဟန်ပြ) ပြုပြင်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်ကို ညွှန်ပြနိုင်မည့် စံပြုပြင်ခြင်းမျိုးဖြစ်စေရန်လို ရည်ရွယ်ပြီး နီးစပ်လေးတွေထဲမှာ သင်္ကေတ ပစ္စည်းလေးတွေ ထည့်ပြပြီး ဗန်းပြပညာရေး အလိုမရှိ ဆိုတဲ့ သရုပ်ပြပုံလေးက အတော် လေးနက်တယ်ကွ။ ပညာမတတ်ဘဲ ပညာရေးတာဝန်ယူထားတဲ့သူတွေကတော့ ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ ရှက်တတ်ရင် လဲသေဖို့ ကောင်းတယ်ကွ၊ နောက် ဟိုဟာလေးတစ်ခုတော့ တော်တော်သဘောကျတယ်ကွ၊ ဆရာတော်ရဲ့ ဆုတောင်းလေးကွာ ...။ ဖမ်းဆီးခံ ဒီမို ကရေစီပညာရေးသပိတ်စစ်ကြောင်းမှ ကျောင်းသားများနှင့် ဝန်းရံပြည်သူများ လွတ်မြောက်ရေး၊ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ပယ်မဲလျော့နည်းရေးနှင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်

သမ္မတဖြစ်ရေး ဟူသည့် ဆုသုံးဆုကို ရွှေပါရမီ တောရဆရာတော် အရှင်ဆန္ဒာမိကက (၃၁) ကြိမ်မြောက် ရွှေပါရမီသွေးလှူဒါန်းပွဲ၌ တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယကာမများနှင့်အတူ စုပေါင်းသွေးလှူပြီး ဆုတောင်းခဲ့ကြသည်လို့ ဆိုတာကို သဘောကျမိတယ်ကွာ။ ဟ၊ ဒီဆရာတော်လေးက တော်တော် လှူဒါန်းတာပဲကွ၊ ရွှေပါရမီတောရ ဆရာတော် အရှင်ဆန္ဒာမိက က မြန်မာနိုင်ငံစားသုံးသူ ကာကွယ်ရေးအသင်းသို့ စုစုပေါင်း ကျပ်သိန်း (၁၆၀) ခန့် လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်းတဲ့...။ မွန်မြတ်လှတဲ့အလှူပေါ့ကွာ။ နောက်တစ်ခုလည်း ရှိသေးတယ်။ လူရည်ချွန်ကုသိုလ်ဖြစ် ဆေးခန်းအတွက် အရှင်ဆန္ဒာမိက က အလင်းရောင် မီးစက် သိန်း (၁၂၀) ကျော် လှူဒါန်းသည်တဲ့။ ဒီဆရာတော်လေးက သူကိုယ်တိုင် သုံးထပ်ကွမ်း လူရည်ချွန်ဆိုတော့ သူလည်း ဝင်ပါတာပေါ့ကွာ။ မွန်မြတ်လှပါပေတယ်။ နောက်ပြီး ရွှေပါရမီတောရဆရာတော်က ရှင်သာမဏေ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုအဖွဲ့ (အဟံအဖွဲ့ချုပ်) သို့ အလှူဆိုပြီး “လူအချင်းချင်း၊ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုပေးတဲ့ ပရဟိတအဖွဲ့တွေအများကြီးရှိပေမဲ့ ရှင်သာမဏေတွေကို သီးသန့်ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုပေးတဲ့ ပရဟိတအဖွဲ့ကတော့ ဒီတစ်ဖွဲ့ပဲရှိမယ် ထင်ပါတယ်။ မိဘရင်ခွင်နဲ့ ဝေးကွာနေကြတဲ့ ကိုရင်လေးတွေကို မိဘမေတ္တာပေးတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ အခုလို နီးနီး ကပ်ကပ် စောင့်ရှောက်မှုပေးတဲ့အလုပ်ဟာ သာသနာပြုလုပ်ငန်း တွေအတွက် လိုအပ်နေတဲ့ ကွက်လပ်တစ်ခုကို ဖြည့်ပေးတာဖြစ်လို့ ဦးစင်းအနေနဲ့ အခုလို အားပေးလှူဒါန်းဖြစ် သွားတာပါ” ဆိုပြီး ရွှေပါရမီတောရဆရာတော်က မတည်ငွေ သိန်း (၁၀၀) နဲ့ ပစ္စည်းမျိုးစုံ (၆၅) သိန်းကျော် စုစုပေါင်း (၁၆၅) သိန်းကျော် လှူဒါန်းသည်တဲ့။ ကိုရင်လေးတွေအတွက် လှူဒါန်းပေးတာပေါ့ကွာ။

“ဟော ရေဘေးကပ်သင့်ပြန်တော့လည်း ဒီဆရာတော်က မနေနိုင်ဘူး။ သထုံမြို့ ဒူးရင်းဆိပ်ရေဘေးသင့်သူများအား ရွှေပါရမီဆရာတော်က ငွေသားနှင့် ပစ္စည်း မျိုးစုံ (၃၅) သိန်းဖိုးခန့် လှူဒါန်းနေပုံ၊ ဟင်္သာတရေဘေးသင့်သူ ပြည်သူ ၄၀၀၀ ကျော် အတွက် စုစုပေါင်း ကျပ် သိန်း (၁၁၀) ခန့် ရှိသည့် အဝတ်အထည်နှင့် ဆေးဝါးများကို ရွှေပါရမီတောရဆရာတော် ဦးဆောင်သည့် ရွှေပါရမီကျန်းမာရေးဖောင်ဒေးရှင်းက သွားရောက် လှူဒါန်းနေပုံ၊ အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်အချို့ ပရဟိတအားနည်းမှုကြောင့် ရေဘေးကယ်ဆယ်ရေးတွေ နှောင့်နှေးခဲ့ရဟု ရွှေပါရမီတောရဆရာတော် ပြောကြား သည်တဲ့၊ ရခိုင်ရေဘေးသင့်ပြည်သူများအား ထောက်ပံ့လှူဒါန်းမှုများ ပြုလုပ်ရန် စစ်တွေ မြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ် ဆရာတော်အရှင်ဆန္ဒာမိက ပြောကြားနေပုံ ...

သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ဒုက္ခကြုံတွေ့နေရသည့် ချင်းပြည်နယ်ရှိ ပြည်သူများအတွက် ဆရာတော်အရှင်ဆန္ဒာမိက ဦးဆောင်သည့် ရွှေပါရမီကျန်းမာရေး ဖောင်ဒေးရှင်းနှင့် ရှိုင်ရယ်လ်ပုဂံကုမ္ပဏီတို့ ပူးပေါင်းကာ ဆန်အိတ် (၃) သောင်းနှင့်

ဆေးဝါးများ သွားရောက်လှူဒါန်းမည်ဟု ရွှေပါရမီဖောင်ဒေးရှင်းက ပြောကြားသည်တဲ့။

ရွှေပါရမီကျန်းမာရေးဖောင်ဒေးရှင်း၏ အကြိမ် (၃၀) မြောက် နယ်လှည့် ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုအဖြစ် မွန်ပြည်နယ် ကျိုက်ထိုမြို့၊ ဆိပ်ဖူးတောင်ပရဟိတ ကျောင်းမှာအခြေပြုပြီး ဘုန်းတော်ကြီးစာသင်ကျောင်းမှ ကျောင်းသားကျောင်းသူများ၊ မိဘမဲ့ကလေးသူငယ်များအား ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုအဖြစ် ဆေးဝါးကုသမှုများကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်ပြီး အနီးကပ်ပါဝင်နေပုံ ...

“ဖန်ရည်စွန်းသူ ... ဖန်ရည်မဝတ်ရ

စိတ်စစ်မှန်မှ ... ဘဝစစ်မှန်မယ်

အနှစ်မကျန်တာ ... အကြံမှားလို့

မွေးနေ့ဒါနကောင်းမှု” ဆိုတဲ့ စကားစုလေးတွေကလည်း မှတ်သားနာယူစရာ

ပါပဲကွာ။

“နောက်တစ်ချက် ... ဘာတဲ့” “ကျောင်းသားသပိတ်နှင့် ဆရာတော် ဆန္ဒာမိက၏အမြင်” တဲ့ ...

“ကျောင်းသားတွေရဲ့အောင်ပွဲဟာ နိုင်ငံတော်ရဲ့အောင်ပွဲဖြစ်တဲ့အတွက် ကျောင်းသားတွေရဲ့စိတ်ထဲမှာ ငါတို့ အောင်မြင်သွားပြီဆိုတဲ့အချက် အခိုင်အမာစွဲမြဲ သွားအောင် တစ်နည်းအားဖြင့် အောင်စိတ်မြဲမြဲသွားအောင် ကျောင်းသားတွေရဲ့ စိတ်ဆန္ဒ အတိုင်း ရည်မှန်းရာလမ်းဆုံးပန်းတိုင်အထိ ချီတက်ခွင့်ပြုစေချင်ပါတယ်”

“ကျောင်းသားအောင်မြင်တာကို ငါတို့ရှုံးနိမ့်တယ်လို့ မယူဆစေချင်ပါဘူး။ မိဘဆိုတာ သားသမီးအပေါ် အနိုင်အရှုံးတွက်ချက်ရိုး ထုံးစံမရှိဘူးလေ။ အစိုးရဆိုတာ ပြည်သူတွေရဲ့မိဘပဲမဟုတ်လား။ ဘာလက်နက်မှ မကိုင်ဆောင်ဘဲ ငြိမ်းချမ်းစွာချီတက် ကြတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ခွင့်ပြုစေချင်ပါတယ်” လို့ ဆရာတော်အရှင်ဆန္ဒာမိကသို့ ပန်ကြားတာက မေတ္တာတရားရှင်ပီပီ မေတ္တာတရားကို ပြောကြားတာပဲဖြစ်တယ်ကွ။ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အုပ်စုဖွဲ့ပြီး အမုန်းတရားတွေပဲ ဟောကြားနေတဲ့ကိုယ်တော်တွေနဲ့တော့ ကွာပါကွာ။ ဘုရားသားတော်ဖြစ်ပြီး လုပ်ရပ်တွေက တခြားစီနော်။

“မင်းက ဒီဆရာတော်လေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တော်တော်ကို မှတ်တမ်းတင်ထား တာပဲ။ ဟာ ဒီနောက်မှာလည်း ဘုန်းကြီးသံဃာတော်ပုံတွေပါလား။ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးက ရာမာဒန်ကာလ ဥပုသ်ထွက်သည့် မွတ်စလင်များကို အစားအစာ များ ကျွေးမွေးနေပုံဆိုပါလား။ တောင်အာရှရှိ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံတွင် ဘာသာများအကြား လူမှုရေးသဟဇာတဖြစ်မှုကို ပြသသည့် ရှားရှားပါးပါး နမူနာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်လို့ ဆိုထား ပါလား။

ဘက်လားဒေ့ရှ်နိုင်ငံတော် ဒါကာမြို့ရှိ ဓမ္မရာဇိကအမည်ရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းသည် အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်တို့၏ အိဗတဟုခေါ်သည့် နေဝင်ချိန် ဥပုသ်ထွက်သည့်အခါ ဆင်းရဲသော မွတ်စလင်ဘာသာဝင်များကို နေ့စဉ် စားသောက်ဖွယ်ရာများ မေတ္တာတရားယုယမှု တွေ့နဲ့ တည်ခင်းတဲ့ စားသောက်ဖွယ်ရာအချို့ကို ကျွန်ုပ်စားနိုင်ပါတယ်လို့ အသက် (၇၀)အရွယ် အမိနာခါထန်းဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးက ပြောဆိုတယ်တဲ့”

“ဒါဟာ ဘာသာရေး သဟဇာတဖြစ်မှုအတွက် အံ့ဩဖွယ် စံနမူနာတစ်ရပ်ပါ။ ဘာသာမတူတာတွေကို တွေးမနေဘဲ ဆာလောင်နေတဲ့ အိမ်နီးချင်းတွေကို လေးစားချစ်ခင်မှု ပြသတာဖြစ်ပါတယ်လို့” အစာစားရန် လက်မှတ်များဝေငှပေးချိန်မှာ စည်းကမ်းတကျ ဖြစ်စေဖို့ ပါဝင်ကူညီနေတဲ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ အာဆတ်အူစမန်ဆိုတဲ့ ရဲသားလေးရဲ့ ပြောစကားကလည်း လေးစားစရာပဲကွ”

“နောက်တစ်ပုံက မလေးရှားနိုင်ငံမှာ တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးတွေက ဈေးထဲမှာ အလှူလိုက်ခံတာကို ခေါင်းမှာ ပုဝါခြုံထားတဲ့ မွတ်စလင်အမျိုးသမီးလေးတစ်ဦးက အလှူငွေထည့်နေတဲ့ပုံ၊ ကြည့်စမ်း ဘာသာခြားမွတ်စလင်တွေက ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးတွေကို ရိုသေလေးစား ဂါရဝပြု လှူဒါန်းနေပုံလေကွာ၊ ဘယ်လောက် မွန်မြတ်သလဲ၊ ဘာသာမတူလို့ဆိုပြီး အမုန်းတရားမပွားဘူး မပြောဘူး၊ အတူယှဉ်တဲ့ နေထိုင်တဲ့ လူ့ယဉ်ကျေးတွေရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ပဲကွ”

“ဒီမှာလည်း သံဃာပုံတွေပါလားကွ ... ရဲစခန်းရှေ့မှာ လက်ကိုင်စပီကာနဲ့ ရဲစခန်းထဲကို အော်ပြောနေတဲ့ပုံပါလား။ လူမျိုးခြား ဘာသာခြားကို အရေးယူပေးဖို့ တောင်းဆိုနေတာ ... ဘုရားသားတော်၊ ဘုရားသင်္ကန်းဝတ်ထားတာလေ၊ မေတ္တာတရား မထားနိုင်ဘူးလား။ နောက် သံဃာတစ်ပါးက ကားအမှီးပေါ်တက်ပြီး ကုန်ပစ္စည်းသပိတ် မှောက်ဖို့ ကြွေးကြော်နေတဲ့ပုံပါလား။ ဒါနဲ့ သပိတ်ရောမှောက်ကြရဲ့လားကွ”

“သပိတ်မှောက်ခိုင်းတဲ့ပစ္စည်းက ပိုရောင်းကောင်းလို့ လက်တောင်မလည် ပါဘူး ဦးကြီးရာ ရှက်ဖွယ်ပါပဲ ...”

“ဒီမှာလည်း ကုလသမဂ္ဂကို မကျေနပ်တဲ့ပုံ၊ ကုလသမဂ္ဂက မကောင်းဘူး။ မတရားဘူးဆိုလည်း အဲဒီအဖွဲ့မှာ မပါနဲ့။ နတ်ထွက်လိုက်ပေါ့ကွာ၊ ဒီအဖွဲ့ထဲမှာ မပါမနေရ ပါရမယ်နဲ့ အတင်းအဓမ္မရိုက်နှက်ပြီး ပါခိုင်းတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ မကျေနပ် ထွက်လိုက်ပေါ့ကွာ။ အပိုတွေ ပြောမနေနဲ့၊ ကန့်ကွက်မနေနဲ့၊ မဟုတ်ဘူးလား။ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ သာဝကတွေ လေကွာ ...”

“ရှုပ်နာမ်နှစ်ပါးရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေအားလုံးအပေါ် မေတ္တာတရားထားရမယ့် တာဝန်ရှိတယ်။ ကိုယ်က ဘုရားသားတော်၊ ဘုရားခိုင်းတာလုပ်၊ ရှင်ဘုရင်ခိုင်းတာလုပ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။ ဆရာတော်ဦးပဉ္စင်းပြောသွားတာ မင်းလည်းသိပါတယ်။ အခုခေတ်က ယတြာနဲ့ အသက်ဆက်တဲ့ခေတ်၊ ချိတ်ပုဆိုးဝတ်၊ ငါထောင်ပြီကွ၊ (ငါးထောင်) အခါတစ်သိန်း စတုဒီသာနဲ့ သမီးအောင်ဆန်း အပုပ်ချ၊ နံပါတ်တပ်အဖွဲ့အစည်း။”

တို့ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ နံပါတ်တပ်အဖွဲ့အစည်း မရှိဘူးကွ၊ မညာမတာ အောက်တန်းစားတွေက ခိုင်းတာလုပ်မှာ ပေါ့ကွာ... အကန့်အသတ်၊ အထိအရှု အပွတ်အတိုက် အားကြီးလွန်းတဲ့ စကားလုံး သုံးခု အမျိုး။ ဘာသာ၊ သာသနာ” ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို တွင်တွင်သုံးပြီး မဲရအောင် အာဏာရအောင် သုံးနေကြတာက မှတ်ထား”

“ဆရာကောင်းကိုရွေးပြီး ဆရာဆိုးကို ငြင်းပယ်နိုင်ရမယ်တဲ့၊ ဆရာဆိုးတွေ များလာမှာကို ပေါက်စေတီဆရာတော် မြင်လာတယ်နဲ့တူတယ်ကွ၊ ဆရာကောင်းတွေလည်း မသိမသာနဲ့ ဆရာဆိုးဘဝ ရောက်နေတာ မရိပ်မိကြဘူး။ ရိပ်မိလို့နောက်ဆုတ်တာ ဆုတ်လို့မရ ဖြစ်နေပြီ၊ နောက်ဆရာတော်တစ်ပါးရဲ့ အဆိုအမိန့်ကလည်း ဒီခေတ်နဲ့တော့ အံ့ကိုက်ပါပဲ။ “ရဟန်းလို့ အမည်ခံလိုက်ပြီဆိုရင် ရဟန်းဘဝကို ပိုင်ဆိုင်သွားပြီဆိုတဲ့ လူတိုင်းဟာ ဂန္ဓဓူရ ဝိပဿနာဓူရ နှစ်ဖြာသော အလုပ်ကို လုပ်လာကြမှာဖြစ်တယ်၊ အမုန်းစကားတွေ ဖြန့်ဖြူးဖို့ မဟုတ်ဘူး။ အဓမ္မတရားတွေကို အရေခြုံဟောကြားဖို့ မဟုတ်ဘူး”လို့ မန္တလေး မင်းကွန်းကျောင်းတိုက်က ငါးစို့တိုက်ဆရာတော် အရှင်နာဂိန္ဒက မိန့်ဆိုတာကပဲ။ ကြည်ညိုစရာပဲကွ၊ ဘုရားသားတော်ပီပီ ဘုရားဒေသနာအဆုံးအမ တရားတွေပဲ သွန်သင်ဟောကြားတာမှ ဘုရားသားတော်စစ်စစ်တွေဖြစ်တယ်၊ ဒီနေရာမှာ အတုအစစ် ခွဲခြားလို့ရသွားပြီလေ”

“သမဂ္ဂဆိုလို့ ပြောရဦးမယ်၊ မင်းက ကျောင်းသားသမဂ္ဂကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖြစ်ပျက်ပုံတွေကို အစအဆုံး မှတ်တမ်းတင်ထားတာပဲ၊ ဖိုင်တွဲထားတာပဲ၊ သမဂ္ဂ စိတ်ဓာတ်တွေနဲ့ ပြည့်စုံလို့ သမဂ္ဂအဖွဲ့လို့ခေါ်ဆိုပြီး ဖွဲ့ထားတာလေ၊ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ ကုလသမဂ္ဂ၊ ဥရောပသမဂ္ဂဆိုပြီး ဖွဲ့ထားတာလေ၊ ကျောင်းသားသမဂ္ဂဆိုတာ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အထင်ကရ သမိုင်းဝင်အဖွဲ့အစည်း။ မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေးရဖို့ ဦးဆောင်ခဲ့တာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂရဲ့ ခေါင်းဆောင် နိုင်ငံရေးသမားတွေလေကွာ၊ ဘယ်စစ်ဗိုလ် စစ်သားမှ မရှိသေးဘူးကွ၊ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ ခေါင်းဆောင်တွေကသာ မြန်မာပြည် နိုင်ငံရေးကို ဦးဆောင်ပြီး အသင်းအပင်းအဖွဲ့တွေ ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြတာ၊ ဒါကြောင့် လွတ်လပ်ရေးရခဲ့တာပေါ့၊ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး အနော်ရထာကြောင့် လွတ်လပ်ရေးရခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး ဘုရင့်နောင်က စစ်တပ်ကို ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အလောင်းဘုရားက မျိုးချစ်စိတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ဖို့ ပြောခဲ့လို့လား။ ကျောင်းသားသမဂ္ဂခေါင်းဆောင် နိုင်ငံရေးသမားအဖွဲ့က ဂျပန်မှာ စစ်ပညာတွေ သွားသင် ဗိုလ်အမည်ခံယူပြီး တပ်မတော်ကြီးကို ဦးစီးလို့ ဒီနေ့ တည်ရှိနေတဲ့ တပ်မတော် ဆိုတာ ပေါ်ပေါက်ပေါက်လာတာပဲကွ တက္ကသိုလ်ပညာတတ်ဆိုရင် သိပါတယ်။

တက္ကသိုလ်ပညာရပ်တွေကို မသင်ဘူးတဲ့သူတွေကျ ကျောင်းသားသမဂ္ဂဆိုတာ ကို ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ မသိလို့လည်း ကျောင်းသားသမဂ္ဂကို “ကျောင်းသားယူနီယံ”လို့

ဒေါ်ဆိုရမယ် ဆိုပြီး “ကျောင်းသားယူနီယံ” “ကျောင်းသားယူနီယံ”လို့ ခေါ်ခေါ်နေတာ အံ့ပါကွာ ...

အင်္ဂလိပ်စာလုံး ယူနီယံဆိုတာကို ဗမာလို ဘာသာပြန်ထားတာ သမဂ္ဂလေ၊ ကုလသမဂ္ဂတို့၊ ဥရောပသမဂ္ဂတို့၊ အာဖရိကသမဂ္ဂတို့ဆိုတာက နောက်မှ ပေါ်လာတာ၊ ဗမာနိုင်ငံကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (ဗကသ)ဆိုတာ ပထမကမ္ဘာစစ်နဲ့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြား ထဲမှာ ပေါ်လာတာကွာ သမိုင်းဝင်အဖွဲ့အစည်း။

အမှန်က သမဂ္ဂလို့ခေါ်ရမှာ ကြောက်နေလို့ ... ကျောင်းသားသမဂ္ဂအဆောက် အဦကြီးကို မိုင်းနွဲ့ခဲ့ပြီး ဖြိုဖျက်ခဲ့ကြတော့ ကြောက်ချေးတွေပါပြီး မခေါ်ရဲဘူးပေါ့ကွာ၊ လူဆိုးတွေ ဂုဏ်သိက္ခာမရှိခဲ့တဲ့ သူတွေရဲ့ တာဝန်ကို ဆက်လက်တာဝန်ယူ ထမ်းဆောင်ပြီး ထိန်းသိမ်းပေးနေတာပေါ့ကွာ

မင်းက ကျောင်းသားသမဂ္ဂကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အကြောင်းအရာတွေကို ပုံတွေနဲ့တကွ ဖိုင်တွဲပြီး မှတ်တမ်းပြုစုထားတာပဲ ငါ အချိန်ယူပြီးဖတ်ရမှာ ဒီမှာ ပုံလေး တစ်ပုံနဲ့ သတင်းမှတ်တမ်းလေးတစ်ပုံနဲ့ သတင်းမှတ်တမ်းလေး ... ငါ တော်တော် သဘောကျတယ်ကွာ ... ပုံလေးဘေးမှာ မင်းက မှတ်ချက်ရေးထားတယ်။

ကျောင်းသားသမဂ္ဂဝင်များကို (၁၀-၃-၂၀၁၅)က လက်ပံတန်းဖြို၍ ဖြိုခွဲစဉ် ဖြစ်ရပ်များကို ဥရောပသမဂ္ဂမှ အဓိကရုဏ်းနှိမ်နင်းရေး သင်ကြားပေးထားသည့် နည်းများ အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်လို့ အစိုးရက သတင်းထုတ်ပြန်သည်။

ဥရောပသမဂ္ဂ သုံးထောင်ဝတ်မိန်းမသားတစ်ဦးက အတောင် ၂၀ ဝတ် ပြန်မာမင်း ယောက်ျားကြီးများကို အဓိကရုဏ်း နှိမ်နင်းနည်းပညာများကို လက်တွေ့ သင်ကြားပေး နေတဲ့ပုံတဲ့ ဥရောပသမဂ္ဂမှ မိန်းမနည်းပြဆရာ သင်ပေးထားတဲ့ နည်းတွေအတိုင်း ယောက်ျားသားကြီးတွေက လက်ပံတန်းမှာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂဝင်များကို နှိမ်နင်းနေ တဲ့ပုံများတဲ့ ...

ဂုဏ်ယူစရာပဲကွ၊ မိန်းမနည်းပြဆရာက သင်ပေးနေပုံတွေပါ၊ မင်းက စုဆောင်းထားပြီး တွဲဖက်ဖော်ပြထားတော့ ဂုဏ်ရှိတဲ့ ယောက်ျားသားကြီးတွေပဲကွ၊ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ အလံဆိုတာ သမိုင်းဝင်အလံလေ ရဲတွေက နင်းခြေဖျက်ဆီးနေပုံက ရာဇဝင်ရိုင်းလိုက်တာကွာ။ ကားတွေကိုလည်း ဖျက်ဆီးနဲ့ သူ့ဟာသူ ရပ်ထားတာလေ လူနာတင်ကားကိုလည်း ဖျက်ဆီးနေတာ အောက်တန်းကျတဲ့ အပြုအမူကွ မင်းက ဂျာနယ်မှာပါတဲ့ ကာတွန်းပုံလေးနဲ့ပါတွဲပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားတာပဲ ဘာတဲ့

“တကယ်ပြောတာပါ ကျွန်မတို့ ဥရောပသမဂ္ဂက သင်တန်းပေးတုန်းက ကားဖျက်နည်း မပါ ပါဘူး”လို့ သင်တန်းနည်းပြဆရာမ ပြောနေတဲ့ပုံလေ ဟား ဟား

ရီရတယ်ကွာ

ကျောင်းသားသမဂ္ဂဝင်တွေရဲ့ ရုံးထုတ်ရုံးချိန်းတွေကလည်း အများကြီးပဲ၊ မပြီးကြသေးဘူးလား။ ကျောင်းသားတွေက အစိုးရကို လက်နက်စွဲကိုင် တော်လှန်ပုန်ကန်ကြလို့လား။ နိုင်ငံတော်ရာဇဝတ်မှုကြီးလားလို့ ဦးကြီးပြောနေစဉ်မှာ ကျွန်တော်က နာရီကို လှမ်းကြည့်ပြီး

“ဦးကြီး ကျွန်တော် အပြင်သွားစရာရှိလို့ သွားခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ထမင်းလည်း ဝယ်လာပြီး အတူတူစားကြတာပေါ့” လို့ ပြောတဲ့အခါ “အေး အေး သွား သွား ငါလည်း မင်းရဲ့ ကျောင်းသားသမဂ္ဂဝင်တွေအကြောင်း ဖိုင်တွဲထားတာကို ဖတ်လိုက်ဦးမယ်၊ မင်းပြန်လာမှ မင်းနဲ့ ဆွေးနွေးကြတာပေါ့ ...” လို့ ပြန်ပြောရင်းနဲ့ ကျွန်တော်လည်း အပြင်သွားဖို့ ထွက်လာခဲ့ပါတော့တယ်။

“တက္ကသိုလ်သမ္မတအကြံပေးများအကြောင်း”

အစ်မရေ . . .

ရွေးကောက်ပွဲကြီးနီးလာတော့ အစ်မတည်ထောင်ထားတဲ့ပါတီကလည်း မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဓိက မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးလုပ်တဲ့သူက ပါတီဥက္ကဋ္ဌ အစ်မကပဲ စည်းရုံးရေးဆင်းရမှာပေါ့။ အစ်မက အစ်မဖေဖေလိုပဲ ပြည်သူ လူထုနဲ့တွေ့ဖို့ ပြည်သူလူထုကို ဟောပြောဖို့ဆို စိတ်အားထက်သန်သူပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ပြည်သူလူထုက အစ်မတို့သားအဖနှစ်ယောက်ကို တွေ့ချင်မြင်ချင်ကြတယ်။ မိန့်ခွန်း ပြောပြီဆိုရင် နားထောင်ချင်ကြတယ်။ ပြည်သူတွေချစ်တဲ့ နိုင်ငံရေးသမား နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင် အစ်မတို့သားအဖနှစ်ယောက်စလုံးက မိန့်ခွန်းပြောပြီဆိုရင် လက်တန်း ပြောတာလေ၊ တကယ့် နိုင်ငံရေးသမား စစ်စစ်တွေ။

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာက နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော်လုံးလုံး စာရွက်ကိုငဲ့ဖတ်ပြီး ပြောပြောနေတဲ့ ဖတ်ပြနေတဲ့ နိုင်ငံရေးလုပ်တဲ့သူတွေပဲ တွေ့ဖူးမြင်ဖူးခဲ့ကြတာပါ။ ကွာတာပေါ့ အစ်မရယ်။ . . . ဖန်တီးယူတဲ့ ဖန်တီးထားတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားဆို ပြည်သူက ဘယ်လက်ခံပါ့မလဲ၊ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော်လုံးလုံး မလွဲသာလို့ အောင့်အီးသည်ခံ နေခဲ့ကြတာပါ။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာ ရုပ်ရှင်အကယ်ဒမီ ထူးချွန်ဆုပေးပွဲမှာတောင် ဝန်ကြီးပြောတဲ့မိန့်ခွန်းက သတင်းစာ စာမျက်နှာနဲ့ဆို ငါးမျက်နှာလောက်ရှိတာ၊ အံ့ရော အစ်မရယ်။ ဒါတောင်သူများ ရေးရေးပေးနေတာတွေကို ဖတ်ပြရတာပါ။ (မိန့်ခွန်းရေးပေး တဲ့သူက သတ်သတ်ထားရပါတယ်။) အစ်မက မိန့်ခွန်းရေးပေးစရာမလိုတဲ့ လူသားတစ်ဦး ပါ။

ရွေးကောက်ပွဲမှာ အစ်မရဲ့ NLD ပါတီ အနိုင်ရရှိရင် အနိုင်ရပါတီဥက္ကဋ္ဌအနေနဲ့ အစ်မက သမ္မတအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် သမ္မတမဖြစ်နိုင်အောင် ၅၉(စ)ဆိုတဲ့ ပုဒ်မတစ်ခုထည့်ထားခြင်းဟာ

တစ်စုံတစ်ယောက်အတွက် ကန့်သတ်ထားခြင်းဆိုတာ ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါတယ်။ နောက် စာသားတစ်ခုကလည်း ပါသေးပါတယ်။ စစ်ရေးအမြင်ရှိရမယ်တဲ့ (အခုတော့ ကာကွယ်ရေး အမြင်လို့ ပြောင်းသွားပြန်ပါပြီ) သမ္မတဟာ စစ်ရေးအမြင်၊ ကာကွယ်ရေးအမြင် ရှိရမယ်ဆိုတဲ့ စာသားကို အခြေခံဥပဒေထဲမှာ ထားထားတာဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့ တစ်နိုင်ငံတည်းပဲ ရှိပါတယ်။

ကမ္ဘာမှာ သတ်မှတ်ထားတာကတော့ ကမ္ဘာ့လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ နိုင်ငံတကာ လူ့ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ စစ်ရေးအမြင်ရှိတဲ့လူ၊ ကာကွယ်ရေးအမြင်ရှိတဲ့လူတွေ ခန့်အပ်ခြင်း မပြုလုပ်ကြတာကိုတော့ လက်တွေ့သိရှိရပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံက သံအမတ်မှန်သမျှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးမှန်သမျှက စစ်ဗိုလ် လူထွက်တွေချည်းပဲဖြစ်နေသဖြင့် ကမ္ဘာ့အဖွဲ့အစည်း နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများတွင် မတွေ့ရှိရက သက်သေပြနေပါတယ်။

အရပ်သားထဲက ဒေါက်တာနေဒွန်းဆိုသူဟာ နအဖခေတ်မှာ ကုလသမဂ္ဂ လက်ထောက်အတွင်းရေးမှူးချုပ်ရာထူးနဲ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် မြန်မာနိုင်ငံကို ခဏခဏလာပြီး ဗိုလ်ခင်ညွန့်နဲ့ လာလာတွေ့တွေ့နေပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ဒေါက်တာ နေဒွန်းအကြောင်း မကြားရတော့ပါ။

အစ်မ သမ္မတအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမယ်ဆိုရင် သမ္မတအကြံပေး ခန့်အပ်ရပါတယ်။ အစ်မက ပညာတတ်ဆိုတော့ နိုင်ငံတကာအတွေ့အကြုံ သံတမန် အတွေ့အကြုံတွေ ရှိပြီးသားပါ။ သမ္မတအကြံပေး အယောက် ၁၀၀ လောက် ခန့်ဖို့ မလိုပါဘူးနော်။ သမ္မတအကြံပေးဆိုလို့ နာမည်ကြီး သမ္မတအကြံပေးတွေအကြောင်း အစ်မကိုပြောပြချင်ပါတယ်။

ကမ္ဘာပေါ်မှာ သမ္မတအကြံပေးဆိုပြီး ထင်ရှားကျော်ကြားလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အမေရိကန် သမ္မတကြီး ရစ်ချတ်နစ်ကဆင်ရဲ့ အမျိုးသားလုံခြုံရေး အကြံပေး ဟင်နရီ ကစ်ဆင်ဂျားပါ။ (ယခုထက်တိုင် ရှိနေပါသေးတယ်။ အသက် ၉၀ ကျော် အရွယ်ပါ)။ သမ္မတ ရစ်ချတ်နစ်ကဆင် လက်ထက်မှာ ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲက အကြီးအကျယ်ဖြစ်နေ ပါတယ်။ ဗီယက်နမ် နဲ့ လာအိုတို့ဟာ ပြင်သစ်၊ အမေရိကန်တို့နဲ့ စစ်ဖြစ်နေကြတာပါ။ ဗီယက်နမ်နဲ့ လာအိုတို့ကို တရုတ်ကူညီနေပြီး အမေရိကန်နဲ့ ပြင်သစ်ကိုတော့ ဆီးတိုး လို့ခေါ်တဲ့ အရှေ့တောင်အာရှ စစ်စာချုပ်ဝင်နိုင်ငံတွေက ကူညီပေးနေတဲ့အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။

အမေရိကန်လူထုနဲ့ ကမ္ဘာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းတွေကလည်း ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲ ရပ်ဆိုင်းဖို့ လူထုဆန္ဒပြပွဲတွေ ပြင်းထန်နေတဲ့အချိန် ၁၉၆၉-၁၉၇၀ ခုနှစ်မှာ အမေရိကန်သမ္မတ ရစ်ချတ်နစ်ကဆင်ရဲ့ အကြံပေး ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျားက သမ္မတကို တရုတ်နဲ့ ဆက်ဆံရေး လုပ်ဖို့ အကြံပေးပါတယ်။ သမ္မတက သဘောတူတဲ့အတွက် ပထမဦးဆုံး စလုပ်တာက

အမေရိကန် ပင်ပေါင်ရိုက် အားကစားအဖွဲ့ကို တရုတ်ပြည်သို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီးအဖြစ် စေလွှတ်ပါတယ်။ တရုတ်ခေါင်းဆောင်ကြီး မော်စီတုံးကိုယ်တိုင် အမေရိကန်ပင်ပေါင်ရိုက် အားကစားအဖွဲ့ကို လက်ခံတွေ့ဆုံပြီး နှုတ်ဆက်ပါတယ်။ တရုတ် ပင်ပေါင်ရိုက် ချစ်ကြည်ရေးအားကစားအဖွဲ့ကလည်း အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ အမေရိကန် နိုင်ငံကို လာရောက်ပြီး ချစ်ကြည်ရေးပွဲ ကစားပါတယ်။ အမေရိကန်သမ္မတက တရုတ် အားကစားအဖွဲ့ ကို လက်ခံတွေ့ဆုံပါတယ်။ အဲဒီခေတ်က "ပင်ပေါင်ဒစ်ပလိုမေစီ" ဆိုပြီးနာမည်ကြီးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး သမ္မတအကြံပေး ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျားက တရုတ်ပြည်ကို လျှို့ဝှက်စွာ သွားရောက်ပြီး လွန်းပျံ့ခရီးနှင့်ခဲ့ရာ နောက်ဆုံး နှစ်နိုင်ငံသံတမန်ဆက်ဆံရေး ထူထောင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ပထမဆုံး အမေရိကန်သံအမတ်အဖြစ် (ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျား) လို့ ထင်မိပါတယ်။

သမ္မတအကြံပေး ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျားဟာ တရုတ်အကူအညီနဲ့ ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲ ကိစ္စကို ပြင်သစ်နိုင်ငံပါရီမြို့မှာတောင် ဗီယက်နမ်တော်လှန်ရေး (ယာယီ) အစိုးရ ကိုယ်စားလှယ် လီဒတ်သိုနဲ့ လျှို့ဝှက်စွာတွေ့ဆုံပြီး အကြိမ်ကြိမ်ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံး တရားဝင်ဆွေးနွေးပွဲတွေပြုလုပ်ပြီး ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲလည်း ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့ ပါတယ်။ ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။

ကစ်ဆင်ဂျားနဲ့ လီဒတ်သိုလို့ အမည်ရတဲ့ သီချင်းလေးတစ်ပုဒ်လည်း ခေတ်စား ခဲ့ပါတယ်။ ထိုအချိန်မှစပြီး သမ္မတအကြံပေး ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျားရဲ့ နာမည်လည်း ကြီးခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံး သမ္မတအဆက်ဆက်ဟာ သမ္မတအကြံပေးများကို အဘက် ဘက်က ကျွမ်းကျင်နှံ့စပ်တဲ့ သံတမန်ထုံး နားလည်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေကို ရွေးချယ်ပြီး သမ္မတအကြံပေးခန့်အပ်တာကို လေ့လာမိပါတယ်။

ထင်ရှားတဲ့ သမ္မတအကြံပေးတွေကတော့ ရစ်ချက်အယ်လင်၊ အိုဗီဟနော့သ် (အီရန် ကွန်ထရာအရေးကြောင့် နာမည်ကျော်)၊ ဘရာဇင်စကီး၊ ကွန်ဒိုလီဇာရိုက်စ် (နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ခန့်အပ်ခံရ)၊ ဆူဆန်ရိုက်စ်(ယခုလက်ရှိ)။

အမေရိကန်သမ္မတရဲ့ အကြံပေးတွေက အဆင့်အတန်းရှိကြပါတယ်။ သမ္မတတွေ ဝန်ကြီးချုပ်တွေနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရတဲ့ သမ္မတအကြံပေးပါ။

ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျားကို ယခု အသက်(၉၀)ကျော် အရွယ်ရှိပေမဲ့ တရုတ်လက်ရှိ သမ္မတ ရှီကျင်ဖျင့်နှင့် ပေကျင်းမြို့က မဟာပြည်သူ့ခန်းမဆောင်မှာ ယခင်တစ်ပတ်ခန့်က တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပုံကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ တရုတ်နိုင်ငံမှ သမ္မတတိုင်းဟာ ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျား အပေါ်မှာ အမြဲတမ်း လေးလေးစားစား ဆက်ဆံကြတာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။

အစ်မ သမ္မတအကြံပေးရွေးချယ်မယ်ဆိုရင် သတိထားပြီး ရွေးချယ်ပါနော်။ ကလေးတွေရှိတဲ့ သူများယောက်ျားကို ယူဝံ့တဲ့မိန်းမမျိုး။ သူများတိုင်းပြည်ကို စော်ကားလို့ ဘလက်လစ် သတ်မှတ်ခံရတဲ့သူမျိုးတွေကို သတိထားပါအစ်မ ...

ဘုန်းကြီးလူထွက်နဲ့ ဘာသာရေးယောင်ဆောင် ဗေဒင်ဆရာယောင်ယောင် သူမျိုးတွေကိုလည်း သတိထားပါ။ အစ်မ သမ္မတအကြံပေးဆိုတာ နိုင်ငံတကာအတွေ့အကြုံ သံတမန် အတွေ့အကြုံရှိသူတွေကို အခြေခံပြီး ရွေးချယ်တာပါ။

ယောက်ျားက စွန့်ပစ်ခဲ့တဲ့၊ ငွေကြေးရှိတဲ့မိန်းမကို ကောက်ယူထားပြီး ကိုယ့် အချင်းချင်းတွေအပေါ်မှာ ဖဲလိပ်ရိုက်တတ်တဲ့ သမ္မတအကြံပေးမျိုးလည်း မရွေးချယ်မိ ပါစေနဲ့ အစ်မ။

ပြောတော့ နိုင်ငံတကာ အတွေ့အကြုံရှိတဲ့သူ “ဝန်ကြီးရဲဌာနဟာ ဝန်ကြီးဌာန အနေနဲ့ မထားသင့်ပါဘူး။ စနစ်ကလည်း ဒီမိုကရေစီစနစ် ကိုက်ညီမှုမရှိတဲ့အတွက် ဌာနခွဲလေးတစ်ခုအနေနဲ့သာ ထားသင့်ပါတယ်လို့” ဝန်ကြီးကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဆိုတဲ့ အတွက် ဝန်ကြီးက “မဖြစ်ချေဘူး။ အကြံပေးအဖွဲ့ထဲ ထည့်ထားလိုက်မှ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး” သမ္မတ အကြံပေးဖြစ်သွားတာ။ အဲဒီဝန်ကြီးဌာနကို ဘာမှ မဝေဖန်တော့ဘူး။ ဝန်ကြီးလည်း စက်ကိရိယာချေးငွေတွေနဲ့ ချေးစားတဲ့အလုပ် ဆက်လုပ်နေတယ်။ သူပြောခဲ့တဲ့ ဝန်ကြီးဌာန ကို ဌာနခွဲလေးအဆင့်သာထားရှိဖို့ ပြောဆိုခဲ့တာကို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး “အဲဒီ ဝန်ကြီးဌာနကို နာမည်အသစ်ပြောင်းပြီး ခေါ်ဆိုသင့်ကြောင်း” အလိုက်သင့်ပြင်ပြောဆို တတ်တဲ့သူမျိုးကို အကြံပေးမခန့်ပါနဲ့နော်။ ကုမ္ပဏီထောင်ပြီး သူများလယ်ယာမြေတွေ ခြံခတ်ပြီး ခိုးတဲ့ ငွေချေးစားတဲ့ဘဏ်သူဌေးလို လူမျိုးကိုလည်း သမ္မတအကြံပေးမခန့်ပါ နဲ့နော် ...

သမ္မတဟောင်းရဲ့ချွေးမပဲ၊ ပညာတော့ တတ်မှာပဲ၊ အကြံပေးခန့်ရင် အထောက် အကူရမှာပဲဆိုပြီး သွားတော့မခန့်လိုက်ပါနဲ့နော်၊ ငါးပါးမှောက်ကုန်ပါမယ်။

ဪ... နောက်ပြီး သက်ကြီးရွယ်အို ဘိုးဘွားရိပ်သာမှာ အသက်ကြီးဆုံးအဆင့် အရွယ် ၉၀ ကျော် ၁၀၀ အရွယ်တွေကို သမ္မတအကြံပေးခန့်တာ ရှက်ဖို့ကောင်းတယ်နော်၊ ဘယ်နိုင်ငံမှာမှ ဘိုးဘွားရိပ်သာက သက်ကြီးရွယ်အိုမျိုးအဆင့်ကို အကြံပေးခန့်တာ မရှိပါဘူး။

ကျွန်တော်ဟာ ၁၉၆၉-၁၉၇၀ ခုနှစ်များထဲက သိခဲ့တဲ့ အကြံပေးများအကြောင်း နဲ့ ၂၀၁၅ ခုနှစ်အထိ သိခဲ့ရတဲ့ သမ္မတအကြံပေးများအကြောင်းကို ပြောပြခြင်းဖြစ် ပါတယ် အစ်မ။

ကိုမင်းအောင်လှိုင်သို့ ဒါတ်စွင့်လေးစာ

“ကိုမင်းအောင်လှိုင်ခင်ဗျာ-လေးစားစွာဖြင့် စာရေးသားအပ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဒုတိယစာအုပ်ဖြစ်တဲ့ “ကျုပ်အစ်မ အညှာသားသမီး ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်” စာအုပ်တွင် တချို့နေရာများ၌ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ရေးသားခဲ့တာတွေ ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ အထူးသဖြင့် ကိုမင်းအောင်လှိုင်သည် ရန်ကုန်ကျောင်းသားလောက (စင်ထရယ်ကျောင်းသားဘဝ)တွင် နေထိုင်ခဲ့ဖူးသော ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်တစ်ယောက် ဖြစ်သဖြင့် ထူးခြားသည်ဟုဆိုနိုင်ပါသည်။ ကိုမင်းအောင်လှိုင်သည် ရန်ကုန်မြို့ ဆူးလေဘုရားလမ်းတွင် နေထိုင်ပြီး စတိတ်ကျောင်းသားဘဝ၌ (၁၉၆၉)ခုနှစ် ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် ကျွန်းဆွယ်အားကစားပွဲသမိုင်း ကျောင်းဆောင်များမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ကျောင်းသားအရေးအခင်းနှင့် (၁၉၇၀)ခုနှစ် ကျောင်းသားပွဲတော်အရေးအခင်းများကို သိရှိခဲ့သော ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ရန်ကုန်ကျောင်းသားလောက ကျောင်းသားများဘဝကို မည်သည့်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်နှင့်မျှ မတူသောဘဝကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည့် အတွေ့အကြုံရှိသူတစ်ဦးအဖြစ် အသိအမှတ် ပြုမိပါသည်။

ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်ဖခင်ကြီးဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ငယ်စဉ်ကလေးဘဝကတည်းက ယခုအသက် (၆၀) ကျော်ကာလထိတိုင် ကိုးကွယ်ခဲ့သူဖြစ်သည့် အတွက် တပ်မတော်ဖခင်ကြီးသားတွေဖြစ်တဲ့ တပ်မတော်သားတွေကိုလည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက လေးစားခင်မင်ခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် တပ်မတော်တစ်ခုလုံးကို အသုံးပြုပြီး ကိုယ်ကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သူတွေကြောင့် တပ်မတော်သား တချို့အပေါ်မှာတော့ အမြင်မကြည်လင်မှု၊ နာကျည်းမှုတွေတော့ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ တပ်မတော်တစ်ခုလုံးအပေါ်မှာတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဒါဟာလည်း ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး ပြည်သူလူထုထဲကပါ ဒီသဘောထားမျိုးရှိနေခဲ့ပါတယ် ဒါဟာလည်း ငြင်းပယ်လိမ့်မရပါဘူး။

တပ်မတော်သားတွေဟာ စစ်ရေးအမြင်တစ်ခုတည်းကိုပဲ နားလည်ကျွမ်းကျင်သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တဲ့နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးအမြင်တွေ နားလည်ကျွမ်းကျင်မှုအမြင် တွေမရှိခဲ့ပါဘူး။ မရှိခဲ့လို့လည်း (၂၆) နှစ်တာကာလ အဖြစ်အပျက်တွေ (၂၂) နှစ်ကာလ အဖြစ်အပျက်တွေက သက်သေခံနေပါတယ်။

(၂၆) နှစ်တာကာလတစ်ခုလုံးမှာလည်း စစ်ရေးအမြင်ရှိသူတွေ၊ စစ်ရေးကျွမ်းကျင်သူ တွေကသာ နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးတွေကို ဝင်ရောက်စွတ်ဖက် အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြတာပါ။ (အရပ်သားတစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက် (ဦးသီဟန်၊ ဒေါက်တာညီညီ) လောက်တော့ပါခဲ့ပေမဲ့ စစ်ရေးအမြင်ကျွမ်းကျင်သူတွေရဲ့ ခိုင်တာလုပ်ခဲ့ရတဲ့အဆင့်ပါ)

နောက်တစ်ခါ (၂၂) နှစ်ကာလတစ်ခုလုံးမှာလည်း စစ်ရေးအမြင်ရှိသူ၊ စစ်ရေးကျွမ်းကျင်သူတွေက နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးကို ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပြန်ပါတယ်။ ဒေါက်တာဖေသိန်းကို ဗိုလ်မှူးကြီးဝတ်စုံ ဝတ်ပေးပြီး (ကျန်းမာရေးတာဝန်)၊ ဦးအုံးဂျော်နဲ့ ဦးခင်မောင်ဝင်း (နိုင်ငံခြားရေး) အတိတ်က သင်ခန်းစာနှင့် အတွေ့အကြုံတွေကိုယူပြီး လုပ်မယ်လို့အောက်မေ့မိပေမဲ့... (၂၆) နှစ်ကလူတွေထက် ပိုဆိုးပြန်တာကို တွေ့ရှိရ ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း တပ်မတော်က လူထုထောက်ခံမှု ပိုပြီးကျဆင်းသွားစေခဲ့ ပါတယ်။

တပ်မတော်သားတွေဟာ စစ်ရေးအမြင်တစ်ခုတည်းကိုပဲ နားလည်ကျွမ်းကျင် သူတွေလို့ပြောတာကိုတော့ အပြစ်မမြင်စေချင်ပါ။ သက်သေသာဓကတွေနဲ့ ရှင်းလင်း ပြောဆိုပြပါမည်။

တပ်မတော်ဖခင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း တည်ထောင်ခဲ့တဲ့တပ်မတော်ဟာ (၁၉၅၅) ခုနှစ်အထိတော့ စစ်ရေးအမြင်ရှိတဲ့ တပ်မတော်တစ်ခုအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့ ပေမဲ့၊ (၁၉၅၈) ခုနှစ်မှာတော့ နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ တပ်မတော်သား တချို့ကြောင့် အိမ်စောင့်အစိုးရအဖြစ် တစ်နှစ်ခွဲကျော်ကြာတဲ့အထိ အုပ်ချုပ်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

ဒါတောင် အရပ်သားအများစုပါဝင်တဲ့ အစိုးရအဖွဲ့သဏ္ဍာန် အုပ်ချုပ်ရေးပုံစံမျိုး ကိုပဲ လုပ်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီမှာတင် အုပ်ချုပ်ရေးနဲ့အာဏာ၊ အရသာသဘော သဘာဝတွေကို နားလည်တီးခေါက်မိပြီး အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို ဘယ်လိုရယူနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ သဘော တရားကို သိရှိသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း (၁၉၆၂) ခုနှစ် မတ်လ (၂၃) ရက်နေ့မှာ တိုင်းပြည်ချောက်ထဲကျဖို့ လက်နှစ်လုံးပဲ လိုပါတော့တယ်ဆိုပြီး အာဏာသိမ်းမှုကို စတင်ခဲ့ပါတယ်။

တော်လှန်ရေးကောင်စီအဖွဲ့ဆိုပြီး ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ဗိုလ်မှူးချုပ်တွေပဲပါတဲ့ စစ်ကောင်စီတစ်ရပ်ဖွဲ့စည်းကာ အုပ်ချုပ်ရေးကို စတင်ခဲ့ပါတယ်။ နိုင်ငံရေးသမားများ။

အုပ်ချုပ်ရေးကျွမ်းကျင်သူများ တစ်ယောက်မျှမပါ။ နောက်ပိုင်းကျမှ အရပ်သား တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဦးသီဟန်ကို တော်လှန်ရေးအစိုးရအဖွဲ့မှာ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ် ထည့်သွင်းတာ ဝန်ပေးပါတယ်။ အားလုံးကတော့ စစ်ရေးအမြင်ရှိသူတွေပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ကာကွယ် ရေးဦးစီးချုပ်နဲ့ တော်လှန်ရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းဟာ ဖက်ဆစ်တော် လှန်ရေးကာလတုံးက တိုင်း (၂) မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ၊ ဖျာပုံ၊ ဒေဒေရဲ ဘက်မှာ တာဝန်ယူ တွဲလုပ်ခဲ့တဲ့ တော်လှန်ရေးကာလ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် သခင်စိုးရဲ့ တပည့် အလံနီ ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ (မြေအောက်တာဝန်ခံအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန် ရန်ကုန်မြို့မှာဖမ်းမိခဲ့တဲ့) သခင်တင်မြကို ခေါ်ယူတွေ့ဆုံပြီး ပြောတဲ့စကားက။

“ငါ့ကောင်တွေ (တော်လှန်ရေးကောင်စီဝင် ဗိုလ်မှူးချုပ်၊ ဗိုလ်မှူးကြီးတွေကို ဆိုလိုတာဖြစ်) က နိုင်ငံရေးနားလည်တဲ့ကောင်တွေ တစ်ကောင်မှမပါဘူး။ မင်းတို့ နိုင်ငံရေးနားလည်တဲ့သူတွေက ပါဝင်ပြီးကူညီကြပါကွာ” လို့ သမိုင်းဝင်စကားကို ပြောခဲ့ပါ တယ်။ (သခင်တင်မြဆောင်းပါးစာအုပ်များတွင် ရေးသားထားပါသည်။)

အဲဒီလိုပြောဆိုပြီး မကြာခင်မှာပဲ တော်လှန်ရေးကောင်စီဝင် ဗိုလ်မှူးကြီးသန်းစိန်၊ ဗိုလ်မှူးကြီးကျော်စိုးတို့ နေထိုင်တဲ့ ဂေါ်ဒဝင်လမ်းက နေအိမ်နောက်က တန်းလျား (ကား ကိုဒေါင်ဘေးနား) ညဘက်ဆို နိုင်ငံရေးသင်တန်းဆွေးနွေး(ဆိုရှယ်လစ် သဘောတရား ပို့ချပွဲ) ပြုလုပ်လေ့ရှိပါတယ်။ (အရက်ပိုင်းလေးလည်း ပါပါတယ်။) လာရောက်ပို့ချ သင်ကြားပေးသူကတော့ တော်လှန်ရေးကာလမှာ ဆိုရှယ်လစ်သဘောတရား လေ့လာရေး (၇ ရက်သင်တန်း) ဆရာကြီး ဦးကိုကိုကြီး (သိန်းလေးဆယ် ကိုကိုကြီး)ရဲ့ သင်တန်းကို တက်ရောက်ဖူးခဲ့တဲ့ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒီ(ဆိုရှယ်နီ) ဦးဘငြိမ်း (မဆလခေတ်၊ ဗဟိုအလုပ် သမားကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ) ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်က တော်လှန်ရေးကောင်စီအစိုးရရဲ့ မဆလပါတီ(အမြူတေပါတီ) ခေတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းဟာ ဆိုရှယ်လစ် နိုင်ငံရေး သမားတွေ (ဆိုရှယ်နီ)နဲ့ ရင်းနှီးခဲ့သူဖြစ်လို့ မြန်မာ့နည်း မြန်မာ့ဟန် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီကို တည်ထောင်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ မုတ်မိသမျှထဲက တော်လှန်ရေးကောင်စီ ခေတ် မဆလဒေါက်တိုင်တွေကတော့ ဦးဘငြိမ်း၊ သခင်တင်မြ၊ ရဲဘော်ချမ်းအေး (ခ) မောင်စုမ်းနဲ့ ကိုသိန်းလွင် (ခ) မောင်သာရတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ အဓိက ဆိုလိုချက်က တပ်မတော်သားတွေ (စစ်သားတွေ၊ စစ်ရေးအမြင်ရှိတဲ့သူတွေ)ဟာ နိုင်ငံရေးအုပ်ချုပ်ရေး ဆိုတာကို နားမလည်ပါဘူးဆိုတာကို မြန်မာ့ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်တစ်ယောက်ရဲ့ ပြောဆိုဝန်ခံချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုပဲ နောက်တစ်ခါမှာလည်း (၂၆ နှစ်ကြာပြီးချိန်) မြန်မာ့ကာကွယ်ရေး

ဦးစီးချုပ်တစ်ယောက်ရဲ့ နိုင်ငံရေးအုပ်ချုပ်ရေးတွေကို နားမလည်ပါဘူး။ မသိပါဘူး။ မလုပ်တတ်ပါဘူးလို့ ပြောခဲ့တာရှိပါသေးတယ်။

(၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁၇)ရက်နေ့ ည (၁၁:၁၀)နာရီကျော် အချိန်မှာ) ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစောမောင်ဟာ တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခင်ညွန့်နဲ့အတူ စက်တင်ဘာလ (၁၇)ရက်နေ့ ညနေ (၄)နာရီကျော်အချိန်မှာ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရုံး (စစ်ဌာနချုပ်ရုံး)ကနေ အေဒီလမ်း၊ အမှတ် (၂၉)မှာ နေထိုင်တဲ့ ဦးနေဝင်းအိမ်ကို လူစီးဘရင်းကယ်ရီယာ(၂)စီးနဲ့ တွေ့ဆုံဖို့ ထွက်ခွာလာရာ ဦးနေဝင်း အိမ်ကို ည(၁၀)နာရီကျော်မှ ရောက်ရှိသွားပါတယ်။ လမ်းမှာ အတားအဆီးများ သစ်ပင် ကိုင်းများကို ဖယ်ရှားပြီးသွားနေရလို့ နောက်ကျပြီးမှ ရောက်ရှိသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဦးနေဝင်းအိမ်ရောက်ရှိတဲ့အခါ ဦးနေဝင်းက တိုင်းပြည်မှာ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အခြေအနေတွေ မေးမြန်းပြောဆိုပြီး “မင်းတို့ တပ်မတော်ကနေ နိုင်ငံတာဝန်အရပ်ရပ်ကို တာဝန်ယူပြီးထမ်းဆောင်ဖို့”(အာဏာသိမ်းဖို့) ပြောဆိုတဲ့အခါ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစောမောင်က -

“ကျွန်တော်တို့မှာ စစ်ရေးအမြင်ပဲ နားလည်တာပါ။ နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးတွေ ကို နားမလည်ပါဘူးခင်ဗျာ” လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။ အဲဒီအခါ ဦးနေဝင်းက

“မောင်မောင် (ဒေါက်တာမောင်မောင်) ရှိတယ်လေကွာ။ မောင်မောင်က နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေရေးရာတွေ နားလည်တဲ့သူ၊ သူက ဘေးကနေတိုင်းပြီး ကူညီမှာပေါ့” လို့ သမိုင်းဝင်စကားပြောဆိုတာကို (အကျဉ်းစံဘဝကနေ ပြန်လည် လွတ်မြောက်လာတဲ့ တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်ဟောင်းနဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်ရဲ့ အင်တာဗျူးမှာ (တပ်မတော်သားတွေဟာ နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး တွေကို နားမလည်ပါဘူးလို့ (၁၉၈၂)ခုနှစ် မှာ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းနဲ့ (၁၉၈၈)ခုနှစ်မှာ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစောမောင်တို့ နှစ်ယောက်က မြန်မာ့သမိုင်းမှာ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာဟာ သက်သေသာဓကအဖြစ် တည်ရှိခဲ့ပါတယ်။ နောင်လာနောက်သားတွေ သိရှိစေဖို့ အားလုံးမှတ်တမ်းတင်ထားကြပါသည်။)

တကယ်တော့ တပ်မတော်သားတွေ နိုင်ငံရေးလုပ်ချင်တယ်၊ နားလည်ချင်တယ် ဆိုရင် တပ်ကနေ နုတ်ထွက်ပြီး အရပ်သားဘဝနဲ့ နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ခုခုသို့ ဝင်ရောက်၍ လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ခုခု တည်ထောင်၍လည်းကောင်း လုပ်နိုင်ပါတယ်။ လုပ်ခွင့်လည်းရှိပါတယ်။ (တပ်ကနေ နုတ်ထွက်ပြီး ဒီပါတီကဝင်အရွေးခံဆိုပြီး ပုံသေနည်း တော့ မလုပ်သင့်ပါ။)

မြန်မာနိုင်ငံအနေနဲ့ သာဓကပြောရမယ်ဆိုရင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုကြည့်ပါ။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးတဲ့အခါ မြန်မာ့တပ်မတော် တည်ထောင်ဖို့အတွက်၊ ဖွဲ့စည်းဖို့အတွက် မဟာမိတ်တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး လော့ဒ်မောင့်ဘက်တန်(ဘားမား) နဲ့ သီဟိုဠ်ကျွန်းနိုင်ငံ ကနိုမြို့မှာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ပြန်လာတဲ့အခါ နိုင်ငံရေးလုပ်ဖို့အတွက် နိုင်ငံရေးသမားအဖြစ်နေထိုင်ဖို့ စစ်တပ်မှ နုတ်ထွက်ပြီး အရပ်သားဘဝနဲ့ (မဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး)မှာ နိုင်ငံရေးတာဝန်တွေ ထမ်းဆောင်ခဲ့တာ သက်သေသာကေပါ (ဖားတစ်ပိုင်း ငါးတစ်ပိုင်းဘဝမျိုး မလုပ်ပါဘူး။ မနေခဲ့ပါဘူး)။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ မိမိနဲ့အတူ ဂျပန်မှာ စစ်ပညာသင်ကြားခဲ့တဲ့ စစ်ရေးအမြင်ရှိတဲ့သူတွေကို စစ်တပ်ကိုဦးစီးဖို့ တာဝန်ပေးဘဲ သခင်ဗဟိုနန်းကို ဘာကြောင့် တာဝန်ပေးရသလဲဆိုတော့ တော်လှန်ရေး ကာလတုန်းက သခင်ဗဟိုနန်းရဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်တွေရယ်၊ သခင်ဗဟိုနန်းရဲ့ ရွပ်ရွပ်ခွဲခွဲ တိုက်နိုင်ခဲ့တာတွေကို သိထားခဲ့လို့ တပ်ကို အပ်နှံချင်တာဖြစ်ပါတယ်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီကို တရားဝင်တောင်းဆိုတာဖြစ်ပေမဲ့ ကွန်မြူနစ်ပါတီက သခင်ဗဟိုနန်းကို မပေးခဲ့ပါဘူး။ အဲဒါနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ထဲမှာ သူ အယုံကြည်ရဆုံး ရဲဘော် ရဲဘက်ဖြစ်တဲ့သူကို ဦးစီးကွပ်ကဲဖို့ ဗိုလ်လက်ျာကို တာဝန်ပေးခဲ့ပါတယ်။ (စစ်တပ်ကို သခင်ဗဟိုနန်းက တာဝန်ယူဦးဆောင်ဖို့ စီစဉ်တာကို သခင်ဗဟိုနန်းတို့က လက်မခံလို့ ပျက်သွားပါတယ်။)

နိုင်ငံတကာမှာကြည့်မယ်ဆိုရင်လည်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ရဲ့ စစ်သူရဲကောင်းကြီး တွေဖြစ်တဲ့ ပြင်သစ်နိုင်ငံက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးချားလစ်ဂေါလ်ဟာ စစ်တပ်ကထွက်ပြီး အရပ်သား ဘဝနဲ့ နိုင်ငံရေးပါတီ (ဒီဂေါလ်ပါတီ) တည်ထောင်ပြီး သမ္မတဝင်ရောက် အရွေးခံတဲ့အတွက် သမ္မတအဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်းခံရပါတယ်။

အမေရိကန်မှာလည်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ရဲ့ စစ်သူရဲကောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အိုက်စင်ဟောင်းဝါလည်း စစ်တပ်ကထွက်ပြီး ရီဘတ်ဘလီကန်ပါတီကနေ သမ္မတ အဖြစ် ဝင်ရောက်အရွေးခံရာမှာ သမ္မတအဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်း ခံခဲ့ရပါတယ်။

ထို့အတူ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံရဲ့ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖီဒယ်ရာမိုစ် ဟာ အာဏာရှင်မားကိုစ်ကို ဖြုတ်ချရာမှာ ပြည်သူတွေဘက်က ရပ်တည်တဲ့အတွက် လူထုထောက်ခံမှုရရှိပြီး စစ်တပ်မှထွက်ကာ သမ္မတအဖြစ် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံရာမှာ သမ္မတအဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်း ခံရပါတယ်။ (၂၀၁၄ ခုနှစ်က ကိုမင်းအောင်လှိုင်တို့ နေပြည်တော်ကို လာလည်ခဲ့ပါတယ်။)

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံမှာဆိုရင်လည်း စစ်အာဏာရှင်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟောင်း ဆူဟာတို ဖြုတ်ချခံရပြီး အရပ်သားသမ္မတနှစ်ယောက် တက်လာပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟောင်း ဆူစီလိုဘန်းဘန်းယုဒီယူနီဟာ အဖွဲ့ဝင် (၉၀)နဲ့ နိုင်ငံရေးပါတီ တည်ထောင်ပြီး သမ္မတ

အဖြစ် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံရာမှာ သမ္မတအဖြစ် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံရေးသမားတွေနဲ့ ပြည်သူတွေကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေကိုတော့ ပြည်သူတွေက မနှစ်သက်ဖူး မရွေးချယ်ဖူးသိတာ မကြာမီက ကျင်းပပြီးစီးသွားတဲ့ အင်ဒိုနီးရှားသမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲမှာ နိုင်ငံရေးသမားတွေ ပြည်သူ တွေကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခဲ့တဲ့ ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်ဟောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟောင်း ပရာဘိုဟိုဆူဘီယန်တို့ကို မရွေးချယ်ဘဲ အရပ်သားမြို့တော်ဝန် ဂျိုကိုဝိဒိုဒိုကို သမ္မတအဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်ခြင်းက သက်သေပြခဲ့ပါတယ်။

ကမ္ဘာပေါ်မှာ စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းပြီး တိုင်းပြည်ရဲ့အာဏာကို ရယူခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတော်တော်များများဟာ ဘဝဇာတ်သိမ်း မလှသူတွေက များခဲ့ပါတယ်။ ချီလီ နိုင်ငံမှာ အာဏာသိမ်းယူခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပီနိုချေးဟာ အသက် (၈၀)ကျော်အရွယ်မှာ တစ်ချိန်က (၁၉၇၃)ခုနှစ် အာဏာသိမ်းယူမှုဂယက်နဲ့ ထောင်ထဲဝင်ခဲ့ရပါတယ်။ ပနားမား နိုင်ငံမှာ အာဏာသိမ်းယူခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နိုရိုရေးဂါးဟာ ထောင်သွင်း အကျဉ်းကျခံရပြီး အမေရိကန်အကျဉ်းထောင်ထဲအထိတောင် သွားရောက်ကျခံရတဲ့ သာဓကလည်း ရှိခဲ့ ပါတယ်။

ယူဂန္ဒာနိုင်ငံမှာ အာဏာသိမ်းယူခဲ့တဲ့ စစ်အာဏာရှင်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အိုင်ဒီအာမင်ရဲ့ ဘဝဟာလည်း တိုင်းပြည်က ထွက်ပြေးရပြီး သူတစ်ပါးနိုင်ငံမှာ မထင်မရှားနဲ့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရပါတယ်။ တူရကီနိုင်ငံမှာလည်း ခဏခဏ အာဏာသိမ်းတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေဟာ အာဏာမမြဲခဲ့ပါဘူး။ (ထောင်ထဲ တန်းစီဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။)

အာရှတိုက်က ပါကစ္စတန်နိုင်ငံမှာလည်း ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မာရှယ်အယွတ်ခန်းနဲ့ ဒုတိယအကြိမ် အာဏာသိမ်းယူ၊ လေယာဉ်ပျက်ကျပြီး ကွယ်လွန် သွားတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖီယာအူလ်ဟတ်စ်တို့ရဲ့ ဘဝတွေကလည်း အဖြစ်ဆိုးလှပါတယ်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံမှာ အာဏာသိမ်းယူခဲ့တဲ့ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖီယာရာမန်ဟာ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်တာကို ခံခဲ့ရပါတယ်။ နောက်ထပ် အာဏာသိမ်းယူခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအာရှတ် (အရပ်သားအဖြစ် ပါတီထောင်ပြီး သမ္မတဝင်ရွေးဖူးသူ)တို့ဟာ ဇာတ်သိမ်းမလှခဲ့ကြပါဘူး။ အာဏာသိမ်းယူတဲ့သူတွေရဲ့ နောက်ဆုံးဘဝတွေဟာ အကျိုး ပေးချင်းတူညီစွာ ခံစားသွားကြရတာဟာ သံဝေဂရစရာတွေပါပဲ မှတ်သားစရာပါပဲ။

ကမ္ဘာပေါ်မှာ အာဏာသိမ်းခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေထဲမှာ ဇာတ်သိမ်းလှသူ ဆိုလို့ နှစ်ယောက်ပဲပြစရာရှိပါတယ်။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပီရွန်နဲ့ စပိန်နိုင်ငံ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖရန်ကိုတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂျူအန်ပီရွန်ဆိုရင် အရပ်သားဘဝနဲ့ (ပီရွန်နစ်ပါတီ) တည်ထောင်ပြီး သမ္မတအဖြစ် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရာမှာ

အနိုင်ရရှိခဲ့သလို ဇနီးဖြစ်သူ အီဗာပီရွန်ဟာလည်း သမ္မတအဖြစ် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရာမှာ သမ္မတ ဖြစ်ခဲ့ဖူး ပါတယ်။

(ကမ္ဘာကျော်အဆိုတော် မက်ဒေါ်နားက အာဂျင်တီးနား သမ္မတအဖြစ် EVITA ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ကားကို ရိုက်ကူးခဲ့ပါသည်) စပိန်နိုင်ငံက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖရန်ကိုဟာ နှစ်ပေါင်း (၃၀)ကျော်ကြာ အာဏာသိမ်းယူခဲ့သော်လည်း အာဏာစွန့်တဲ့အခါ စပိန်ဘုရင်မင်းဆက် ကို အာဏာပြန်ပေးဖို့အတွက် မင်းသားဟွမ်ကာလို့ကို ပြည်ပကနေ ပြန်လည်ခေါ်ယူပြီး စပိန်ဘုရင်အဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့သူဖြစ်သည့်အတွက် ပြည်သူအားလုံးက ကြည်ဖြူခဲ့ကြပါတယ်။

စစ်ရေးအမြင်ရှိသူတွေ၊ စစ်အရာရှိတွေကို ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးခန့်တာက သဘာဝကျပါတယ်။ တချို့နိုင်ငံတွေမှာဆိုရင် မိန်းမတွေကိုတောင် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ခန့်တဲ့ သာဓကတွေလည်းရှိခဲ့ပါတယ်။ အီရတ်စစ်ပွဲ၊ အာဖဂန်နစ္စတန်စစ်ပွဲတွေမှာ နာမည် ကြီးခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကောလင်းပါဝယ်လ်ဆိုရင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ခန့်အပ်ခံရတဲ့အတွက် အံ့မဝင်ခွင်မကျတဲ့ အခက်အခဲတွေ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူက စစ်ရေးအမြင်ပဲ ထူးချွန် သူပါ။ နိုင်ငံခြားရေးမူဝါဒတွေကိုနားလည်တဲ့ နိုင်ငံရေးသမားမဟုတ်ခဲ့တော့ ခက်ခဲတာ တွေ့ကြုံတွေ့ သွားရသူပါ။ (အခုဆို ဘယ်ပျောက်လို့ ဘယ်ရောက်နေမှန်း မသိအောင်ပါပဲ)

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးခါနီးမှာ စစ်သားကြီးဖြစ်တဲ့ အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂျော့ပက်တန်ဟာ စစ်ပြေငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် နိုင်ငံရေးအရ ဆွေးနွေးပွဲမှာ စစ်သားပီပီ စစ်စကားပြောဆိုမိလို့ ရာထူးက နုတ်ထွက်ဖယ်ရှားခြင်း ခံလိုက်ရပါတယ်။ နိုင်ငံရေးနဲ့ စစ်ရေးရောယှက်လို့မရပါဘူးဆိုတာ ထင်ရှားတဲ့ သာဓကတစ်ရပ်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲတွေမှာလည်း အရပ်သားတချို့ ပါဝင်နေတာကို နှစ်ဖက်အဖွဲ့ အစည်းတွေကြားမှာ ကြည့်ရင်မြင်နိုင်ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ လူရွေးချယ်ရင် အရပ်သားကိုပဲ ရွေးချယ်ပါတယ်။ စစ်ဗိုလ်၊ စစ်သားတွေဆို မရွေးချယ်ပါ။ ဥပမာ မြန်မာနိုင်ငံကဆိုရင် ဦးသန့်၊ အီကာဖေးဦးညွန့်၊ ဒေါက်တာကိုကို နောက်ဆုံး UN မှာ လက်ထောက်အတွင်းရေးချုပ် ရာထူးနေရင်းနဲ့ နအဖခေတ်မှာ ဗိုလ်ခင်ညွန့်နဲ့ လာလာတွေ့လို့ ရာထူးကဖယ်ရှားပစ်ခံရတဲ့ ဒေါက်တာနေဒွန်း ... (အခုအချိန်ထိ ဘယ်ပျောက်လို့ ဘယ်ရောက်မှန်းမသိ။)

နိုင်ငံရေးလုပ်မယ်ဆိုရင် နဂိုမှလထဲက နိုင်ငံရေးအခြေခံစိတ်ဓာတ်ကို ကျောင်းသား ဘဝထဲက နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ်မွေးမြူနိုင်မှ နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်မှာပါ။ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့သမိုင်းမှာ ထင်ရှားကျော်ကြားတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေဟာ၊ နိုင်ငံ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့တဲ့သူတွေဟာ ကျောင်းသားဘဝထဲက နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ်ကို အခြေခံလာခဲ့ကြတာပါ။ ကျောင်းသား သမဂ္ဂခေါင်းဆောင်လုပ်ခဲ့ကြသူတွေပါ။ ၁၉၂၀ ကျောင်းသားသပိတ်ကစလို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ

နိုင်ငံရေးသမားတွေ နိုင်ငံရေးအသင်းအဖွဲ့တွေ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့တာပါ။ နိုင်ငံရေးသမားစစ်စစ်တွေပါ။ ဘယ်စစ်ဗိုလ် ဘယ်စစ်သားတွေမှ နိုင်ငံရေးသားမစစ်စစ်အဖြစ် ပေါ်ထွန်းလာခြင်း မရှိသေးပါ။ စစ်သားထဲမှာ နိုင်ငံရေးသမားစစ်စစ်ဖြစ်တာဆိုလို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း တစ်ယောက်ပဲ ရှိခဲ့မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သာဓကပြလို့ရတဲ့ ကာနယ်ကြီးတစ်ယောက်တော့ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဗိုလ်အောင်ကျော် ကျဆုံးရတဲ့ ဆန္ဒပြပွဲမှာ အလံကိုင်ပြီး အရိုက်ခံရတဲ့ ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဟာ နောင်တစ်ချိန်မှာ ကာနယ်ဗိုလ်ကြီးဖြစ်၊ တိုင်းမှူးဖြစ် ရာထူးကနုတ်ထွက်ပြီး ပါတီတစ်ခုရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး လူထုကြည်ညိုတဲ့ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ (ကာနယ်ကြည်မောင်)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ ကျောင်းသားဘဝတည်းက နိုင်ငံရေးလုပ်လာခဲ့တဲ့ သူဆိုတော့ နိုင်ငံရေးနဲ့စစ်ရေး မတူညီတဲ့အတွက် မရောယှက်အောင်လို့ စစ်တပ်က ထွက်လိုက်သူပါ။ (ဖားတစ်ပိုင်း ငါးတစ်ပိုင်းဘဝ မလုပ်ချင်သူပါ)

၁၉၆၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၄ အထိ တော်လှန်ရေးကောင်စီ တော်လှန်ရေးအစိုးရခေတ် တလျှောက် ဗိုလ်မှူးချုပ်တွေ ၁၉၇၄ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၈ ခုနှစ်အထိ အရပ်ဝတ်ပြောင်းပြီး နိုင်ငံရေးလုပ်တာ မအောင်မြင်ပါ (၁၂ နှစ်)

၁၉၈၈ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၀ ခုနှစ်အထိ စစ်ဝတ်စုံနဲ့ နိုင်ငံရေးလုပ်တော့လည်း မအောင်မြင်ပါ။ (၁၄ နှစ်)

၂၀၁၁ ခုနှစ်မှ ယနေ့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်အထိ အရပ်ဝတ်ပြောင်းပြီး အရပ်သားတချို့ ပါဝင်တဲ့ နိုင်ငံရေးလုပ်နေသော်လည်း မအောင်မြင်သေးပါ (၃ နှစ်) (ကိုမင်းအောင်လှိုင် တို့ကလည်း သမိုင်းပေးတာဝန်အရ ဆက်လုပ်ကြဦးမယ်လို့ ယုံကြည်နေပါတယ်။)

နိုင်ငံရေးသမားတစ်ယောက်စကားပြောတာနဲ့ စစ်ရေးအမြင်ရှိသူတစ်ယောက် စကားပြောဆိုပုံချင်းက မတူညီပါ။ နိုင်ငံရေးသမားက 'နိုင်ငံရေးသမားလေသံ' နိုင်ငံရေးအမြင်နဲ့ နိုင်ငံရေးစကား ပြောဆိုတတ်ပါတယ်။ စစ်ရေးအမြင်ရှိသူကတော့ သင်တန်းအတွေ့အကြုံနဲ့ အမိန့်ပေးတဲ့လေသံ အမိန့်နာခံတတ်တဲ့စကားမျိုးပဲ ပြောဆိုတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နိုင်ငံရေးလောကထဲမှာစကားပြောကြပြီဆိုရင် စစ်ရေးအမြင်ရှိသူတွေရဲ့ စကားတွေက ပြောစမှတ်ကို ပြုရတဲ့အထိပါပဲ။ လူရယ်စရာ ဟာသပြက်လုံးသဖွယ်ပါ။

တော်လှန်ရေးကောင်စီခေတ်မှာ ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေ၊ မဆလခေတ်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေက (၁၉၈၈)ခုနှစ်မှာ 'သေနတ်ဆိုတာပစ်ရင် တဲ့တဲ့ပစ်တာ၊ မိုးပေါ်ထောင်ပစ်မှာမဟုတ်ဘူး' ဆိုတဲ့စကား နဝတခေတ်မှာ "ဒီသင်္ဘောတွေက ဘာလို့ရပ်ထားတာလဲ" လို့ ဝန်ကြီးက မေးတဲ့အခါ သက်ဆိုင်ရာ ဌာနတာဝန်ခံအရာရှိက "Weather (ရာသီဥတု) မကောင်းလို့ပါ ဝန်ကြီး" လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။ ဝန်ကြီးက

“ဝယ်သာမကောင်းရင် ပြင်လိုက်ပေါ့ကွာ” လို့ ပြောတဲ့စကား (ပညာက စကား ပြောခြင်းပါ) နအဖခေတ်မှာ ကြက်ဆူပင်စိုက်ခဲ့တာကို အရပ်သားအစိုးရ (ဦးသိန်းစိန် အစိုးရ) ခေတ်မှာ မီဒီယာတွေကို ပြန်ပြောပြတဲ့သူက (ဝယ်သာ)ပြင်ခိုင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပါပဲ။ သူက ဘာပြောလဲဆိုတော့ ...

‘ကြက်ဆူပင်စိုက်တာက စီးပွားရေးသမားလုပ်ငန်းရှင်တွေက ကြက်ဆူပင်ဟာ (ဖီလော့ဒ်စာထုတ်လို့ရတယ်)ပြောလို့ ကြက်ဆူပင်တွေ စိုက်ခဲ့ကြတာပါလို့ ပြောတဲ့စကား (အမှန်က ယတြာကတ်ကင်းပါ)

ယနေ့ ပါတီစုံဒီမိုကရေစီခေတ် ပါလီမန်ခေတ်မှာ ပြောတဲ့စကားတွေက ပိုပြီး တော့ ပြောစမှတ်တွေတောင်ဖြစ်နေပါတယ်။ (အရပ်သားမဟုတ်တဲ့ စစ်ရေးအမြင် ရှိသူတွေ ပြောတဲ့ စကားပါ) (ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ဗိုလ်မှူးချုပ်၊ ဗိုလ်ချုပ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး)တို့ရဲ့ ပြောစကား)

“ပါလီမန်အမတ်မင်းတွေကို လေးပုံပုံရင် သုံးပုံလောက်က မြန်မာ့သမိုင်းကို မသိကြသေးပါတဲ့” “လျှပ်စစ်ဓာတ်အားတွေ နိုင်ငံခြားကိုရောင်းတာ၊ ပိုလျှံနေလို့ ရောင်း တာပေါ့၊ စုပုံထားလို့ရတဲ့စွမ်းတွေမှ မဟုတ်တာ”တဲ့။ (ပြည်တွင်းမှာက မီးမရှိလို့ ဖယောင်းတိုင်နဲ့ တရုတ်မီးစက်တွေ အားကိုးနေရတဲ့ဘဝ)

“လယ်သမားတွေ ထမင်းတစ်နပ်လျှော့စားပြီး အကြွေးတွေဆပ်ကြပါ။ နောင် ဘဝထိ ပါသွားမယ်နော်”တဲ့

“တစ်အိမ်ထောင်မှာ ၂၀၀၀ ကျပ်/- ရှိရင် ထမင်းစားလို့ရပါတယ်တဲ့ (ဆန်တစ်ပြည်ကို တစ်ထောင်ကျော်ဖြစ်နေတာကို မသိတဲ့လူက တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်နေတာ အံ့ပါရဲ့) ။

“ငွေ (၃)သိန်းလောက်ဆိုတာ လာဘ်စားတာမဟုတ်ပါတဲ့”

“ငြိမ်းချမ်းဖို့ခေါ်နေတာကို လာရင်လာ မလာရင် ကျည်ဆံ(ဘူးလက်)နဲ့ ခေါ်လို့ ရတယ်တဲ့”

“ဗိုက်က သေနတ်ဒဏ်ရာလှန်ပြပြီး ပါးရိုက်ခံချင်သလား”တဲ့

“တရုတ်ရဲ့ကျေးဇူးက ကြီးမားလှပါတယ်၊ ကြောက်လည်း ကြောက်ရပါတယ်” တဲ့။

“တိုက်လေယာဉ်တွေဝယ်ထားတာ စစ်ပွဲဖြစ်ရင် ဝမ်းကြွဖို့ ရန်သူတွေကို တိုက်ဖို့ ဝယ်ထားတာ၊ နို့ဖို့ဆိုရင် လူစီးလေယာဉ်တွေ ဝယ်မှာပေါ့” တဲ့

(ဖြစ်နေတာက ပြည်တွင်းစစ်၊ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း ဖြစ်နေတာပါ။)

“တရုတ်ကလာတာ၊ တရုတ်ပစ္စည်းလို့ မပြောပါနဲ့၊ ရိုင်းပါတယ်၊ ဒီဒီတို့ ဆွေမျိုးနိုင်ငံက ပစ္စည်းလို့ခေါ်ပါ” တဲ့ (သူတို့ ဆွေမျိုးနိုင်ငံမှာ နာမည်ကြီး နို့မှုန့်ကုမ္ပဏီက နို့မှုန့်ထဲမှာ မယ်လမင်းမှုန့်တွေ ရောထည့်ရောင်းလို့ လသားကလေးတွေ သေဆုံးကုန်တာ ကမ္ဘာကျော်သွားတဲ့အတွက် နို့မှုန့်ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးတွေနဲ့ တာဝန်ရှိတဲ့သူတွေကို ဖမ်းဆီးပြီး ပိုင်ရှင်ကိုသေဒဏ်ပေးလိုက်တာ ဆွေမျိုးရဲ့သားတွေ မသိကြသေးဘူးနဲ့ ထောင်ဒဏ်တွေ ကျခံနေရနဲ့ ပဋိပက္ခတွေ ဖြစ်နေရတဲ့ကာလမှာ စက်မှုစနစ် ခွင်ဖော်ချင် လာတော့ “လယ်သမားတွေ လယ်မြေတွေ ရောင်းကြပါ၊ ရောင်းလို့ရတဲ့ငွေကို ဘာမှ မလုပ်တတ်ရင် သူ့ကိုပေးထား တိုးပွားအောင် လုပ်ပေးမယ်၊ နောက် (၅)နှစ်လောက်သာ ထပ်ပြီး အုပ်ချုပ်ခွင့်ပေးပါ။ ဒီဒေသဟာ စင်ကာပူနိုင်ငံထက် သာသွားစေရမယ်တဲ့ (စစ်ရေးအမြင်ရှိတဲ့သူရဲ့ ပြောတဲ့ စကားပါ) လူရယ်စရာ ဟာသစကားပါ။ တကယ်လည်း လူတွေ ဝိုင်းရယ်ကြပြီး ကာတွန်းတွေကပါ လှောင်ပြောင်ကြပါတယ်။

အဲဒါတွေအာလုံးဟာ စစ်ရေးအမြင်ရှိသူတွေရဲ့ နှုတ်ထွက်စကားတွေပါ။ ပြည်သူတွေအားလုံးကလည်း မှတ်တမ်းတင်ထားပြီး အကြောင်းအရာသင့်လို့ ရေးကြပြီ ဆိုရင် ကိုးကားလေ့ရှိကြပါတယ်။

ရှေးက ရှိခဲ့တဲ့ သာဓကတွေကိုလည်း သင်ခန်းစာယူမှာပါ။ (၂၆)နှစ် အုပ်ချုပ်ခဲ့တာ လည်း စစ်ရေးအမြင်ရှိတဲ့သူတွေပါ။ မအောင်မြင်ခဲ့လို့ (LDC ကမ္ဘာ့အဆင်းရဲဆုံး နိုင်ငံစာရင်း ဝင်ခဲ့ပါတယ်။) နောက်တစ်ခါ (၂၃)နှစ် အုပ်ချုပ်ခဲ့ပြန်တော့လည်း စစ်ရေး အမြင်ရှိတဲ့သူတွေပဲ အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြတာပါ။ အောင်မြင်ခဲ့သလား၊ တိုးတက်ခဲ့သလားဆိုတာ ခရိုနီဆိုတဲ့ သူဌေးကြီးစာရင်းဝင်တွေ မွေးထုတ်ပေးခဲ့တာကလွဲလို့ တိုင်းပြည်က ဒုံရင်းက ဒုံရင်းပါပဲ။ ဒါကိုလည်း ကိုမင်းအောင်လှိုင်အသိပါ။

ကိုမင်းအောင်လှိုင်ဟာ အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝကို ရန်ကုန်မြို့မှာ နေထိုင်ကြီးပြင်းလာတဲ့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်တစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့အတွက် ရန်ကုန်မြို့မှာ နေထိုင်တဲ့ သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းတွေ ရှိခဲ့မှာပါ။ ထိုသူငယ်ချင်းတွေရဲ့ တပ်မတော်အပေါ် အမြင်တွေကိုလည်း သိရှိနိုင်မှာပါ။ နှစ်စဉ်ပြုလုပ်တဲ့ စင်ထရယ်ကျောင်း (အ-ထ-က-၁-လသာ) အာစီယံပူဇော်ပွဲကို ကိုယ်တိုင်မလာ ရောက်နိုင်သော်လည်း သူငယ်ချင်းများမှတစ်ဆင့် ဆရာ၊ ဆရာမကြီးများအတွက် လှူဖွယ်ပစ္စည်းနှင့် ငွေကြေးများ နှစ်စဉ်ပို့ပေးကြောင်း (စင်ထရယ်ကျောင်းသားဟောင်း တချို့ရဲ့ ပြောဆိုသံ)ကို ကြားခဲ့ရဖူးပါတယ်။ တာဝန်အရပ်ရပ်က အနားယူပြီးရင်လည်း မိဘတွေနဲ့နေထိုင်ခဲ့တဲ့ အင်းစိန်ကအိမ်မှာပဲ ပြန်နေမယ်လို့ ကိုမင်းအောင်လှိုင်ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ ပြောစကားတွေကို တစ်ဆင့်ပြန်ပြောပြလို့ နားထောင်

ရူးတဲ့အတွက် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်တွေထဲမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရဦးတင်ဦးနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သူရဦးကျော်ထင်တို့ပြီးရင် ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ နာမည်ကောင်းရရှိမယ့် တတိယမြောက် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်တစ်ယောက်လို့ ထင်မြင်မိပါတယ် လေ့လာမိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဧပြီလကစပြီး တိုင်းပြည်အခြေအနေတွေ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အခါရယ် နိုင်ငံတကာမှာလည်း အခြေအနေတွေက စစ်တပ်တွေရဲ့ အခန်းကဏ္ဍတွေ ပြောင်းလဲလာကြတာကို မြင်တွေ့လေ့လာမိပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အာရပ်နွေဦးဒေသအဖြစ် ပေါ်ထွန်းလာတဲ့ အီဂျစ်နိုင်ငံမှာ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အယ်လ်စီစီက အာဏာသိမ်းယူပြီး သမ္မတအဖြစ် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ကာ အာဏာရရှိခဲ့တဲ့ သာဓကတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။

နောက်တစ်ခါ မကြာခင်ကပဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံဖြစ်တဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံ မှာလည်း ကြည်းတပ်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပရာယုတ်ချန်အိုချာက အာဏာ သိမ်းတဲ့ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး အစိုးရတစ်ရပ် ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါတယ်။

အီဂျစ်နိုင်ငံရဲ့ ဖြစ်စဉ်မှာ တိုင်းပြည်အာဏာကို ယခင်က ပိတ်ပင်ထားခြင်း ခံရသော ပွတ်စလင်ညီနောင်များအဖွဲ့ ဘာသာရေးအစွန်းရောက်ပါတီက ရွေးကောက်ပွဲမှာ အနိုင်ရရှိပြီး သမ္မတရာထူး ရရှိသွားပြီး အုပ်ချုပ်ရေးတွေကို စစ်တပ်က မကျေနပ်လို့ အာဏာသိမ်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ ဖြစ်စဉ်ကတော့ အာဏာရှင်စနစ်မျိုးကို ဗေဒင်ကိန်းခန်းယတြာတွေ ကျင့်သုံးပြီး ဆင်းရဲသားလယ်သမားတွေကို ချေးငွေတွေထုတ်ချေးပြီး လယ်သမားအကျိုး အမြတ်ဆောင်ရွက်သလိုနဲ့ ဆင်းရဲသားလယ်သမားတွေဆီက မဲဝယ်တဲ့ နည်းကျင့်သုံးပြီး တိုင်းပြည်အာဏာယူခဲ့တဲ့ ဝရမ်းပြေးဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း သက်ဆင်ရှိနာစပ်ထရာရဲ့ မျိုးဆက် (ညီမ ယင်လတ်ရှိနာဝတ်ထရာ) ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ထမ်းဆောင်နေတာကို ပြည်သူတချို့နဲ့ ပညာတတ်လူတန်းစား၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များနဲ့ ဘုရင့်သစ္စာခံ ပြည်သူများကပါ မလိုလားတဲ့အတွက် အာဏာသိမ်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ သမိုင်းမှာ(၁၉၆၃)ခုနှစ်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မာရှယ်ထန္တန်ကစ်တီတာရွန်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မာရှယ်ဒါဝီချူလာစပ်ဖျား၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပရာဖတ်ချာယုစပ်သိမ်ဆိုတဲ့ အာဏာသိမ်းစစ်အုပ်စုကတစ်ခေတ် (၁၉၇၃ ခုနှစ်က ကျောင်းသားအရေးအခင်းကြောင့် ပြုတ်သွား)

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပရပ်တင်ဆူလာန္တန်ဒါ (လူပျိုကြီး ယခု ထိုင်းဘုရင့်အကြံပေး ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌနှင့် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး မင်းအောင်လှိုင်အား မွေးစားသား

အဖြစ် သတ်မှတ်သူ) ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အားသစ်ကန်လန်အက် (အာဏာသိမ်းပြီးနောက် ရက်ပိုင်းအတွင်း အပေးအယူလုပ်ပြီး ပြည်ပမှာ သွားရောက်ခိုလှုံနေထိုင်ခွင့်ပေးခံရသူ) နဲ့ အာဏာသိမ်းမှုမအောင်မြင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ ရဲဗိုလ်ချုပ်ဆန့်ချစ်ပါတီမာ (မြန်မာနိုင်ငံထဲ ထွက်ပြေးပြီး ခေတ္တခိုလှုံခဲ့သူ)တို့ အာဏာသိမ်းစစ်အုပ်စုက တစ်ခေတ်။

ပြီးတဲ့နောက်မှာ ထိုင်းနိုင်ငံမှာ ဒီမိုကရေစီ လိုလားသော ပါတီတွေကသာ ရွေးကောက်ပွဲနည်းနဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံမှာ အုပ်ချုပ်လာခဲ့ကြပါတယ်။

(၂၀၀၆)ခုနှစ်မှာတော့ သက်ဆင်ရှိနာစပ်ထရာဆိုတဲ့ သန်းကြွယ်သူဌေးကြီးက နိုင်ငံရေးလောကထဲ ဝင်ရောက်ပြီး ဆင်းရဲသားတောင်သူလယ်သမားတွေကို အခြေခံကာ ချေးငွေများ ထုတ်ချေးခြင်း၊ လယ်ယာသုံးစက်ကိရိယာများကို အကြွေးစနစ်နဲ့ ရောင်းချပြီး ကယ်တင်ရှင်အဖြစ်ခံယူကာ ချေးယူထားကြတဲ့ လယ်သမားတွေဟာ သူ့ပါတီကို မဲထည့် ကြရပါတယ်။ သန်းကြွယ်သူဌေး ငွေကြေးတတ်နိုင်သူဆိုတော့ အရာရာကို ငွေကြေးနဲ့ မက်လုံးပေးပြီး ထိုင်းဘုရင်ကြီးကိုတောင် ယှဉ်လာတဲ့သဘော ဖြစ်လာပါတယ်။ ထိုင်းဘုရင်နဲ့ မိသားစုကိုပါ ဝေဖန်ဆန့်ကျင်ပြောဆိုမှုကြောင့် ပြည်သူတချို့နဲ့ ထိုင်းစစ်တပ် တို့ဟာ သက်ဆင်ရှိနာစပ်ထရာ လက်မခံနိုင်ဖြစ်လာကြပါတယ်။

မွတ်စလင်ဘာသာဝင် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ကြီးက ဘုရင့်အပေါ် သစ္စာခံတဲ့ အနေနဲ့ ဝန်ကြီးချုပ် သက်ဆင်ရှိနာထရာ ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံ တက်ရောက် နေတဲ့အချိန်မှာ ဖြုတ်ချပြီး အာဏာသိမ်းယူခဲ့ပါတယ်။ သက်ဆင်လည်း ပြည်ပြေးဝန်ကြီး ချုပ်ဟောင်းဘဝနဲ့ လန်ဒန်ကနေအိမ်မှာ ခိုလှုံနေထိုင်ပြီး ပြည်ပကနေ တိုင်းပြည်တွင်း ရေးတွေမှာ ညွှန်ကြားမှုတွေပေးနေလို့ ထိုင်းတရားရုံးကနေ ပြည်ပြေးတရားခံတစ်ယောက် အဖြစ် ကြေညာခြင်းခံရပါတယ်။ သက်ဆင်က လန်ဒန်ကနေအိမ်ကနေ ဒူဘိုင်းနိုင်ငံ နေအိမ် ကို ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ပြီး ဇနီးဖြစ်သူနဲ့ ဟောင်ကောင်မှာ ကွာရှင်းပြတ်စဲကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပါတယ်။ (စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေဟာ ဇနီးဖြစ်သူနဲ့ပဲ ဆိုင်တာဖြစ် ကြောင်း သက်သေပြတဲ့ အပြုအမူလုပ်ရပ်ပါ)

သက်ဆင်ဟာ မြန်မာစစ်အစိုးရနဲ့ ရင်းနှီးမှုရှိခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ချာဗာလစ် ယောင်ချိုင်ယုဒ် ဝန်ကြီးချုပ်တာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန်မှာ (နဝတ-နအဖ စစ်အစိုးရ) နဲ့ စီးပွားရေးတွေမှာ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်မှုတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ သက်ဆင်ပိုင်တဲ့ ဂြိုဟ်တု မီဒီယာလုပ်ငန်းတွေကို မြန်မာစစ်အစိုးရက ငှားရမ်းလုပ်ကိုင်ခဲ့တာတွေ ရှိပါတယ်။

တရားခံပြေးဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း သက်ဆင်ဟာ မြန်မာနိုင်ငံကို အကြိမ်ကြိမ် လာရောက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဗေဒင်ကိန်းခန်းလာမေးတာရော၊ ယတြာချေတဲ့အနေနဲ့ပါ လာ ရောက်တာဖြစ်ပါတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံကနေ လာတွေ့တဲ့ သူ့ပါတီက လူတွေနဲ့လည်း မြန်မာ

နိုင်ငံအတွင်းမှာ ချိန်းဆိုပြီး တွေ့ဆုံကြတယ်လို့ သတင်းဌာနများက ပြောဆိုရေးသားကြပါတယ်။

လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကျော်က မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ သင်္ကြန်ကာလတစ်ခုမှာ မြန်မာနိုင်ငံ မေမြို့(ပြင်ဦးလွင်)ကို ရောက်ရှိနေထိုင်စဉ် မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်က မစ္စတာသက်ဆင်ကို သွားရောက်တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်ပြီး သပြေခက်နဲ့ ရေပက်နေပုံတွေကို ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်နဲ့ ထိုင်းတရားခံပြေး မစ္စတာသက်ဆင်တို့ တွေ့ဆုံခြင်းဆိုပြီး မီဒီယာတွေက ဖော်ပြခဲ့ကြတာကို တွေ့မြင်ဖတ်ရှုရပါတယ်။

ကိုမင်းအောင်လှိုင်ခင်ဗျား (၂၀၁၀)ခုနှစ်မှာ ပါတီစုံရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပတဲ့ အခါ ကြာ့ခိုင်ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီက အနိုင်ရရှိသွားလို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟောင်း သမ္မတဦးသိန်းစိန် ဦးဆောင်တဲ့ အရပ်သားအစိုးရတစ်ရပ် အုပ်ချုပ်လာခဲ့ပါတယ်။ ပါလီမန်လည်း ပေါ်ပေါက်လာတဲ့အတွက် (၂၅)ရာခိုင်နှုန်းသော တပ်မတော်သားတွေဟာလည်း ပါလီမန်အမတ်မင်းတွေအဖြစ် ပါလီမန်မြင်ကွင်းမှာ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါတယ်။

ပါလီမန်ဆိုတာ လွတ်လပ်စွာပြောဆိုခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ တင်ပြခွင့်တွေ ရှိနေတဲ့ နေရာတစ်ခုဆိုတာ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးက လက်ခံထားကြပါတယ်။ တချို့ပါလီမန်များကို အမတ်အချင်းချင်း ပြောဆိုကြရင်းနဲ့ စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျူးလွန်မိကြတာတွေကို မီဒီယာများက ဖော်ပြသည့်အတွက် မြင်တွေ့ခဲ့ရဖူးပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာတော့ အဲဒီလို အဖြစ်အပျက်မျိုး မရှိခဲ့ပါဘူး။ စကားအချေအတင် အပြန်အလှန် ပြောဆိုတာမျိုးပဲ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ကောင်းမွန်တဲ့ လက္ခဏာပါခင်ဗျား။

ပါလီမန်အမတ်မင်းတွေဟာ လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်တွေရှိရပမယ့်၊ ကန့်သတ်မှုတွေမရှိရပါဘူး။ ပါလီမန် ဖွဲ့စည်းပုံကတော့ စစ်တပ်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံနဲ့ မတူပါဘူး။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ပါလီမန်တွေကို လေ့လာလိုက်ရင် လူထုကရွေးချယ်လိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေသာ ပါလီမန်အမတ်ဖြစ်ခွင့်ရှိတာကို တွေ့မြင်ရပါတယ်။

ကိုမင်းအောင်လှိုင်ခင်ဗျား တပ်မတော်သားအမတ်မင်းတစ်ဦးရဲ့ ပြောစကားကိုတော့ ကျွန်တော်မှတ်တမ်းတင်ထားပါတယ်။ (၁၉-၁၁-၂၀၁၄) နေ့က ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်မှာ (တပ်မတော်သားအမတ်မင်း ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးငွေစိုး)က

“တပ်မတော်သားများသည် နိုင်ငံသားများဖြစ်သည့်အတွက် နိုင်ငံရေးအတွက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ်သည်” ဟု တုံ့ပြန်ပြောဆိုတဲ့ စကားပါ။

မှန်ပါတယ်ခင်ဗျား နိုင်ငံသားမှန်သမျှဟာ နိုင်ငံရေးမှာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိသည်ဆိုတဲ့စကားက အမှန်တရားပါ။ မည်သူမျှ ငြင်းပယ်လို့မရပါဘူး။ ဘယ်လိုဥပဒေ

စာရေးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ဖျာပုံမြို့မြောက်ပိုင်း၌ဖွားဖွားခဲ့ပြီးရန်ကုန်မြို့၌ ကြီးပြင်းခဲ့သည်။
ကလေးဘဝမှစ၍တပ်မတော်ဖခင်ကြီးဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအားကိုးကွယ်ခဲ့သူဖြစ်၍
အောင်ဆန်းတရားသေဝါဒီ ခံယူထားသူဖြစ်။
တော်လှန်ရေးကောင်စီခေတ်၊မ - ဆ - လ အမြို့တေပါတီခေတ်၊
တစ်ပါတီ အာဏာရှင်များခေတ်တွင် ကြီးပြင်းလာသည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ်၊တရုတ် - ဗမာ အရေးအခင်းမှစ၍၁၉၇၀ ခုကျောင်းသားပွဲတော်၊
၁၉၇၄ ခုနှစ်အလုပ်သမားအရေးအခင်း၊၁၉၇၄ ဒီဇင်ဘာလ ဦးသန်းအရေးအခင်း၊
၁၉၇၅ ခုနှစ်အလုပ်သမားအရေးအခင်းနှစ်ပတ်လည်၊၁၉၇၆ မတ်လ ဗိုင်းရာပြည့်၊
နောက်ဆုံး ၂၀၀၇ ရွှေဝါရောင်ပွဲအထိပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့။

၁၉၈၉ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့်အတူမြီထဲတွင်
ဖမ်းဆီးခြင်းခံရပြီး၁၀ (က) ပုဒ်မဖြင့်အင်းစိန်ထောင်ပို့ပြီးဆက်လက်ထိန်းသိမ်းခံရ။
၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ဇူလိုင်လမှစပြီး ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ အစားအသောက်အတွက်
မီးဖိုချောင်တွင်တာဝန်ယူရ။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏အခက်အခဲကာလ (အကျယ်ချုပ်) များတွင်နေ့စဉ်ရိက္ခာပိုမိုပေးရသော
တာဝန်များကိုနားရက်မရှိထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊မေလ ၁၄ ရက်တွင်
ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အားအင်းစိန်ထောင်သို့ခေါ်သွားသည့်အခါ နေအိမ်
ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမည့်တာဝန်ပေးခံရပြီး ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ဩဂုတ်လ၁၁ရက်တွင်
အင်းစိန်ထောင်မှဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကိုနေအိမ်အကျယ်ချုပ်ပြန်ထားသည့်အခါ
သက်ဆိုင်ရာခွင့်ပြုချက်အရ (ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏တောင်းဆိုချက်)

မီးဖိုချောင်တာဝန်များကိုပြန်လည်ထမ်းဆောင်ခွင့်ရရှိရက်သတ္တပတ်တစ်ပတ်သာထမ်းဆောင်ခွင့်ပြုခဲ့ပြီးပြန်ရပ်သိမ်းခံရ။
(ယခင်လိုပြင်ပမှာပဲ နေ့စဉ် ရိက္ခာများကို ချက်ပြုတ်ယူဆောင်လာပြီး ပို့ခွင့်ရ)

၁၉၉၉ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၉ ခုနှစ်အထိ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏အမှောင်ခုံးလွှမ်းနေခဲ့သော
နှစ် ၂၀ ကာလများဖြစ်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၀ ရောက်မှသာ အလင်းရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုနှစ် ၂၀ ကာလများအတွင်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ ဒီမိုကရေစီတိုက်ပွဲတွင်
သဲတစ်ပွင့်အနေဖြင့်ပါရှိခဲ့ပြီး ထိုကာလများအတွင်းဖြစ်ပျက်ကြားတွေ့ခဲ့ရတာတချို့ကို
အမှတ်တရရှိစေခြင်းငှာ တင်ပြရခြင်းဖြစ်သလို ဆက်လက်ပြီးလည်း

တင်ပြရာတွေကျန်ပါသေးတယ်။